

ஜம் பு நா த னி ன்

செந்த

நூல்கள்.

கிரிமூர்த்தி உண்மை	...	1	0	0
சீன வேதம்	...	0	12	0
யோகாசனங்கள்	...	1	0	0
குலிஸ்தான்	...	0	8	0
சிரத்தானந்தர் சரித்திரம்...	...	1	0	0

சூடன் அண்டு கம்பெனி,

14, பன்னியப்பன் தெருவு,
சாவுகார் பேட்டை, மதராஸ்.

THE LIFE OF MAZZINI

AND

THE DUTIES OF MAN

IN TAMIL

BY

M. R. JAMBUNATHAN

மாஜினி சரித்திரமும் -
- மனிதர் கடமைகளும்

CHOODAN & CO.,

SOWCARPET, :: :: :: MADRAS.

INDIA ANANTHARAM IYER
9, Balaiah Road,
10th Road,
Khar, Bombay - 400 062.

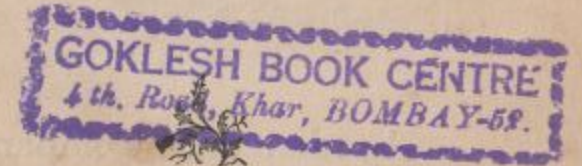
மாஜினியின் சரித்திரமும்

மனிதர் கடமைகளும்.

H.B.

எம். ஆர். ஜம்புலதன்,

சத்தியார்த்த பிரகாசம், திரிமூர்த்தி உண்மை, சினவேதம்,
யோகாசனங்கள், குலிஸ்தான், கிரத்தானந்தர் சரித்
திரம் முதலிய நூல்களை ஆக்கியோன் எழுதியது.

சூடன் அண்டு கம்பெனி

14, பள்ளியப்பன் தெருவு, சென்னை.

1931

உரிமை பதிவு செய்ய்தது.]

[விலை ரூ. 2.

THE LIFE OF MAZZINI
and
THE DUTIES OF MAN

BY
M. R. Jambunathan.

மாஜினி சரித்திரமும்
மனிதர் கடமைகளும்.

Choodan and Company,
Sowcarpet, : : Madras.

பொருளடக்கம்.

அத்தியாயம் 1.

பக்கம்

வாலிபப் பருவம்—கலாசாலை மாணவன்-
தேசியமே சாஸ்திரத்தியம்—சிறைச்சாலை—அஞ்
ஞாதவாசம்.

... 1 — 8

அத்தியாயம் 2.

1831-ம் வருஷப் புரட்சி—நவீன இதாஸி-
அதன் நோக்கங்கள்—தேசத்திலே நம்பிக்கை-
கடமையின் உணர்வு—தேச ஐக்கியம்—இரக
சிய சங்கங்கள்.

... 9 — 20

அத்தியாயம் 3.

மார்செல்—இளம் இதாஸி—அரசருக்குக்
கடிதம்—மாறுவேஷம்.

... 20 — 27

அத்தியாயம் 4.

மாறுவேஷம் — மனோ கஷ்டங்கள் —
வைதிகமும் தேசபக்தியும்—புரோகிதர்களே—
தேசபக்தர்களே—துக்கநிலை—அமுத மொழி
கள்.

... 27 — 37

அத்தியாயம் 5.

பிரான்ஸ்—வால்டைர்—மான் டிஸ்கியோ
மனோ ஆராய்ச்சி — உபதேசம் — ஸ்விட்ஜர்
லண்டு.

... 37 — 46

அத்தியாயம் 6.

பக்கம்

லண்டன்—மனக் கலக்கம்—கடிதங்கள்--
சாஷித்தியம். ... 46 — 58

அத்தியாயம் 7.

புரட்சி—இளம் இதாஸி. 58 — 66

அத்தியாயம் 8.

சுய சரிதை — பிரார்த்தனை — புரட்சி—
புகையிலைப்போர் — மன்னனின் துரோகம்—
அனித்தியக் குடியரசு—தேசியப்போர். ... 67 — 85

அத்தியாயம் 9.

லண்டன்—தாய்மறைவது—வேதாந்தம்-
மிதவாத தந்திரம் — கடுங்கொள்கை — என்
நோக்கம். ... 85 — 96

அத்தியாயம் 10.

தொழிலாளிகளே—கல்வி-விண்ணப்பம்-
உபதேசம். 97 — 126

அத்தியாயம் 11.

ஈசன் — வழிபடும் முறை — வைதீகர்கள்
தோல்வி — பூமி கனவல்ல—சுதந்திர மென்ப
தென்ன—சுவர்க்கமும் பூமியும் ஒன்றே—சத்
தியத்தால் கொடுமையை எதிர். 127—147

அத்தியாயம் 12.

சட்டம்—உண்மையை உணர்—சர்வஜன
சம்மதம்—மனச்சாட்சி—அறிவுடைய ஜீவன்-
ஒழுக்கத்தின் முன்னேற்றம். 147—163

அத்தியாயம் 13.

பக்கம்

சனசமூகமும் நமது கடமையும்—தேச
பக்தி—உபாசனைகள்—சமூக ஐக்கியம் — அந்
நியர் வியாபாரம்—பிறற்கென வாழுங்கள். 163—180

அத்தியாயம் 14.

தேசக் கடமை—இதாஸிய நிலைமை—தே
சத்தை நேசியுங்கள்—பிளவுகள் வேண்டாம்—
தேசமென்ப தென்ன—இதாஸியின் சிறப்பு—
சுதந்திரத்தின் புனிதம். 181—196

அத்தியாயம் 15.

குடும்பமும் கடமையும் — பெண்களின்
பெருமை—குழந்தைக்கு தேசபக்தி — ஆண்
பெண் சமத்துவம்—குடும்ப வாழ்க்கை—புத்தி
ரச் சிறப்பு. 196—208

அத்தியாயம் 16.

உங்கள் கடமை—சுதந்திரக் கல்வி—சமூக
ஐக்கியம் — புராநினக் கொள்கை — மனித
உயர்வு—எதிர்கால தர்மம். 209—225

அத்தியாயம் 17.

சுதந்திரம் — அறிவுப் பயிற்சி — சமூக
ஆதாரம்—சர்க்கார் விளக்கம் — இறைவனே
தலைவன்—உங்கள் உரிமைகள்—சுதந்திரத்தின்
உண்மைப் பொருள். 225—248

அத்தியாயம் 18.

பக்கம்

கல்வி—கல்வியும் கற்பனையும் — அரசுரி
மை தத்துவம் — தேசியக் கல்வி — சுதந்திர
கர்ஜனை.

.... 249—258

அத்தியாயம் 19.

பொருளாதார பிரசினை—அறிஞரும் செல்
வமும்—முதலாளியும் தொழிலாளரும்—தொழி
லாளர்கள்—அபிவிருத்தி—பூஸ்திதி.

.... 258—269

அத்தியாயம் 20.

பூஸ்திதி—பொது உடைமைக் கொள்கை-
தொழிலாளர் அடிமைகளா?—ஆதிக்கம் வேண்
டாம்—தொழிலாளர் கடமை.

.... 269—278

அத்தியாயம் 21.

சங்க அமைப்பு — முயற்சித் திருவிளை
யாக்கும்.

.... 279—283

அத்தியாயம் 22.

வேண்டுகோள் — போலிகளை நம்பாதீர்
கள்—புனித வாழ்க்கை — ஒற்றுமையாலேயே
விடுதலை.

.... 283—292

முகவுரை.

“தமிழ்நாடு” பத்திரிகையின் வாரப் பதிப்பிலே
மாஜினியின் சரித்திரமும் மனிதர் கடமைகளும் தொடர்ச்சி
யாக சில வருடங்கள் பிரசுரமாயிற்று. பல நண்பர்களின்
வேண்டுகோளுக் கிணங்கி இப்பொழுது இவை புஸ்தக
வடிவமாக வெளி வருகின்றது.

மாஜினியைப்பற்றி நாம் அதிகமாகக் கூறவேண்டுமெ
தில்லை. உலகத்திலுள்ள அறிஞர்கள் எல்லாம் அவரை
அறிவார்கள். இருள் நிறைந்த நாடுகள் எல்லாம் அவரை
இசைத்தைக் காக்கவந்த அவதார புருஷன் என்பார்கள்.
அவர்கூறிய மொழிகளை தேசியம் கனிந்த மறைகள்
என தரணியிலுள்ளோர் புகழ்வதுண்டு. அவரை, விரும்
பாத சத்துருக்களும், வையகத்திலே விளங்கிய புனித புரு
ஷர்களில் ஒருவர் எனச் சொல்வார்கள்.

ஐரோப்பாவிலே 19-வது நூற்றாண்டிலே தோன்றி
நாட்டிலுள்ள மகா சனங்கள் எல்லாம் தலையோங்க
வேண்டும் என்னும் நல்லெண்ணத்துடன் அவர் செய்யாத
செயலே இல்லை. அச் செயல்கள் செய்யுங்கால் சமர் செய்
வது அவசியமெனத் தோன்றினால் அதைச் செம்மையாக்க
வும் அவர் பின்வாங்கவில்லை. அச் சமரிலே சிறந்தது மக்கள்
மனத்திலே நிறைந்துள்ள நீதியற்ற நம்பிக்கையுடன் புரிந்த
சண்டையேயாகும். நீதிருறைந்த நம்பிக்கை நாளை
யில் பெரும் வழக்கமாகி, வழக்கம் கடைசியில் தர்ம

சின்னமாக மாறியும், நீதியற்ற நம்பிக்கை தர்ம சின்னமானால் தீமைக்குவியல் தூய வேஷமணிவதாகும். தூய வேஷத்தால் தரணியிலுள்ளோர்களை ஏமாற்றுவது ஒரு புறமிருக்க உன்னையும் தவிக்கச் செய்யும்; தரணியில் தர்மத்தின் பெயரால் நிகழும் அதர்மங்களுக்கும் தலைவன் தாழ்ந்தவன் எனத் தோன்றும் தீமைகளுக்கும், சாதிமத வேற்றுமையான எல்லா சச்சரவுகளுக்கும் நீதியற்ற நம்பிக்கையே யாகும். ஆதலால் நீதியற்ற நம்பிக்கையை நாட்டினின்று களைந்து எல்லாத் துறைகளிலும் அதை நாசமாக்க வேண்டுமென கர்ச்சனை செய்தார்.

நீதியற்ற நம்பிக்கையால், நாடு படமுடியாத கஷ்டங்களை அனுபவிப்பதுபோல், சாஹித்ய வேலையில் சாய்ந்து மகா சனங்களின் தலைவர்கள், மாரீசனைபோல் சனங்களை ஏமாற்றுகிறார்கள் என மாஜினி மதிப்பது வழக்கம். சனங்கள் எல்லாம் சீரழிந்த நிலையிலிருக்குங்கால், சாஹித்ய சேவையால் செம்மையாக முயல்வது, வீடு நெருப்புப் பற்றி எரியுங்கால் சுந்தர காண்டம் பாராயணம் செய்வது போலாகும். மனிதர்கள் பசித்து படுக கஷ்டங்களிருக்குங்கால், மொழி யலங்காரத்தில் மயக்க முயற்சிப்பது மதியீனமாகும். சாஹித்யத்திலே மொழியழகைக் காட்டிலும், மர்மமாய் மலரும் உணர்வே வேண்டுமென பகிரங்கஞ் செய்து, நான் இனிக் கவிச் சக்கிரவர்த்தியாக விரும்பவில்லை என நிலையாகி தேசப் பணியிலேயே தனது வாழ்நாட்களை எல்லாம் கழித்தார்.

மாஜினி மேன்மையாக செய்துள்ள எல்லாப் பணிகளையும் நாம் விளக்கமாய் இந்நூலில் புகன்றுள்ளதால் அதைப்பற்றி இங்கு குறிப்பிடுவது அவசியமென எண்ணவில்லை. ஆனால் அவரின் நல்ல நினைவுகளை நிறைவேற்ற அவர் செய்த எல்லா செயல்களையும் சரி என ஒரு பொழுதும் நாம் சொல்லப் போவதில்லை. அச் செயல்களில் முதன்மையாயுள்ள, இரகசிய சங்க முயற்சியையும் குரங்குச் சண்டை குணத்தையும் நாம் சதா காலமும் கண்டனஞ் செய்வோம்.

இரகசிய சங்கம் அவசியமெனவும், அதனால் நமது நோக்கத்தை அடையலாம் என மாஜினி மொழிவதின் நீதியை நாம் உணரமுடியவில்லை. நான் இரகசியமாகவே ஒரு வேலையைச் செய்வேன் என ஒருவன் உரைத்தால் நீ பகிரங்கமாய்ச் செய்ய பயப்படுகிறாய் என நாம் நிச்சயமாய்ச் சொல்லிவிடலாம். இரகசியமாய்ச் செய்யும் எந்த வேலையும் பேடி சுபாவத்தையேப் புலனுக்கும். பேடி குணமுள்ளவன் கள்ளங் கபடம் வஞ்சகத்தை அதிகரிப்பான். பரஸ்பரம் நம்பிக்கையை பாழாக்குவான். புனித வாழ்க்கை பிரியும். எங்குமுள்ள பரமனையும் அவமதிப்பதாகும். நாஸ்திகம் நிலவ உதவி அளிப்பதாகும். ஆனால் தெய்வாதீனமாக மாஜினி, பேடியில்லை, பயம் நிறைந்தவரில்லை, பரம நாஸ்திகருமில்லை. கள்ளங் கபடமும் அவரிடம் சூன்யம். ஆனால் இரகசிய சங்கத்தின் அவசியத்திற்கு அவர் சொல்லும் காரணங்கள் ஒருபொழுதும் நீதியாகா தென சற்று சிந்தனை செய்தால் புலனாகும்.

அவர் இரகசிய சங்கத்தின் மொழிகளை நாம் விரும்பாது போல், குரங்குச் சண்டைசெய்யவும் என அவர் கூறிய மொழிகளை எவரும் கனிந்த மொழிகள் எனக் கனவிலும் கருதார்கள். பகிரங்கமாய் நிலையான திட்டங்களுடன் சதாகாலமும் சமர் செய்யும் பயிற்சியுள்ள வீரர்களுடன், மர்மமாய் நிலையற்ற நியமங்களுடன், திடீரென பழக்க மன்னியில் குரங்குச் சண்டைசெய்தால் ஜயம் பெறலாம் என்பது கனல் சலத்தைக்கண்டு கனிந்த நீர் எனக் கருதுவதாகும். குரங்குச் சண்டையில் ஒருவேளை ஜயம் தோன்றினாலும், நமக்கும் இதனால் வெற்றி தோன்றும் என ஒரு கட்சி சதாகாலமும் கிளம்பி நாட்டின் நிலையான சார்த்தத்தை அழித்துவிடும். ஒருவேளை தோல்வி தோன்றினாலோ அதனால் பெருங் கஷ்டங்கள் எங்கும் புலனாகி, சாதாரண சனங்கள் பெரும் திகிலடைந்து நித்தியமான அச்சத்தில் சாய்ந்து பேசுகளாகவும் மாறலாம். இக் காரணங்களை உத்தேசித்து நாம் அவர் குரங்குச் சண்டைகளைப்பற்றிக் கூறுவதை ஒருபொழுதும் சாத்தியம் என சிந்திக்கவில்லை. அல்லது சீலமான வழி எனவும் சொல்ல மனஞ் செல்லவில்லை.

அவரின் இவ்விரண்டு செயல்களின் சொற்கள் நீங்கலாக, மற்றவைகளெல்லாம் பொன்னேபோல் போற்றப்படவேண்டும். நாம் அதன் பெருமையைப் பற்றி புகலவேண்டுமென எண்ணுவதற்குள் நம்முடைய மனம், புராதனத்தில் எழுதிய ஸ்ரீ பகவத்கேதையே நம்முடைய மனத்திலாகின்றது.

மாலினியைப் படிப்பவன் ஒரு வேளை கீதையைப் படிக்காமலிருந்த போதிலும் குற்றமில்லை. கீதையை அறிய வேண்டுமானால் மாலினியின் மொழிகளை மனத்திலாக்கவேண்டும். பகவத்கீதைக்கு உரை என பிரசுரமாகும் நூல்களெல்லாம் உயிரன்னியிலுள்ள உடல் போலவே விளங்குகின்றன. ஆனால் மாலினியைப் படித்து பகவத்கீதையின் சாரத்தை உண்மையாய் அறியலாம். பகவத்கீதை பாஷ்யம் எழுதியவர்க ளெல்லாம் சூட்சுமமான பொருள்கள் தத்துவங்களை யறிந்து, மொழி இலக்கணம் இலக்கியங்களைக் கற்று, புலியிலுள்ள மதங்களை யெல்லாம் பார்த்து மூக்கைப் பிடித்து மூச்சின் மர்மத்தைக் கற்று, ஹடயோகம், கர்மயோகம் பயிற்சி செய்து ஞானயோகம் சன்னியாசம் பெற்ற இந்நிலைகளினின்றே குரு சேஷத்திரத்தில் கூடிய மனித கோடிகளின் உண்மை நிறைந்த கீதையை கண்டார்களே யொழிய, மாலினியைப்போல் துர்யோதனர்களின் கஷ்டங்களை அனுபவித்து, மனிதர்களின் ஏற்றத் தாழ்வுகளை அறிந்து, மார்தர்களின் துக்கங்களை யெல்லாம் செவியுற்று எல்லாச் சித்தங்களையும் சிந்தனை செய்து புத்தகமான குருசேஷநாதத்தில் நின்று தன்னுயிர் இனி இல்லை என்பதையும் கண்டு, பசி தாகம் வருந்தி எண்ணிறந்த சித்திரவதைக் குள்ளாகி சுவாத்மானுபவத்தால் அறியவில்லை. இதுவரை பகவத்கீதை பாஷ்யஞ் செய்தவர்கள் தங்கள் புத்தியைப் பெருமை யாக்கினார்களே யொழிய, அதன் மர்மத்தை அறியும் வன்மை அவர்களிடமில்லை. தங்கள் உணர்வை தெளிவாக்கும் திட்டத்தைத்

தவிர மாஜினியைப்போல் மனிதகோடிகளின் உணர்வை மலரச் செய்வது அவர்கள் வன்மை சுடந்ததாகும். குருடன் காட்சியை, செவிடன் கானத்தை விளக்குவதுபோல், சுதர்சனம் ஏந்திய கிருஷ்ணனின் கீதையை மானிட வாழ்க்கையைத் துறந்தவரும், பரமபதத்தையே நாபேவரும் வியாக்கியானஞ் செய்தார்கள். கிருஷ்ணன் விரும்பாத துரியோதனாதி அரசர்கள் நிலையினின்று, பீஷ்மரின் போக்குப் போல், பாஷ்யம் எழுதினார்களே யொழிய, விதுரன், குசலன் நண்பராய்க் கஞ்சி குடித்து குதிரைப் பாகனான கிருஷ்ணனின் நிலையி லுரைக்கும் தன்னக் தனிப்பாக்கியம் மாஜினியுடையதாகும். அதிகங் கற்றவர்களேல்லாம் விபசாரிகளுக்கு ஒப்பாகும். எவர் அதிகம் பொருள் கோடுப் பார்களோ அங்கு செல்வார்கள். நவீனமாய் பகவத்கீதையை பிரசங்கஞ் செய்பவர்கள் அங்ஙனமே. நமது நாட்டில் அறிஞர்கள் அதிகமிருந்து நாம் இந்த இழிந்த நிலையிலிருப்பதற்கு அவர்களின் இந்தப் பேய்க் குணங்களேயாகும். ஆனால் மகா ஜனங்களும் இதன் உண்மையை யறிய மாஜினியைப் படிப்பது பெரும் சந்தர்ப்ப மளிக்கும்.

இனி நூலில் அடங்கியுள்ளதை பகவத்கீதையுடன் இணைத்துச் சுருக்கமாய்க் கூறுவோம்.

முதல் ஒன்பது அத்தியாயம் அவர் சரித்திரத்தைக் கூறும். இச்சரித்திரத்திலே, அவர் சொந்த வாழ்க்கையைப் பற்றி அதிகம் கூறாமல், பொதுஜன ஊழியத்தில் அவர் பெருமையாய்ச் செய்த பெருஞ் செயல்களையே புலனாக்கியுள்ளோம். இந்த வாழ்க்கை அர்ச்சுனன் வாழ்க்கை

பைப்போலத தோன்றும். ஆனால் அவர் சொல்லும் மொழிகள் கிருஷ்ணமுதம்போல் கவனித்தால் கனிந்து உருகும். மற்ற அத்தியாயங்களில் சொல்லியவற்றை நோக்குவோம்.

நீ செய்யும் செயல்களில், பற்றன்னியில் சதாகாலமும் சாய்ந்து, சக துக்கம் களைந்து, நீர் அனலுக்கஞ்சாமல், முன் செல்லவும் என ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கூறியதையே, உரிமைக் காகவும், உற்சாகத்திற்காகவும் போராடாமல், களிப்பு கலக்கம் கழிந்து கஷ்டம் கொடுமைக் கஞ்சாமல் கடமை செய்யவும் என மாஜினி கர்ச்சனை செய்துளார்.

சும்மாயிருக்கவேண்டாம், நானும் சும்மாயிராமல் செயலையே செய்கிறேன், இச்சக மில்லையேல், சுவர்க்கமு மில்லை. ஆதலால், இச்சகத்திற்கான செயல்களை செய்து சிறப்பாகவும் என கீதை கூறுவதையே, சுவர்க்கத்தையும் சுகத்தையும் பிரிக்கவேண்டாம். இச்சகமும் சர்வேசனுடையதாகும். சுவர்க்கஞ் செல்ல இதுவே வழி. அதற்கான அவர் எப்பொழுதும் செயலில் சாய்ந்ததுபோல் நீ செய்வதும் உன் கடமை என இந்நூல் கூறும்.

உலகம் ஒரு சக்கிரத்தைப்போல் சுழலும். உணவின் உலகம், உணவு மழையினாலாகும். மழை யாகத் தால் மலரும். யாகம் செயல்க ளின்றாகும். செயல்களின் தலைவன் சர்வேசனாகும். சர்வேசன் சாகவதத்தினின்றவன். இச் சக்கிரத்தில் சாய்ந்தே ஒரு வன் செல்லவேண்டும் என்பதையே, சிவன் என்பது சட்டம். அச் சட்டமில்லையேல் வாழ்க்கை இல்லை. இச்

சட்டம் சர்வேசனிடமே சிறந்தது. இதைச் சரிவர அறிந்து, சீவனைச் செம்மையாக்கினால் ஒருவன் சிறந்த நிலையில் சாய்வான் என, புது மொழியில் இங்கு புலனாகும்.

உமது சரீரத்தில் எல்லாத் தேவர்களையும் பொருள்களையும் பெருமைகளையும், புலவர்களையும், கை, கால், முகம், கண், பற்பல வடிவங்களையும் வையகத்தையும் கண்டு, உமது அடி, துனி, நடு நான் காணவில்லை என கிதையில் கூறியது போல், மாஜினி ஈசன் எங்கும் நிறைந்துளார், அவர் ஐக்கிய நினைவே மனித சமூகமாகும். ஒரு நோக்கத்தில் பல அங்கங்களிருப்பது போல் ஒருமையான ஈசனிலேயே உலகிலுள்ள மனித சமூகங்களைக் காண்கிறோம். ஒரு தலைவனும் ஆட்டு மந்தையுமாகும். ஆதலால் அடிமுடி நடுவில்லாத மகா ஜனங்களை சகோதரர்கள் போல் எண்ணி அவர்களின் நன்மைக்காகப் பாடுபட்டு அவர்களைத் துதிசெய்யவும் என மனிதர் கடமையில் விளக்கமா யுரைந்துளார்.

அர்ச்சுனா! நீ தர்மத்திற்காக உழைக்கவும். அதர்மத்தை யழிக்கவும். தர்மம் என்பது, சூட்சுமமான பொருளாகும். சனகரும் லோக சங்கிரகத்திற்காகவே சிறந்தார், தர்மத்திலே தலையோங்க நிலையான நினைவு வேண்டும், எனக் கூறியதையே, தேசம் என்பது ஒரு தேவாலயமாகும். தேவாலயத்தின் உச்சியில் ஈசன் உளார். நாட்டிலே சமத்துவத்திற்கு மாறான எல்லா மூடப் பழக்கங்களை யழிக்கவும், அதற்காக நிலையான நினைவுடன் நீ உழைக்கவும் என்பதின் விளக்கத்தையே ஒரு அத்தியாயத்தில் காண்போம்.

உலகத்திலுள்ள எல்லாப் பொருள்களையும் சமமாய் நோக்கி உயர்வு தாழ்வு என்பதை நீக்கி சமத்துவமாய் செம்மையாவதே சிறந்த நிலை எனச் சொல்லும் கிருஷ்ணன் மொழிகளையே மாஜினியானவர் தனிமையாய் அடிமைபோல் எண்ணும் ஸ்திரீகளை மரியாதையுடன் மதித்து சமத்துவமாய் நடத்தவும். ஈசன் முன்னிலையில் ஆண், பெண் எனவும் வேற்றுமையில்லை, என அற்புதமா யுரைத்துள்ளார்.

ஆன்மாவிலே ஆன்மாவை எழுச்சியாக்கவும். ஆன்மாவே உனது நண்பனும் பகைவனு மாவன். தன்னுடைய ஆன்மாவை அறிந்து அதற்கேற்றவைகளைச் செய்பவனுக்கே ஆன்மா நண்பன் போலாவான். மற்றவர்களுக்கில்லையென்பதையே மாஜினியானவர் உனக்கு உயிர் உண்டு, உன் உயிரும் ஒரு சட்டத்தில் உட்பட்டது, நீயே அபிவிருத்தியாகவும் இதுவே உன் கடமை. உன் மனத்திலே மலரும் பெரும் நோக்கங்களை யெல்லாம் சிதறடிக்காமல் செம்மையாக உழைக்கவும் என, உன் கடமைகளை ஒங்கிக் கூறியுளார்.

பசை பிரியவும். பந்தம் வேண்டாம். இது தான் இனி அதிகமில்லை என்னும் எண்ணத்தை விட்டுவிடவும். எல்லா சீவன்களிலும் என்னையும், என்னை எல்லா ஜீவன்களிலும் அறிபவனே விடுதலைபெற்ற என்னில் சாய்ந்தவன் என கிதை கூறுவதையே மாஜினி சுதந்திரம் எனச் சொல்லி, அறியாமை அநேகாதியினின்று அகலவும், மனிதன் இவ் வநேகாதியினின்று நீங்கவில்லையெல் சடபதார்த்

தந்தைப்போ லாவான். அதனால் அவன் இயற்கைக்கு விரோதமாகி, ஈசன் சட்டத்திற்கு மாறாகி, கஷ்டங்களுக்குள்ளாவான் என கர்ச்சனை செய்துளார்.

இப் பகவத்கீதையின் அமுதம் நிறைந்துள்ள இந்நூலைப் படித்து, சுக துக்கம் கழிந்து, பசை பிரிந்து, பயம் கோபம் நீங்கி, நிலையான நினைவுடனாகி, எங்கும் அன்பு நிறைந்து, வெறுப்புக் களைந்து, சிறிய விஷயங்களில் ஆத்மாவை அழித்து புத்தியை படுகொலை செய்து ஞாபக மழித்து மயக்கம் புலனாகும் கோபாவேசத்தினின்று நீங்கி, தனக்குத் தானே துணையாகி, தனது அறிவை பெருக்கிக்கொண்டு, சதாகால சர்வேசனில் சாய்ந்து ஒரு பொழுதும் சும்மாயிராமல் ப்ருவுலகை எல்லாம் ஆட்டிவைக்கும் ஏதாவது செயலில் சாய்ந்தவண்ணமாய், நிஷ்காம கர்மத்துடன் கடமை என்னும் தன் செயல்களைச் செய்வதற்கு உற்சாகம் உதயமானால், அதுவே நமக்குப் பேரானந்தத்தை அளிக்கும்.

அதற்கேற்ற வன்மையை தமிழர்களுக்கு அளிக்க வேண்டுமென, ஈசனை வணங்கித் துதிசெய்து தமிழ் மக்களின் ஆதரவை நாடுகிறோம்.

சென்னை,
1-1-1931.

எம். ஆர். ஜம்புநாதன்.

மாஜினியின் சரித்திரம்

அத்தியாயம் 1.

வாலிபப் பருவம்—கலாசாலை மாணவன்—தேசியமே காலந்தீயம்—சிறைச்சாலை—அஞ்ஞாதவாசம்.

வாலிபப் பருவம்

ஜோசப் மாஜினி 1805-ம் வருடம் ஜூன் மாதம் 2-வது தினத்தில் ஐரோப்பாவிலுள்ள ஜினீவா நகரத்தில் பிறந்தார்; அவர் தந்தை கலாசாலை யொன்றில் பண்டிதர் பதவியை வகித்து வைத்தியத் தொழிலில் ஈடுபட்டு ஏழை எளியவர்களுக்கு உபகாரஞ் செய்வதில் புகழ்பெற்றவராவார். அவர் தாயோ வீட்டை விட்டு வெளிச் செல்வதில்லை யாயினும் இராஜ்ய உலகில் நடைபெறும் எல்லா சச்சரவுகளையும் அறிந்து சதா காலமும் ஐரோப்பாவில் அக்காலத்தில் நடைபெற்ற கிளர்ச்சிகளைப் பற்றிக் கூறுவது வழக்கம். மாஜினியானவர் தாயினிடமிருந்தே தேச பக்தியையும், அரசியல் விஷயங்களில் ஊக்கத்தையும் பெற்றார் எனலாம். மூன்று பெண் குழந்தைகளின் நடுவே பிறந்த மாஜினி தேசவன்மை குறைந்து திடமான காயமற்றவராய் திகழ்ந்து, தந்தைக்கு அவைகளால் கவலையை அளித்த போதிலும், துண்ணிய அறிவாலும் நேர்மையான குணங்

களாலும் அவரை மகிழ்ச்சி செய்வார். தந்தையானவர் அடிக்கடி அவருக்கு நெப்போலியன் வீழ்ச்சியைப் பற்றியும், குடியரசைப் பற்றியும் கூறுவது வழக்கம். எல்லா ஜனங்களிடமும் சமத்துவமாய் நடக்கும் தந்தையின் குணங்களும், வீட்டிலே அடிக்கடி பேசும் புரட்சியின் கிளர்ச்சியின் விஷயங்களும், தந்தைத் திருட்டுத்தனமாய் மறைத்து வைத்திருந்த பறிமுதல் செய்யப்பட்டத் துண்டுப் பிரசுரங்களும், பழைய புராதன நூல்களுமே என்னை கவர்ந்து என் வாழ்நாட்களை மாற்றிவிட்டது என தனது இளம் பருவத்தைப்பற்றி மாஜினி கூறுவது சகஜம். அத்துடன் இரகசிய சங்கமான கார்போ நாரோவின் 1820-ம் வருஷப் புரட்சி, அமைதியாய் தான், 16 வருடம் வாழ்ந்து வந்த சேவனை பிரமிக்கச் செய்துவிட்டது. இரகசிய சங்கத்தின் புரட்சி தோல்வியாகி, கிளர்ச்சிக்காரர்கள் எல்லாம் இங்குமங்கும் ஓடிவிட்டார்கள். கையில் காசன்னியில் முகக் கலங்கி காயம் சோர்ந்து, உண்ண உணவிற்கும் அவர்கள் தவித்து ஆன்மாவும், தேகமும் இணைந்து ஒன்றுடனாக அவர்கள் மகா ஜனங்களிடம் பொருளுக் கிரங்குவதை மாஜினி பார்த்து விட்டார். அது மனத்திலே பசுமரத் தாணிபோல் பதிந்துவிட்டது.

இந்த ஞாபகமே அவருடைய நினைவில் சதாகாலமும் சிறந்தது. தான் தேடிய அமுதம் திரண்டது என உற்சாகமானார். புத்தகம் படிப்பதின்னு பிரிந்தார். தியானமாகி கவலையிலாகி அனவாதமும் தேசம் நீக்கப்பட்டவர்களின் சிந்தனைபாகி, ஏன் தோற்றுவிட்டார்கள் என்னும் நினைவிலானார். கடமை! கடமை! கடமையைச் செய்திருந்தால் தேசம் விடுதலையாயிருக்கும், அவர்கள் இங்ஙனம்

தவிக்கார்கள், எனத் திடமாகி, கருப்பு உடைகளை அணிய ஆரம்பித்து விட்டார். இக்கருப்பு உடையை அவர்கடைசி நான்வரை விடவில்லை. தாயும் இவர் ஒருவேளை தற்கொலை செய்து கொள்வார் எனவும் பயந்தாள்.

கலாசாலை மாணவன்

தானும் வைத்திய முறையைக் கற்கச் சென்றதும், நோயாளிகளிடம் மனம்போல் மொழிய வைத்தியர்களுக்கு உரிமை இல்லை என்பதை அறிந்து, அக்கல்வியினின்றும் நீங்கி சட்டக் கலாசாலையிலே சேர்ந்தார். விளையும் பயிர் முனையில் புலனாவதுபோல் இளம் பருவத்திலேயே 'பொய்' எண்ணங்களுடன் போராடினார். மதத்தைப் பற்றிப் படிக்கவேண்டுமென கலாசாலையில் வற்புறுத்தப்படவே அதற்குக் கீழ்படியாமல் புது சுதந்தர வழியை மாணவர்களுக்குக் காண்பித்தார். ஏழை எளியவர்கள் கடின பரீட்சைக்குள்ளாகும் கடும் வழக்கத்தை இளைஞனான மாஜினி பிரகங்கஞ்செய்து கண்டித்தார். சர்க்காருக்குப் பயந்தே கலாசாலை உபாத்தியாயர்கள் கீழ்ப்படிந்து நடுக்கமுடன் அவர்கள் எண்ணங்களை நிறைவேற்றினார்கள். மீசையை வளர்த்தால் புரட்சிக்காரன் என ஒரு எண்ணமும் இருந்தது. மீசையை வளர்த்த ஒரு இளைஞனை துரக்கிருதமாய் தண்டனைக்கு அழைத்து செல்வது சகஜம்.

இவைகளை யெல்லாம் கீழ்ப் படியவேண்டாம், இவைகளை அழிப்பதே நமது கடமை என மாஜினி போராட்டஞ் செய்த தன்னியில் கலாசாலை இளைஞர்களுக்குக் கெல்லாம் தலைவன் போல் திகழ்ந்தார். கருத்தகண், மின்னும் கிழி, கிமிர்ந்த கெற்றி, இருண்ட ரோமம், சிந்தைமுகம்,

சாந்த நகைகளால், சிறுவர்களை பெல்லாம் வசியஞ் செய்து விடுவார். கல்லியிலே அவருக்குப் பிரியமதிகம். ஆனால் தன்னந் தனியாய் நடப்பதிலே ஆனந்தமாவார். தனிமையாய் உலாவச் செல்வதில் இரவு பத்துமணி வரையும் கழிப்பார். மரஞ் செடி, மலர்களின் நடுவே நிலனி இருள் சந்திரன் நட்சத்திரங்களில் நடந்து எல்லா மானிட சமூகங்களையும் நேரில் பார்ப்பதபோல் எண்ணுவார். பொன், பொருள், புத்தகங்களை, ஏழை எளியவர்களுக்கு அளித்து உதவுவார்.

தேசியமே சாஸ்திரம்

இளைஞனாயிருக்கும் கால் அநேக நூல்களைப் படிப்பார். நாவல்களிலும் சுற்பனாகக் கதைகளிலும் அவர் விளைவு நாடாது. தர்ம நூல்களையும் தத்துவங்களையும் படிப்பதில் அவருக்குப் பிரியமதிகம். பிரஞ்சு நாட்டின் புரட்சி சம்பந்தமான நூல்களை மிக்க அவாவுடன் நோக்குவார். இலக்கியமும் பாஷையின் நடை எங்ஙன மிருந்த போதிலும் அவைகளின் நோக்கத்தையும் நேர்மையுமே அவரைக் கவரும். பெருங்கவிச் சக்கிரவர்த்தியாகவேண்டுமென பெரும் அவாவை அவர் அடைந்திருந்தபோதிலும் நமது நாடு சுதந்தரம் பெற்ற பிறகே மொழி இலக்கிய சேவை புரிவேன் என விதஞ் செய்து கொண்டார். சாஸ்திரத்திய சேவை புரிவதற்கும் நாடகம் எழுதுவதற்கும் இது தருணமில்லை எனத் திடமாய்த் தெளிவானார். எந்த நூல்தேச ஊழியஞ் செய்வதற்கும் தர்மம் புனிதமாக உதவுகின்றதோ அதுவே உண்மையான சாஸ்திரத்திய நூலென்பார்; அநியாயமும் அதிகாரமும் தழைத்

திருக்குங்கால் ஆண்கள் பெண்கள் விடுதலையாக தவிக்கும் பொழுது, அநீதிகளை அழித்து மாந்தர்களுக்கு விடுதலையடைய ஊக்கமும் உற்சாகமும் அளிப்பதைத் தவிர ஆசிரியர்களுக்கும் ஆசாரியர்களுக்கும் வேறு வழி இல்லை என்பார்.

இவர் இளைஞராயிருந்த காலத்தில் சாஸ்திரத்திய சேவை ரோமாண்டிகர் கிளாசிகர் என்னும் இருகட்சிகளால் பிளவுபட்டிருந்தது. கிளாசிகக் கட்சியார் பழைய புராண நடையிலேயே செல்லவேண்டு மென்பார்கள். ரோமாண்டிகர், மொழி என்பது செவிக்கினிமையாய் மலர்வதைவிட ஜனங்களுடைய வாழ்க்கைக்கு உதவ வேண்டுமெனே அதன் நோக்கம் என்பார்கள். மாஜினிக்கு ரோமாண்டிகர் கட்சியிலேயே விருப்பமதிகம். அவர்கள் பத்திரிகையில் தேசத்தின் நிலையைப் பற்றி அடிக்கடி வியாசம் எழுதுவார். தேசப் பிரஷ்டஞ் செய்யப்பட்டவர்களுக்கு அனுதாபங் காட்டுவார், அரசியல் மாற்றமடைய சமூகம் நிலைகளும் சிதறவேண்டுமென்பதே அவர் சித்தம். இளைஞனாயிருக்கும் பொழுதே நவீன இடாலி என்னும் புதிய மந்திரத்தை உபதேசஞ் செய்தார்.

சகோதரர்களே! உங்கள் தேசத்தை நேசிபுங்கள். தேசமே நமது வீடாகும். ஈசனால் நிலைக்கப்பட்ட இங்கிலையமே நமது குடும்பமும், கிரீத்தியை யளிக்கும் கிருகமுமாகும். நீங்கள் ஜனங்களை யறியவும், ஜனங்கள் உங்களை அறியட்டும். மொழியினால் உங்கள் வலிமையை பெல்லாம் வீணாக்கவேண்டாம். இளைஞரான சிறுவர்களே தேசத்தைச் சிறப்புடன் செய்வார்கள். 1813-ம் வருடத்தில் சுதந்தர யுத்தத்தின் பொருட்டு கலாசாலையினின்று நீங்கினார்கள்.

தேசியம் எனச் சொன்னவுடன் தேசத்திலே திகழச் செய்து ஊடுருவிப் பாயும் தென்னமுதத்தைச் சற்றுச் சிந்தனை செய்யவும், சுதந்தரம் என்னும் நாதம் கிளம்பியவுடன் ஜர்மனிய இளைஞர்கள் ஒன்று சேர்ந்து புத்துயிர் யளித்த பெருமையை மறக்கவேண்டாம்.

இந்த நினைவுகளுடனேயே மாஜினியானவர் சந்தர்ப்பம் வாய்த்தபொழுதெல்லாம், நாட்டின்கண் உள்ள எல்லா முதன்மையான பத்திரிகைகளில் இளைஞர்களின் வன்மையையும் கடமையையும் பற்றி எழுதலானார். இவர் எழுதும் பத்திரிகையெல்லாம் பறிமுதல் செய்யப்பட்டன.

வைத்தியக் கல்லியை விலக்கிவிட்டு கலாசாலையில் படித்த பிறகு வக்கீல் தொழிலில் அமர்ந்தார். ஏழை எளியவர்களிடம் எவ்விதமானப் பொருளையும் பெறாமல் நீதிஸ்தலங்களில் வாதிப்பார். வக்கீல் தொழிலில் ஈடுபட்ட போதிலும் சதா காலமும் அவர் சிந்தனை தேசம் தலையோங்கும் முயற்சியிலேயே திகழும். தேசத்தில் நடைபெறும் அநீதிகளை யெல்லாம் பத்திரிகைகளில் பிரசுரஞ் செய்ய அவர் அஞ்சுவதே இல்லை.

இரகசிய சங்கம்

அக்காலத்தில்கூட தேசம் முன்னேறுவதற்கு இரகசியமாய் உழைத்த கார்போனாரி சங்கத்தில் சேர்ந்தார். இரகசியமான சங்கத்தில் சேரும் முன் சங்கத் தலைவரையும் விதிகளையும் நான் ஒரு பொழுதும் மறுக்கப் போவதில்லை என ஒவ்வொருவனும் சத்தியஞ்செய்து வாள்முன் மொழி யளிக்கவேண்டும். சங்கத்தின் விதிகளும் யதேச் சாதிகார நியமங்களும் மாஜினிக்குப் பிரியமளிக்கவில்லை.

யாயினும் தேசத்தின் விடுதலை அதன் நோக்கமென்பதைக் கருதி நானும் அச்சங்கத்தில் சேர்ந்தார். தேசத்தின் நான்கு மூலைகளிலும் மறைந்துள்ள பல சங்கங்களை ஒன்று சேர்த்து இரகசியமாய் யாவற்றையும் இணைத்து வேலை செய்யவேண்டுமென்பது அவர்கள் நோக்கம். அதுமாதிரி மன்னியில் குறிப்பிட்ட ஒரு தினத்தன்று இளைஞர்களெல்லாம் புரட்சி செய்யவேண்டுமெனவும் அவர்கள் திட்டஞ் செய்தார்கள். இதைநாடெங்கும் அறிவிச் செய்ய அங்கத்தினர்க ளெல்லாம் விதிகளுக்கு மாறானால் என்னைக் கொலை செய்துவிடலாம் என்னும் திட்டத்திற் கேற்றவாறு அஞ்சா நெஞ்சுடன் புரட்சியைப் பரவச்செய்யப் பிரயத்தினஞ் செய்யுங்கால், சர்க்காருக்கு மர்மங்களெல்லாம் சென்று அதை ஆரம்பிக்குங் காலத்திலேயே சிதறடித்து விட்டார்கள். மாஜினி இந்த இரகசிய சங்கத்திற்கு ஆட்சேர்ப்பதாகக் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டு பிடிக்கப்பட்டார். அறிவும் ஆண்மையும் நிறைந்த இச்சிறுவன் தன்னந்தனிமையாய் இரவில், ஆழ்ந்த சிந்தனையில் தோய்ந்து ஏன் நடக்கவேண்டும்? இச்சிறு வயதில் சிறுவர்கள் எதற்காக மனோமுயற்சியிலாகவேண்டும்? நாமறியாத விஷயங்களைப் பற்றிச் சிறுவர்கள் சிந்தனை செய்யவேண்டுமென நான்கள் கிரும்பவில்லை.

சிறைச்சாலை

மாஜினியை ஏன் பிடிக்கவேண்டுமென பெற்றோர்கள் வினவியதற்கு இம்மொழிகளையே ஜினிவா நகரத்து கவர்னர் கூறினார்.

மாஜினியைப் பற்றி சாவோனா என்னும் கோட்டையில் அடைத்து விட்டார்கள். சிறைச்சாலையின் சன்னல்

வழியாய் வானத்தையும் கடலையும் நோக்கி மனோ அமைதியாகி எங்ஙனம் தப்பித்துக் கொள்வது என பல நினைவுகளில் பாய்ந்தார். தன்னிடமிருந்த இதன் சம்பந்தமான எல்லாக் காகிதங்களையும் கிழித்தெறிந்து விட்டார். நீதிஸ்தலத்தில் இவரைக் குற்றவாளி என நிரூபிக்க இரு சாட்சிகளாவது வேண்டும். ஒரு சாட்சியே சர்க்காருக்குக் கிடைத்தபடியால் இவரை நீதிவழியாய் தண்டனை யளிக்க முடியவில்லை. குற்றம் புரியவில்லை என நீதிஸ்தலத்தினின்று நீக்கப்பட்ட போதிலும் சர்க்கார் அவரை அழைத்து எங்கள் பாதுகாப்பில் நீர் தன்னந் தனியாய் ஒரு நகரத்தில் அஞ்ஞாதவாசம் புரியவேண்டும். இல்லையேல் நாடு நீங்கவேண்டும் எனக் கூறினார்கள்.

அஞ்ஞாதவாசம்

மத்திய இட்டாலியிலேயே ஒரு புரட்சி கிளம்பவும் பிரஞ்சு சர்க்கார் இரகசிய சங்கங்களுக்கு உதவியளிப்பதாக அறிந்து தான் பாரிஸ் நகரஞ் செல்வது நன்மை என அறிந்து 1831ம் வருடம் பிப்ரவரி மாதம் குடும்பத்தினிடம் விடைபெற்று ஆல்பஸ்மலைபைக் கடந்து செல்லுங்கால் சில நண்பர்களின் மொழிகளுக் கிசைந்து, பல தேசபக்தர்கள் வாழும் லியான் நகரம் செல்ல எண்ணி பாரிஸ் போவதை நிறுத்தி விட்டார்.

அத்தியாயம் 2.

1831-ம் வருஷப் புரட்சி—நளின இதாவி—அதன் நோக்கங்கள்—தேசநீதிலே நம்பிக்கை—கடமையின் உணர்வு—தேசஜீவியம்—இரகசிய சங்கங்கள்.

1831-ம் வருஷப் புரட்சி

மாஜினி சிறைச்சாலையில் அடைப்பட்டிருக்கும் பொழுதே இப்புரட்சி, பிப்ரவரி மாதம்பெருங்கலகத்தை இதாவி யில் புலனாக்கிற்று. இக்கலகம் நடந்த மூன்றுவாரத்திற்குள் போர்பின் நாடுகளில் பகிரங்கமாக இரகசிய சங்கத்தார்கள் ரோமபுரியை நோக்கிச் சென்றார்கள். ஆஸ்திரியாவை ஜயிப்பது கடினம். ஆனால் பிரஞ்சு உதவுவதாக வாக்களித்துள்ளார்கள். நாம் சாதகமடைவோம்' என எண்ணி வீரமுடன் சங்கத்தினர்கள் போர்புரிய முயல, பிரஞ்சுக்காரர்கள் இவர்கள் சுதந்திரம் பெற்றால் நமக்கும் ஆபத்து வருமென நினைத்து உதவியளிக்க மறுத்து விடவே, வன்மை பெற்றுள்ள ஆஸ்திரியாவினால் இப்புரட்சிப் போராட்டம் தோல்வியிலேயே முடிந்தது.

இவர்கள் தோல்வி யடைந்ததற்குப், பல காரணங்கள் என புகல்வார்கள். எக்காரணங்கள் கூறியபோதிலும், சங்கக்காரர்கள் வீரங்காட்டவில்லை என ஒருவராலும் சொல்ல இயலாது. ஆனால் மாஜினி இச்சங்கத்திலுள்ள பெரியோர் எனப்புகலப்படும் வயதுசென்றபுருஷர்கள் இளைஞர்களின் போசனையைக் கேட்க வில்லை. அவர்கள் உதவியை அதிகம் நாடவில்லையாதலால், இச்சங்கம் ஜயிக்கவில்லை. தனித்தனி

யாய்க் குரங்கு சண்டை செய்வதற்கும் அவர்களிடம் வன்மையிலலை என்னும் எண்ணத்துடன் அதைச் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டுமென சிந்தனையிலானார்.

“அதோகதிபான இழிந்த நிலையிலும் அரசியல் அடிமையில் ஆழ்ந்து, பசிபுடன் கந்தையு மன்னியில், பணக்காரர்கள் வேண்டாமென விசி தூஷித்து எறியும் எச்சிலை எல்லாம் கஷ்டமுடன் ஒன்று சேர்க்கும் நமது நாட்டினர்கள், கோபம், கடுமைபுடன், இங்குமங்குமலைந்து ஆவேசமாவதே, எங்கும் புலனாகும், நாம்கோரும் நோக்கத்திற்கே இப்பரம தரித்திரர்களும் போருடுகிறார்கள் என அவர்கள் திவ்யவதனத்தில் நாராயண முகத்தினின்று தெளிவாகும். ஆனந்தமாய் ஜனங்களெல்லாம் சந்தோஷத்திலாகி ஒரே நோக்கம், தர்மம், அன்பு, முதலியவைகளால் கட்டுப்பட்டு அழகு வன்மையென்னும் தேசியத்தில் பெருக்க மடைந்து, பொன் பொருள்களால் மனங்கலையாமல் இழியிற்கு இடங்கொடாமல், உரிமை கடமை என்னும் எண்ணத்துடன் திகழ வேண்டு மென்பதே என் மனம். பிரஞ்ச உதவியளித்தாலும், அறிக்க மறுத்தாலும், அவர்களை நீங்கள் ஒற்றுமையுடனாகத் தூரத்துவது உங்கள் கடமை. இந்த இரகசியசங்கத்தின் வன்மை குறைவால் நாம் தோல்வியானோம், என அதற்காக நீங்கள் நிராசையாக வேண்டாம். தன்னந்தானாகவே போராடி சத்திரம் பெறுதவர்கள் அதை அடைந்தாலும் பாதுகாப்பது பெருங்கஷ்டம். ஜனங்களுக்காக புரட்சிகளைச் செய்தாக வேண்டும். சந்தர்ப்பம் வரும் என காத்திருப்பது சித்தங்குறைந்த செயலாகும். சந்தர்ப்பத்தைச் சிருட்டிக்கவேண்டும். ஆஸ்திரியாவுடன் போராடுவது என்பது

ஒருபுறமிருக்க நமது அறிபாமை ஒற்றுமையின்மை கெட்ட பழக்கங்கள் கொடுமையைச் சகிப்பது, இவைகளை உடைத்தெறிய வேண்டும். அடிமையான எண்ணங்களையும், பழக்கங்களையும் அடியோடே யொழிக்கவேண்டும். இனி இக்கார்ப் நோரிச் சங்கத்தால் ஒன்றுமே முடியாது, புதிய ஜனங்களும், புத்துயிரும் வேண்டும், இளைஞர்களே அதற்குரியவராவர் என இனம் இத்தாலியைப்பற்றி இங்ஙனம் மனத்தியானித்தார்.

நவீன இதால்

மாஜினியானவர் அஞ்ஞாதவாசத்திற்குச் சென்று லியானிவிருந்து மார்விலில் நகரமடைந்து சிலதேச பக்தர்களுடன் கூடி சிறிய அறையிலே ஒன்று சேர்ந்து சத்திரமுடன் விடுதலையாகி குடியாச ஸ்தாபிப்பதற்கான வழிகளை யெல்லாம் நண்பர்களுக்கு விளக்கினார்.

“இளைஞர்களே நமது நாட்டைக்காப்பாற்றுவார்கள். அவர்களால் செய்ய இயலாத வேலை சகத்திலேயே இல்லை. போரடும் பாமரர்களின் தலைவர்களாக இளைஞர்களை நியமிக்கவும், அவர்களுள் அமிழ்ந்துள்ள வன்மையை ஒருவராலும் அறிய இயலாது; இளைஞர் மொழிகளில் என்ன அற்புதம் மர்மமாயுள்ளதென நாமும் அறியோம். புதுதர்மத்திற்கேற்ற எல்லா சக்திகளும் அவர்களிடம் பெருமையாகும். இடைவிடாமுயற்சியிலே இளைஞர்கள் வாசஞ் செய்வார்கள்; உற்சாகத்திலும் உன்னதமாவதே அவர்கள் வளர்ச்சி. பெரும் நோக்கத்தை அவர்களுக்கு அளிக்கவும். துதியினாலும், புகழ்ச்சியினாலும், அவர்களை தூயகடருடன் எரியச் செய்யவும். நெருப்பு

என்னும் மொழிகளை அவர்களுக்கு அளிக்கவும். உணர்வையளிக்கவும், தேசம், ஜயம், வன்மை, பழைய புகழைப் பற்றி அவர்களுக்கு உரைக்கவும், இதுவரை அவர்களைச் சிறைச்சாலையில் அடைத்து வைத்திருந்தோம். இனி விடுதலையாக்கவும்" என ஜயபேரி அறைந்து, இளம் நாடான நவீன இதாலிச் சங்கத்தை ஸ்தாபனஞ் செய்தார். 40 வயதிற்கு அதிகமான எவரையுமே இச்சங்கத்தில் சேர்க்கலாகாது என்றார். மூலைமுடிக்கிலிருக்கும் யாருமறியாத இளைஞர்களே பெரும் வேலை செய்வார் என்பது அவர் எண்ணம். பரஸ்பரம் அன்போடு பெரும் உற்சாகத்துடன் நாட்களெல்லாம் உழைப்பதில் அவர்கொண்ட இத்தகைய இளைஞர்களைப்போல் நான் கண்டதே இல்லை என அவர் சொல்வதுவழக்கம். 'எங்களுக்குத் தனி வீடும் இல்லை. உதவி அளிப்பவரும் குன்யம், பகலெல்லாம், இரவு மூன்றுமணிவரை, முயற்சியிலே யிருப்போம். விபாசம் எழுதுவோம், கடிதம் வரைவோம், விஷயங்கள் அறிவோம், காகிதம் மடிப்போம்; கவர் ஒட்டுவோம், எழுதுவோம், கூலிவேலை செய்வோம், சமமாய் சகோதரர்கள் போலிருப்போம். ஒரே எண்ணம் ஒரே நம்பிக்கை. ஒரே நோக்கமே நாங்கள் நாடியது.'

இவை தான், தான் ஸ்தாபித்த நவீன இதாலியைப் பற்றி மாஜினி அவர்களே மொழிவது.

அதன் கோக்கங்கள்

"மலையேறவும். குடிசையிலே செல்லவும். தச்சன் தட்டானிடம் பேசவும், நீங்கள் புறக்கணிக்கும் பாமரர்களிடம் சென்று பழகவும். அவர்களுக்குரிய சுதந்திரம்,

பழைய புகழ்க்கி, ஆதியில் அவர்கள் திகழ்ந்த பெரும்நிலை முதலியவைகளைப்பற்றி அவர்களுடன் உரைக்கவும். அவர்கள் அறியாமல் அனுபவிக்கும் பெரும் கொடுமைகளைப் பற்றி எல்லாம் எடுத்து விளக்கமாக்கவும். அவர்கள் இதை அறிவதில்லை. கோபுரத்தினின்றி கீழே இறங்கி கீழே நடமாடவும். பொதுவாகப் பேசுவதினின்றி பிரிந்து குறிப்பாகக் கூறவும் நான் பார்ப்பதையும், அறிவதையுமே புகலவும், உண்ண உணவன்னியிலும் உடுக்க உடையற்று ஏழைகள் தவிக்கும்பொழுது உங்கள் தத்துவங்களெல்லாம் அவர்களுக்கு யாது பயனையளிக்கும்? வாழ்க்கையின் அத்தியாவசிய குணமான உணவு உடைகளைப்பற்றியே ஜனங்களுக்கு உரைக்கவும். பாமரர்களுக்கு அவர்கள் உரிமையைப் பகிர்வதஞ் செய்யவும். அரசாட்சியால் விளையும் குற்றம் குறைகளைக் கூறவும், பறிக்கப்பட்ட உரிமையையும் பங்கஞ் செய்யும் அதிகாரத்தையும் கண்டிக்கவும், போர்புரியவும், ஜனங்கள் செவியில் சுதந்தர நாதத்தைச் சத்தமிடவும். போர்புரிவதே புகழ்தர்மம், அதுவே நெறி என்று புகலவும். கலகம் நிறைந்துள்ள இக்காலத்தில், அதிகாரம் புசல்காற்று வீசும் இத்தருணத்தில், சார்த சந்தேசமும் தர்மம் அன்பு என்னும் பிரசாரமும், பயன் அளிக்கும் எனக் கனவிலும் கருதாதேயுங்கள். வேதார்தமும் வெட்டித் தர்க்கங்களும் நமக்கு அவசியமில்லை. உங்களுக்குப் புகியிலே பேராசாவுண்டு. ஆனால் அவைகளெல்லாம் பாதங்களில் புதைக்கப்பட்டுள்ளன. அதைப் பாழாக்காமல் மீட்பதே உங்கள் பெருமை. உங்களுக்கு உரிமையுண்டு. ஆனால் உரிமைகளெல்லாம் சிதறடிக்கப் பட்டுள்ளன. அவ்வுரிமைகளை சுதந்

திரமாய்ப் பெருவதற்கு நீங்கள் முயற்சி செய்யவேண்டும். இவைகளே உங்கள் நோக்கமாகும்' என நவீன இதாலிக்கு மாஜினி கிரீனயஞ் செய்தார்.

தேசத்திலே நம்பிக்கை

இந்நோக்கங்களை யெல்லாம் துண்டுப் பிரகாரம், பத்திரிகை, சிறு புத்தகங்கள் மூலமாக பிரசுரஞ் செய்து தேசத்திலே திடமான நம்பிக்கை வருவதற்கு, வியாசங்களிலே உயிர், நெருப்பை, ஒன்று சேர்த்து நாடுக்கும் புத்துயிர் புலனாக்கி, உற்சாக மென்னும் தீயை மூட்டினார். சனங்களுக்குப் பூர்ணமான நம்பிக்கை இருக்குமேயானால், அடிமைச் சங்கிலியினின்று நீங்க எந்தத்தடைகள் தோன்றிய போதிலும் பின்வாங்குவதில்லை. ஆனால் நம்பிக்கை நிலையாக வாழ்க்கை யெல்லாம் தோய், குறிப்பிட்ட நோக்கம் வேண்டும். அப்பொழுதே, இக்குமங்கும் பிரியும் பலமெல்லாம் ஒன்றுசேரும். நம்முடைய செயல்கள் சத்தியம், நிச்சயமாய் ஜயத்தை அளிக்கும் என்னும் பரிபூர்ண நினைவு வேண்டும். எங்கும் நிழல், நவர்க்கம் ரூன்யம், என் பயத்துடன் பாமர்கள் தனித்தார்கள். தேசமென்பதே இல்லை. பிணம்போலவே சனங்கள் சிவித்தார்கள். துரும்பிற்கும் தரணியிலுள்ளோர் பயந்தார்கள். ஜனங்கள் ஆதியையும் அறியவில்லை. அந்தத்தையும் காணவில்லை. நம்பிக்கை கடுகாட்டிலேயே நிலகிறது. தேவர்கள் மேலும் சமூகத்திலும் நம்பிக்கையேயில்லை, சமூகமோ சூன்யம். வன்மை உதித்ததிலே தோய்ந்திருக்கிறது. வெட்கம் பாவத்திலே ஜனங்கள் குழந்தார்கள், கொடுமையுள்ளோர்கள் குணக்குன்று போல் விளங்கி சிலைகளால் பூஜிக்கப்பட்டார்கள். ஒற்

றர்கள் கபட வஞ்சகர்களே. எங்கும் சுயநலமே சகலத்திலும் சிறந்தது. தேசமோ இல்லை. சத்தியம் என்பது மொழியே என சாஸ்திரி சொல்வார். தங்கள் ஆன்மை தாய்மைபுடனாக நல்லார்கள் ஜகத்தினின்று நீங்கினார்கள். ஆன்மா என்பதே இல்லை. புலன்களே அரசு புரிந்தது. சங்கீதம், சோற்றையே, சனங்கள் நாடினார்கள். தத்துவம் விதண்டாவாதமாயிற்று. விகடமே கவியாயிற்று. சனங்கள், பெரும் ஆபத்து நேரிடுங்காலத்து பழம் சிலைகளை கட்டியழுதார்கள். எங்கும் யமனே நிலகினான். புகம் முடியும்போலிருந்தது. அவதார புருஷர் வேண்டுமென ஜனங்கள் கதறினார்கள். பெரியார் ஒருவர் புலனாள். கட்டை துளுத்தது. இலை கிளம்பி, பூ, பூத்தது. காய் களியாயிற்று. ஜனங்கள் புத்துயிர் பெற்றார்கள். ஜயமடைவோம் என சங்கநாதஞ் செய்தார்கள். பூவுலகம் மறுபடியும் தழைத்தது. ஆதலால் சனங்கள் கலக்கமடைந்த போதிலும் சத்திய சந்தேசத்தில் நம்பிக்கையுடனிருங்கள். இன்று அவமரியாதையுடனிருக்கும் உலகம் நாளை உங்களுக்கு நமஸ்காரம் புரியும். நாளை ஜயம் நிச்சமாய் பெருவீர்கள். பயமன்னியில் நம்பிக்கையுடன் செல்லுங்கள். ஈசன் பெயரினால் ஆதிகாலத்தில் அவர்கள் ஜயம் பெற்றால் நீங்கள் ஜன சமூகத்தின் பெயரால் வெற்றிபெறலாம். நம்பிக்கையுடனாகவும், நலமடைவீர்கள். நம்பிக்கையுடன் செயலைச் செய்யுங்கள். செயலை ஈசனின் சொல்லாகும். சுகமாயிருக்கும் நினைவு நிழலேயாகும். நினைவின்னு செயலை நீக்குபவர்கள் எங்கும் நிறைந்த ஒருமையைக் குறைத்து ஈசனைத் துண்டிப்பவர்கள் போலாகும். தன்னுடைய உதித்தால் நம்பிக்கையை இலங்கச் செய்யாதவர்

கள் சிரத்தை நுன்மமானவர்களே என இளம் இத்தாலி யர்களுக்கு கடமையைச் செய்ய, பெரியார் மாஜினி நம்பிக் கையின் நெறியை இங்ஙனம் உரைத்தார்.

கடமையின் உணர்வு

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அருச்சுனனுக்கு உபதேசஞ் செய்த நிஷ்காம கர்மத்தைப்பற்றியே அவர் அடிக்கடிக் கூறுவது வழக்கம். ஆனந்தம் அடைவோம் என எண்ணி செயல் களைச் செய்தால் ஆனந்தமடைந்தவுடன் அமைதியாகி கம் மாயிருப்பதே சுகமென எண்ணி, பிறகு சீரழிவார்கள். உரிமை என எண்ணி முயற்சி செய்தால் உரிமை பெற்ற வுடன் ஒங்கி வளர ஊக்கமன்னியிலாய் விடுவார்கள். இவை களால் சதாகால உணர்ச்சியும், உற்சாகமும், ஒங்குவது அரிது. சீவனுக்கு சதாகாலமும் சிறந்த நோக்கமளித்து நித் தியமான தியாகத்திற்கு நிலைநிறுவி, மார்தர்களால் சிருஷ் டிக்கப்படும் அநித்திய நோக்கங்களினின்று நீக்கி, உயர்ந்த ஒப்பில்லாத வழியைக் காட்டுவது கடமை ஒன்றேயாகும். பூவுலகத்தில் பிறந்த ஒவ்வொரு மனிதனும் ஈசனின் ஒரு எண்ணத்தையே நிறைவேற்ற வந்துளான். நாம் அன் னியர்களின் கசுத்திற்காகவே வாழவேண்டும். மற்றவர்களை மேன்மையாக்குவதே நமது நோக்க மன்னியில், நாம் அதிக ஆனந்த முடனுகிறோமா என்பதை மாத்திரம்பார்ப் பதற்கில்லை. அநியாயத்தை அழிப்பது, கொடுமையைக் கொலை செய்வது, இவை உரிமையை அளிப்பதென்பது ஒரு புறமிருக்க, இவை நமது கடமையேயாகும். நாம் இறக்கும் வரை செய்வதற்கு அருகதையான இக்கடமையைத் தவறி னால் பாவத்திற்குள்ளாவோம். சமூகத்திற்கு நன்மை

செய்ய வேண்டுமெனவே இச்சீவனை நமக்கு அளித்துளார். உனது முக்திக்கு என்ன பாடு பட்டாய் என்று ஈசன் உங் களைக் கேட்கப்போவதில்லை; மற்றவர்கள் முன்னேற நீ என்ன செய்தாய் என்பதையே அவர் வினவுவார். நீ என்ன சொன்னாய் என அவர் வினவப்போவதில்லை; நீ என்னசெய் தாய் என்பதை அவர் கேட்பார். உங்கள் நினைவுடன் செயல் வேண்டும். நீ ஜயம், தோல்வி, சுகம், துக்கம், முதலியவை களை கவனிக்காமல் கடமை என்பதையே தீபகற்பமாகக் கருதி நித்தியமான செயல்களில் ஈடுபட வேண்டுமென இளைஞர்களுக்கு உபதேசஞ் செய்து நவீன இதாலி அறி யும் வண்ணம் இவைகளை யெல்லாம் துண்டுப்பிரகாரம், பத் திரிகை மூலமாகப் பகிரங்கஞ் செய்தார். கடமைகளுடன் சீர்திருத்தம்

வேண்டுமெனக்கூறி மதம் என்னும் பெயரால் நடை பெறும் அநீதிகளை எல்லாம் விளக்கினார். ஈசன் ஈசன் என உரைத்து அநியாயஞ் செய்த போப்பின் பித்தலாட்டங்களை பாழாக்கவும். குரூரமான கொடுமையைத் தவிர அவர்களிடம் வேறு ஒன்றுமே இல்லை. காலிலியோ, வானினியை, அழித்தவர்களே போப்புக்களாகும். தர்மம் வேறு, சாஸ் திரம் வேறு, என்று சொல்வதை யொழிக்கவும். நான் ஒருவனே தர்மத்தை எல்லாம் திகழச் செய்வேன் என உரைக்கும் போலிக்காரணங்களை பறக்கடிக்கவும். நம்மிடமே சக்திபுழுண்டு. அன்னியர்க ளெல்லாம் அஞ் ஞானிகள் என்னும் எண்ணத்தை அழிக்கவும். வளர்ச் சிக்கு விரோதமான நம்பிக்கைகளை யெல்லாம் நாசஞ் செய்யவும். அற்புதம் அதிசயம் எனச் சொல்லும் அநீதி களை ஜனங்களுக்கு எடுத்துரைக்கவும். தொழிலாளி

களுக்கு குறைவான வேலையும், நிறைவான கூலியும் கிட்டு வதற்கேற்ற சந்தர்ப்பங்களை யளிக்கவும் என மாஜினி இளம் இத்தாலிக்கு நன்கு அறிவித்தார்.

தேச ஐக்கியம்.

தேசபக்தியின் அவசியத்தை இளம் இத்தாலிக்கு விளங்கும் வண்ணம் செய்தார். நாட்டை நேசிக்கவும், நம் முடைய நாடே நமது வீடாகும். நாம் நேசித்து நலமுடனாவதற்கே விடு, பெண் பிள்ளைகளை, அவர் அளித்துளார். தேசமே திரு அவதாரம். அது உங்கள் ஒவ்வொருவரிலும் திகழ்வதாக எண்ணவும். சகோதரர்கள் தாழ்மையான நிலையிலிருந்தால் அதற்குப் பொறுப்பு நீங்கள் என நினைக்கவும். தேசிய ஐக்கியம் வேண்டுமானால் உண்மை உரைப்பதை விரதமாகக் கொள்ளவேண்டும். புகழ் மொழியும் முகஸ்ததியும் ஒருபொழுதும் தேசத்திற்கு நன்மை யளிக்காது. தேசத்திலுள்ள நிலைகளைத் தொலைப்பதே, வாயாய்வு புகழ்வதைவிட பெருந்த தொண்டாகும். பரஸ்பரம் பேராசை யுடனாவதின்னு பிரியவும், சார்தம் சார்தம் என சதா காலமும் இருப்பது தேசத்தின் ஐக்கியத்தை அளிக்காது. சிலகாலம் சண்டையே திறமான சார்த்தத்தை யளிக்கச் சந்தர்ப்ப மளிக்கும். இவை கள்தான் தேச ஐக்கியத்திற்கு வழி என நவீன இத்தாலிக்கு உபதேசஞ் செய்தார். தேசத்திலே ஐக்கியம் வந்தாலொழிய செம்மையாகாதென புது வீரர்களுக்குப் புகளூர். வன்மையைப் பிரயோகஞ் செய்தாலொழிய அவர்களை இத்தாலியினின்று தூரத்துவது கஷ்டமென்றார். கொடுங்கோலாட்சி குணமானால் சுதந்திரம் ஒருபொழுது

தும் குறைபடாது. நமது சீவன், நாடு, நாமம், நெறி, குணம், புகழ், பொன், பொருளை யெல்லாம் கொள்ளையடிப்பவர்கள் ஆஸ்திரியர்களே. சார்த்தத்தால் ஆஸ்திரியாவை வெல்லுவது அறிது என மாஜினி அறிந்தார். ஆஸ்திரியாவிலுள்ள ஆல்ப்ஸ் மலையைக் கடந்த பிறகே சார்த்தத்தைப்பற்றி அவர்களுடன் மொழியவேண்டும். நற் காரியத்திற்குப் போர் புரிவது தோஷமில்லை. ஆஸ்திரியாவை வெயித்தாலொழிய இத்தாலிக்கு சுயமதிப்பும், சுய மரியாதையும், தோன்றாது. போர் என்பது அடிமைச் சங்கிலியை அறுக்கும். அடிமைக்கும் தலைவனுக்கும் நிகழும் நித்தியமான கிகழ்ச்சியே யாகும். அரை குறை யாய்ப் போர்புரிய மாஜினி எப்பொழுதுமே கிரும்புவதில்லை. ஆல்ப்ஸ் மலையை நோக்கவும், நித்தியமாய் நிலையாக இருப்பது போல் நீங்களும் நித்தியமான வெற்றியை யடைவீர்கள்.

சங்கங்கள்.

கார்போ நெறி சங்கத்தைப்போல் நவீன இத்தாலியையும் சர்க்கார் ஒற்றர், போலீஸ்காரர்களால் கவனித்து வந்தார்கள். பல ஒற்றர்கள் மாஜினியை ஏமாற்றி, கண்பர்கன்போல் நடித்து, அவரைப்பற்றி அவ்வப்பொழுது சர்க்காருக்கு அறிவித்து வந்தனர். இரகசிய சங்கங்களின் துண்டுப் பிரகாரங்கள் நாட்டின் மூலைமுடுக்குக்களில் எல்லாம் சென்றன. துண்டுப் பிரகாரங்களை சிறுவர்களெல்லாம் படித்து திடசித்தமுள்ளவர் களானார்கள். திடமென ஒரு தினம் சங்கத்தின் அங்கத்தினர்களெல்லாம் கிளம்பவேண்டுமென நிச்சயஞ் செய்திருந்தார். அன்று

புரட்சி நேரிடுமானால் நாம் நிச்சயமாய் ஜயிப்போம் என நினைத்தார். 2½ கோடி ஜனங்கள் ஒன்று சேர்ந்தால் அதைத் தடுப்பவன் எவன் என மனதில் எண்ணினார். ஆஸ்திரியாவிடம் இரண்டு இலட்சம் வீரர்களே யுண்டு. ஆனால் 40 லட்சம் தொண்டர்கள் நமக்குண்டு என நிலையான நிலையில் நினைந்தார். கார்போரெறி சங்கமும் நம் முடன் சேர்ந்து உழைக்கும். நாம் வெற்றியைப் பெறுவோம் என்னும் திடமான நம்பிக்கையுடன், மரணம், சிறைச்சாலை இவைகளுக்கஞ்சாமல் இளம் இதாலியர்களின் நெஞ்சிலே அனலை எழுச்சியாக்கி நாடெங்கும் சுடர் விட்டெரிந்து, பொன்னை அனல் புனிதமாக்குவது போல் பெருமையாக்குமென மனப்பூர்வமாய் மனத்திலாக்கி பரிபூரண நம்பிக்கையுடனிருந்தார்.

அத்தியாயம் 3

மார்ச்சேல்—இளம் இதாலி—அரசருக்குக் கடிதம்—மாறுவேஷம்.

மார்ச்சேல்.

மார்ச்சேலில் இங்ஙனம் வெகு நாள் தன்னந்தனியாய் மாஜினி சில இளைஞர்களுடன் நவீன எழுச்சிக்குத் திட்டஞ் செய்தார். இதாலிக்குப் புத்துயிர் புரட்சியை யளிக்கவீரமும் சக்தியுடையவர்களிடம் வேறு எப்பொருளில்லை. வேலைக்காரர்களுடைய உதவி யன்றியில், அவர்களே அச்சடிக்கும் வேலைமுதல் துண்டுப் பிரசங்களை ஜனங்களிடம் பரவச்செய்யும் எல்லைச் சிறிய

பணிகளையும் செய்தார்கள். சமத்துவமாய் சகோதரர்கள் போல் வாழ்ந்து, ஒரு எண்ணம், ஒரு நோக்கம், ஒரு திட்டத்துடன், எதிரிகளும் அவர்கள் ஊக்கம், உற்சாகம் முயற்சியைக் கண்டு மதிக்கும் வண்ணம் உழைத்தார்கள். எத்துணை கஷ்டப்பட்டபோதிலும் எதிர்காலத்தில் நிச்சயமாய் நமது நாடு சுதந்தரம் அடையும் என்னும் எண்ணத்துடன் ஒய்வன்னியில் நடுபட்டார்கள். 5 அடி, 8 அங்குல உயரம், கருப்பு உடை, வளர்ந்த தொப்பி, நீண்ட சுருண்ட ரோமம், பால்போல் புனிதமாயுள்ள முகம், பொன்போலுள்ள சிலையின் நோக்கம், குழந்தைக் காட்சி, காணையின்கண், கன்னியின் வசியம், சிரிப்பு, கருங்கண், அழகு இவைகளுடன் விளங்கிய மாஜினி இரண்டு வருஷ காலம் பல சிறியவர்களுடன், செல்வாக்கு சூன்யமானத் துணையோடு போர்புரிவதில் பரக்கிரமம் நிறைந்த அரசர்களோடு சண்டை செய்ய திட்டஞ் செய்தார். இந்த “இளம் இதாலி”யர்களின் முயற்சிகளை பகற்களவு என மற்றவர்கள் மதித்தபோதிலும், மாஜினியின் அனல் மொழிகளால் எழுப்பப்பட்டு திடமான நம்பிக்கையுடன் அல்லும் பகலும் உழைத்தார்கள். “தேசப்பணி செய்பவன் ஜனங்களின் சகல சம்பாஷணைகளிலும் சேரவேண்டும். வெட்டி விஷயங்களிலும் உற்சாகமுள்ளவன் போல் விளங்கி ஜனங்களின் சித்தத்தைக் கொள்ளுகொண்டு போகவேண்டும். ஆனால் பயனற்ற மொழிகளிலும், வீண் ஜம்பங்களிலும், காலங்கழிக்கலாகாது. தனக்கென வாழாமல் பிறர்களை வாழவேண்டும். வீட்டிலிருக்க விரும்பினால் வெளியே செல்லவும், வெளியில் செல்ல விரும்பினால் வீட்டிலே இருக்கவும். மௌனமாயிருக்க முயலும் காலத்தில் விழித்துக்கொண்டு

சிந்தனையாகவும்” என மாஜினி இளம் இதாலியர்கள் அடங்கிய தன் சங்கத்திற்குச் சொல்வது வழக்கம். ஐந்து பேர்களடங்கிய இவ் விளஞ்சங்கம் எவ்வளவாவது பிற்காலத்தில் தேசத்திற்கு நன்மை யளிக்கும் எனவே திட்டமாய் எண்ணினார். அவர் பிரகாசு செய்த இளம் இதாலியன் துண்டுப்பிரசுரங்கள் செல்லும் இடங்களிலெல்லாம் சிந்தைகளைக் கொண்டு கொண்டு போயிற்று. மாஜினி மொழிகள் நிறைந்த சங்கப் பிரசுரங்கள் புதிய சிவனை ஜனங்களிடம் அளித்தது. “தன்பண்டம் துணி மணிகளுடன் துண்டுப் பிரசுரங்களை திணித்து அனுப்பவும், தேசிய விஷயத்தில் தலையிடுவது இல்லை எனச் சொன்னால் அது தர்மத்திற்குத் தளர்வது என திட்டமாயறியவும். அது நாஸ்திகமாகும். மனித சமூகத்தின் ஒரு பாகம் மூன்னேறுவதற்கு முட்டுக்கட்டை போடுவது போலாகும். தர்ம புத்தத்தில் தனிமையாவது அதர்மத்திலே தோய்வதாகும். அதர்மம் தர்மம் இவ்விரண்டிற்கும் நடுவில் சும்மாயிருப்பதென்பது சிதைத்து கொள்வதேயாகும்” என குறிப்பான சில உபதேசங்களை துண்டுப் பிரசுரங்களால் உபதேசித்தார். இத் துண்டுப் பிரசுரங்கள் போகாத கிராமமே இல்லை என சொல்லிகிடலாம். மார்ச்சேலிலிருந்து பிரசுரமாகும் பத்திரிகைகளை பல இரகசிய அச்சாலயங்கள் நாடெங்கும் மறுபடியும் பதிப்பித்தன. மாஜினி மதித்ததற்கதிகமாகவே அவை பெரும் பயனை அளித்துவிட்டது.

1833-ம் வருடத்தில் இச்சங்கங்களின் அங்கத்தினர்களின் எண்ணிக்கை, ஐம்பதினாயிரத்திற்கு கதிகமாய்விட்டது. பிற்காலத்தில் இதாலியில் பெருமைப் புகழைப் பெற்றவர்கள் இச்சங்கங்களிலிருந்து ஜனித்தவர்களேயாகும். கப்பல்

மாறுமியாய் குணக்குன்றும் கீர்த்தியும் கனிந்த காரிபால்டி. மாஜினியை நாடி இரகசிய சங்கங்களின் அங்கத்தினரானார். இலக்கியத்தில் இஷ்டம் நிறைந்த காரிபால்டி ஜனங்களுக்கும் சர்வேசவானுக்கும் உழைப்பதே சிறந்த நெறி சாஹித்தியம் என்றார். இடாலிய நாட்டின் சிறிய நாடான பிடமண்டின் மன்னன் பட்டத்திற்கு வந்ததும், அவனிடம் உதாரகுணம் நிறைந்திருப்பதைக் கண்டு, இதாலி முழுவதும் சுயராஜ்யமடையும் போரை மன்னனே தலைமை வகித்து நடந்தவேண்டுமென மாஜினி வற்புறுத்தினார்.

அரசருக்கு கடிதம்.

“கித்தியமான வழியை நாட வேறு வழியுமுண்டு. ஆஸ்திரியா, பிரான்ஸ் நாட்டைவிட வேறு பெரிய உதவியையும் நீர் அடையலாம். பிடமண்டு கிரீடத்தைவிட நீர்மாய் சிந்தனை செய்பவனுக்கும், வாழ் நாட்களை அர்ப்பணஞ் செய்பவனுக்கும், சிறிய ஆசைகளை சிதைத்தவனுக்கும், பெரும் பதவி புலனாகும். இதாலி நாட்டை எல்லாம் நம்முடைய ஒரே நாடாக செய்வதற்கு நீர் நினைப்பதில்லையோ? ஐக்கியம், சுதந்தரம், என்னும் கொடியுடன் நீர் எங்களுக்கு ஏன் தலைமை வகிக்கலாகாது. நீர் இதைச் செய்தால் நாங்களெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து உங்களுக்காக உயிரை அளிப்போம். இதாலியிலுள்ள சிறிய நாடுகளெல்லாம் ஒன்றாகும். கருவியே உன்னைக் காப்பாற்றும். கருவியின் உரையைச் சின்னாபின்னஞ் செய்யவும், நீ இதைச் செய்யவில்லையானால் உமது உதவியன்னியில் இது செய்யப்படும். உமக்கு கிரோதமாகவும் உழைப்போம்” என பிடமண்டு அரசனான சார்லஸ் ஆல்பர்ட்டிற்

குக் கடிதம் எழுதினார். மாஜினியை உடனே பிடிப்பதற்கு மன்னன் ஆக்ஞாபித்தான். மாஜினி இதை அறிந்ததும் இனி அமைதியா யிருப்பது ஆபத்து என எண்ணி “பிடமண்டில் எழுச்சி” யைப் புலனாக்க பெருஞ் செயல்களைச் செய்யவாரம்பித்துவிட்டார். பிடமண்டிலுள்ள அரசரின் சைன்னியங்களில் பலர் இரகசிய சங்கத்தினராயிருந்த படியால் கிளர்ச்சி கைகூடுமென, மாஜினி திட்டமாய் எண்ணினார். பிடமண்டு அரசனே இதற்குதவியாயிருந்தால் அவன் துணையால் மற்ற சிற்றரசர்களை முறியடிக்க லாமென மதித்தார். மன்னன் துணை புரியவில்லையானால் சில அங்கத்தினர்களே ஜினிவா சர்க்காரை கவாதினஞ் செய்துவிடலாமென சிந்தனையிலானார். சர்க்காரில் அதி ருப்தி யடைந்தவர்களெல்லாம் இச் சந்தர்ப்பத்தை எதிர் பார்த்திருந்தார்கள். ஒரு வேளை இதுவெற்றிபெற்றால் நாமும் சங்கத்தில் சேரவேண்டுமென பலர் காத்திருந்தார்கள். போர்வீரர்கள் நிறைந்த ஜினிவா சங்கத்திற்குச் சக்தி யதிகம். போர்வீரர்களிடம் சங்கம் சிறந்து விளங்கு கின்ற தென்பதை சர்க்கார் கனவிலும் கருதவில்லை. சங்கத்தினர்கள் வெகு தினங்கள் எழுச்சி செய்யாமல் காத்திருந்ததானது, இரகசியங்க ளெல்லாம் திடீரென எங்ஙனமோ புலனாய்விட்டது. சர்க்கார் பழிக்குப் பழி வாங்க வேண்டு மென்னும் பெரும் நோக்கத்துடன் அங்கத்தினர்களை எல்லாம் பெரும் வதைக்குள்ளாக்கிவிட்டார்கள். சர்க்காரால் இக்காலத்தில் இழைக்கப்பட்ட கொடுந் தண்டனைகளை இதுவரை நாம் எந்த சரிதையிலும் கண்டிலோம். சார்லஸ் ஆல்பர்டு மன்னன், இரகசிய சங்கத்தின் அங்கத்தினர்களின் உதிரத்தைப் பருகினான் என நாம் புகன்று

விடலாம். உண்மையைக் குற்றவாளிகளிடமிருந்து அறிய சர்க்கார் செய்யாத சித்திரவாதையே சகத்திலில்லை. சித்திரவாதையைச் சகிக்க நடுங்கி, சிநேகிதனை புறங்காட்டப் பயந்து ஜாகோபோருபினி சிறைச்சாலையிலே தற்கொலை செய்து கொண்டான். பத்துப் போர்வீர அங்கத்தினர்களும், மற்றஞ் சிலரும் கொலை செய்யப்பட்டனர். பல அங்கத்தினர்கள் சிறைச்சாலைக்கு அனுப்பப்பட்டனர். அநேக நியாய வாதிகளும் சுடப் பட்டனர். உதிரம் தோய்ந்த எண்ணமானது வெகு துரிதமாய் தழைக்கு மென்பது மாஜினியின் கருத்து. இவ்வெழுச்சியில் இறந்தவர்களே பிற்காலத்தில் சந்தர்ப்பம் பெற்றவர்களுக்கு உற்சாக உணர்வு அளித்தவர்கள். மாஜினி மார்ச்சேலில் ஒரு மறைவான இடத்தில் ஒளிந்து விட்டார். அவர் அக்ஞாத வாசத்திற்குச் செல்லவேண்டுமென பிரஞ்சு சர்க்காரும் பகிரங்கஞ் செய்து விட்டார்கள். அவருடைய அச்சாலையமும் பற்றப்பட்டது.

மாஜினி மாறுவேஷம்.

ஆனால் பிரஞ்சு நாட்டிலேயே ஆலிவர் என்பவரின் வீட்டில், ஒரு வருடம் வரை வெளி வராமல், அங்கனம் இரவில் வந்தபோதிலும் பெண் வேடம் தரித்து மறைந்திருந்தார். வேறு திருட்டு அச்சாலைய மொன்றும் ஏற்படுத்தினார். இக்காலத்தில் பிரஞ்சு சர்க்கார் அவரைப் பற்றவேண்டுமென கொலைக் குற்றமொன்றும் மாஜினியின் பெயரில் சாட்டப்பட்டது. ஆனால் இதைப்பற்றி அவர் கவலை கொள்ளவில்லை யாயினும், ருபினி தற்கொலை புரிந்து இறந்ததும், மற்றவர்கள் சுடப்பட்டதும், அவரை மனம்

பதறும்படி செய்து விட்டது. 1833-ம் வருடம் பிப்பா வரி மாதம் ஜினிவா நகரம் சென்றார். மறுபடியும் ஒரு கலகத்தைச் செய்யவேண்டுமென்பது அவர் கருத்து. பிட மண்டியிலேயே பெருங் கிளர்ச்சி யொன்றை கிளப்ப வேண்டுமென கலங்கினார். மன்னனை மருட்டவேண்டுமெனவும் மதித்தார். இக்கொலை கடும்தண்டனைகளை எல்லாம் எங்கள் கருத்தை கலைக்காது என்பதைக் காட்சி யாக்கவேண்டுமென உறுதியானார். ஜெயம் வேண்டுமானால் இப்பொழுதே செய்கையில் நடத்தவேண்டுமென்பது அவர் சிந்தனை. ஒரு வேளை குளிர்ச்சியானால் மறுபடியும் குணமுறச்செய்வது கடினமென அறிந்தார். ஐரோப்பாவே புரட்சியை எதிர்பார்க்கின்றது. இதாலி அதற்குத் துவஜாரோகணஞ் செய்தால், ஸ்பெயினும், ஜெர்மனியும் பின்தொடருமன்பது அவர் நினைவு. நாடெல்லாம் புதிய உணர்வு பதிந்திருந்தது. எங்கும் கிளம்ப வேண்டுமெனக் கருதினார். கார்ப்போ ரெறி சங்கங்கள் நிறைந்திருந்தன. ஒரு குறிப்பிட்ட காலில் குரங்குச் சண்டையாக கார்ப்போரெறியின் திட்டத்தைக் கைக்கொண்டு சாவாய்க் கலகத்திற்கு அடிகோலினார். ஜினிவாவையும் பற்றலாம், ஆல்பையும் தாண்டலாம் என கருதினார். ஸ்வீட்ஜர்லாந்தில் 1833-ம் வருடம் நூற்றுக்கணக்கான அஞ்ஞாத வாசஞ்செய்யும் தேசபந்தர்கள் திரண்டார்கள். இளம் இத்தாலியைப்போல் இளம் ஐரோப்பாவைப் புலனாக்கவேண்டுமென்பது அவர் எண்ணமாகையால், பிரஞ்சு, ஜர்மன், போலண்டு இளைஞர்களையும் அவர் நல்வாவு கூறினார். குரங்குச் சண்டையின் குணங்களைப் பற்றி கீர்த்திவாய்ந்த நூல் எழுதிய ஜோரிலீன் துணையை

யும், பெரும் சேனாதிபதிகளின் உபதேசத்தைப் மடைந்தார். சாவாயில் கிளம்புவதற்கு ரோமோரினோ என்பவனுக்குத் தலைமைப் பதவியும் அளிக்கப்பட்டது. அக்டோபர் மாதம் எல்லாம் தயாராகி 800 தொண்டர்களும் திகழ்ந்தார்கள். முதன்மையான நகரங்களில் ஒரே காலத்தில் கிளம்பவேண்டுமென ஏற்படாகி விட்டது. காரி பால்டியும் கருத்துக் கிசைந்து விட்டார்.

ஆனால் ரோமோரினியை சர்க்காரின் ஒற்றன் என ஒருவரும் சந்தேகிக்கவில்லை. பிரஞ்சு சர்க்காரால் இச்சங்கத்தை உடைப்பதற்கு நிறுவப்பட்ட யமன் என ஒருவரும் அறியவில்லை. இப்பொழுது கிளம்பவேண்டுமென அவனுக்கு அக்டோபர் மாதம் ஆக்ஞாபிக்கப்பட்ட போதிலும், பிப்பாவரி வரை அவன் கிளம்பவே இல்லை. சர்க்கார்களும் தொண்டர்களை எல்லாம் பற்றலானார்கள். வற்புறுத்தப்பட்டு அவன் மறுபடியும் தலைமை வகித்துக் கிளம்பிய போதிலும் தொண்டர்களை இங்குமங்கும் நோக்கமன்னியில் பிரித்து குரங்கு சண்டை செய்வதற்கு முன் தொண்டர்களை வெல்லாம் பிரித்துக் கலைத்து விட்டான்.

அத்தியாயம். 4.

மாறுவேஷம்—மனோகாந்தங்கள்—வைதீகமும் தேசபந்தியும்—புரோகிதீகனே—தேசபந்தீகனே—துக்கநிலை—அழந்மோழிகள்.

சவாய்க் கலகத்தில் சின்னாபின்ன மடைந்த எழுச்சி மாஜினியின் தேகா ரோக்கியத்தைத் தொலைத்து விட்டது. சுமார் ஏழுநாள் இரவு பகலாக உறக்கமன்னியில் குளிரும்

கஷ்டமும் சிந்தனை செயல்களும் சேர்ந்ததால் சரீரத்தின் சக்தி குன்யமாய் இருந்தது. குண்டசத்தம் கேள்வி புற்று, துப்பாக்கி தொண்டர்களுடன் எல்லைப் புறத்தில் முன் சென்ற மாஜினி, மனோ மயக்கமாகி மாநிலத்தில் மெய் மறந்து விழுந்துவிட்டார். உணர்வு விளங்கி இங்கு மங்கும் பார்க்கும் பொழுது தனது நிலையான சுவிட்ஜர் லண்டு நாட்டிலுள்ள வீடும் ஆபத்திலிருப்பதாகக் கண்டார். என்ன செய்வதென்றுக் கதறிக் கேழு விழுந்து தன் காயத்தையே தன் பற்களால் கடித்து தன் ஆவேச வன்மையைக் கழிக்க முயன்றார். வேறு சர்க்கார்களால் சுவிட்ஜர்லண்டு அதிகாரிகள் அச்சமுறுத்தப்பட்டபடியால், அந்நிய நாட்டு ஜனங்களை யெல்லாம் வெளியில் அனுப்பிவிட தீவிர முயற்சி செய்தார்கள். பல இதாலி இளைஞர்கள் நாட்டிலேயே மறைந்து கொண்டார்கள். சுவிட்ஜர்லண்டு நாட்டினின்று நீங்கப் போவதில்லை என மாஜினி உறுதிசெய்து கொண்டார். தனது இதாலியின் அருகே இருக்கவேண்டு மென்பதே அவர் நோக்கம். அதுவுமன்னியில் தனது தேசத்தின் எல்லையிலுள்ள ஆல்ப்ஸ் மலையை தினந்தோறும் காணவேண்டு மென்பது அவர் கருத்து. இங்கிலாந்து செல்லவும் அவருக்கு நம்பிக்கை இல்லை. உதவி உற்சாகம் உணர் வன்னியில் மறைவாக மூன்று வருட காலம் போலீசாரால், பார்க்க முடியாமல் ரண்பனின் நிலையத்திலே சிறைச்சாலைக் கைதியைப் போல் கலக்கமுடன் காலந் தன்னினார். அம்மூன்று வருடத்தில் ஏழுமாத காலம் தினந்தோறும் வீடு வீடாக ஓடி மறைந்து பாழடைந்த வீடுகளிலே பதுங்கி, ஜன்னலண்டை பாயன்னியிலும் படுத்து, இராக் காலங்களில்

வெளியில் இங்குமங்கும் சென்று தேகமெல்லாம் தளர்வடைந்து ஆன்மா சோர்வாகி அக்ஞாத வாசத்தின் அறி யாத நஞ்சை பானஞ் செய்தார். புயல் காற்று, கடு காட்டு சாம்பல், மொழிகளாலும் கண்ணீர்களாலும் விளக்க இயலாத கஷ்ட நிஷ்டரங்களால், கன்னங்களெல்லாம் குழிவிழுந்து போகும்.

மனோ கஷ்டங்கள்.

அக்ஞாத வாசத்திலே அவர் அனுபவித்த மனோகஷ்டங்க ளெல்லாம் அவர் ஆன்மாவைத் தூய்மைபாக்கி விட்டது. காலத்தை கைவல்லியமாய்க் கழிப்பதற்கு பல நூல்கள் அவரிடமில்லை. என்னிடம் நூல்களிருந்தால் கதவை அடைத்து நாள் முழுவதும் நலமுடன் கழித்திருப்பேன் என்று பிற்காலத்தில் வருத்த முற்றார். பொருளன்னியில் அவர் தவித்துத் திணறியது ஒருபுற மிருக்க, பல் வலியால் அவர் பரிதவித்தது மனோகஷ்டங்களினின்று மனதைப் பறிப்பதற்காகவே ஈசன் அருளினாலே எனவும் நமது மனத்தில் மலருகின்றது. அவர் தாயும் அடிக்கடி பணம் அனுப்புவதுமுண்டு. நண்பர்களும் துணைபுரிவார்கள். ஆனால் மனோ கஷ்டங்களும், நூலில்லாத குறையும், அவரைச் சிந்தனா சக்தியில் பெருக்கி நாட்டிலுள்ள வைதிகர்களை எவ்வளம் திருத்துவது என்னும் முயற்சியில் அமுதமான சில இரகசியங்களை இலங்கும்படிச் செய்தது. தேசபக்தர் அவர்களுடன் எவ்வளம் திகழவேண்டு மென்பதையும் கண்டார்.

வைதீகமும் தேசபக்தியும்.

“ஈசன் பெயரால் ஜனங்களை எங்கு செல்கிறீர்கள் எனக் கேட்கவும், புலியிலுள்ளோர்க ளெல்லாம் வாச

தேவ குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எனக் கூறவும். மாந்தர்கள் மேன்மையாக மேண்டுமானால் அடியார்க்கு அடியாராகவேண்டும். சிரத்தை, ஐக்கியம், நற்பணி, தியாகம், சமத்துவம் இவைதான் வாசுதேவ குடும்பம் அல்லது அடியார்க்கு அடியார் என்பது. சர்வேசுவரனும், சர்வேசனானு சுகிளோ பவந்து. சுவர்க்கத்திலே சர்வேசன், சுகத்திலே மகாஜனங்கள். இவை தான் வைதிக நோக்கத்தின் விளக்கங்கள். அவதார புருஷர்களெல்லாம் மனிதகோடிகளின் நன்மைக்காகவே வந்தார்கள். சில மனிதர்களுக்குச் சில உபதேசமும், வேறு சிலருக்கு வேறு உபதேசத்தையும் அவர்கள் விரும்பவில்லை. கபட வஞ்சகர்கள் எந்த சாதியில் இருந்தபோதிலும் அவர்களை அவதார புருஷர்கள் விரும்பவில்லை. மனிதகோடிகளிலே அடியார்க்கு அடியார் எனச் சொல்வது அடிமைத் தனத்தை பொழிப்பதற்கே யாகும். யாவரும் ஐக்கியமாக வேண்டுமென்பதற்கே எல்லாம் பிரம்மத்தினின்று உற்பத்தி எனக் கூறுவது. அவதார புருஷர்கள் ஜனங்களின் நன்மைக்காகவே நிலவி மறைந்தார்கள். வைதிகர்களே! இவ்வுலக வாழ்க்கை, பின் வாழ்க்கைக்கு அவசியமாதலால் இதை வெறுக்க வேண்டாம்.

கபட வஞ்சகங்களை யெல்லாம் கழிக்கவும். வைதிகம் இவ்வுலகத்தில் வாழவேண்டுமானால் இலௌகிக மன்னியில் இயலாது. இலௌகிகத்தை அழிந்தால் நீங்களும் நிர்மூலமாய் விடுவீர்கள். அப்பொழுது தர்மமும் அழிந்துவிடும். இலௌகிகத்திற்கு விரோதமானால், அவதார புருடர்களுக்கு பகைவர்களாவீர்கள். அது ஈசனுக்கும் விரோதமாகும். இலௌகிகத்தை பிரிப்பது அறி

வீனமாகும். அது கோவிலை இடிப்பது போலாகும். அது ஜனங்களை அழிக்கும். கபட வஞ்சகங்களைக் கழித்தால் வைதிகமும், இலௌகிகமும், ஒன்றே என உங்களுக்குப் புலனாகும்.

புரோகிதர்களே!

வைதிகம் லௌகிகம் முதலியவைகளைப்பற்றி நான் மொழிந்துவிட்டேன். உங்கள் தொகையோ குறைவு. உங்கள் குற்றங்களினாலேயே நீங்கள் குறைந்தீர்கள். பொருளை நாடி நீங்கள் பணக்காரர்களைப் பற்றினீர்கள். செல்வத்திற்கு போராசைகொண்டு ஏழை எளியவர்களை நீங்கள் கவனிப்பதில்லை. பொன் பொருளைப்பற்றியபடியால் நீங்கள் வீழ்ச்சியடைந்தீர்கள். அவதார புருடர்கள் சாதி வேற்றுமை யன்னியில் சுகத்திலுள்ளோர்களுக்குக் கெல்லாம் உழைத்திருக்க, நீங்கள் பொருள் அளிப்பவர்களுக்குப் பூஜை செய்து பொருளற்றவனைச் சபிக்கிறீர்கள். உங்கள் உத்தேச மென்ன? பூச்சுக்கிரம் சுழலும். சுழலுவதே அதன் சட்டம். அச்சட்டத்தைக் காப்பாற்றுவவர்களே தேச பக்தர்கள்; அவர்களே சட்டத்தின் அவதார புருஷர்கள். நீங்கள் பூச்சுக்கிரத்தை நிறுத்த முயலுகின்றீர்களா? ஈசனின் சிபமத்திற்கு விரோதமாய்ச் செல்வதா உங்கள் நோக்கம், அல்லது அவதார புருஷர்களை அவமதிப்பதோ உங்கள் அறம்? அவை உங்களால் இயலாது. நீங்கள் இயல்பிற்கு மாறுகச் செல்வது உங்களைத் துரிதமாய் தற்கொலை செய்துகொள்வதாகும். இறுதான் உங்கள் இஷ்டமோ? புதிய சட்டங்களால் உங்கள் அதிகாரங்களை அழிப்பது, நீங்கள் பல வருடங்களுக்குமுன் செய்த கொடுந்தண்டனை

களின் கர்மபயனே.” இக்கருத்துடன் அவர் தன் மனக் கஷ்டங்களை யெல்லாம் கழிக்க பல வியாசங்கள் எழுதினார். புரோகிதர்களைக் குறித்து மறுபடியும் அவர் கூறுவதாவது:

இவ்வுலகத்தில் இதுவரை தோன்றிய புரட்சியெல்லாம் பரமனின் பரமகருணையினாலேயே தோன்றிற்று. இப்பொழுது தோன்றும் கட்சியும் ஒரு புரட்சியின் அறிஞரே. இதன் அபிவிருத்தியின் பிழை எல்லா ஜனங்களின் சிந்தனையிலே சாய்ந்திருக்கின்றது. கடந்த ஐம்பது வருடங்களாக ஒவ்வொரு இடையூறையும் அழித்துக் கொண்டு அது முன்னேறியிருக்கின்றது. அது அடையாத ஆனந்தமும், உடுக்காத உற்சாகமும், அரசனின் கிரீடமே இல்லை. இதற்குத் தனிமையா யிருப்பதோ அல்லது போர் புரிவதோ பரமனின் இஷ்டத்திற்கு விரோதமாகும். சர்வஜன சமூகத்தை அழிப்பதாகும். சர்வஜன சமூகத்திற்கு மாறாகச் செல்வது தன்னைத் தற்கொலை செய்து கொள்வதாகும். பூவுலகில் தோன்றும் ஒவ்வொரு புரட்சியும் உங்களுடனிருக்கவேண்டும். இல்லையேல் அவை உங்களை அழிக்கும். தர்மத்தைத் துணையாகக் கொண்டு அதை எதிர்த்தால் தர்மமும் தொலைந்து விடுமென மனத்திலே திட்டமாகக்கொள்ளவும். வைதீகக் கூட்டம் அபிவிருத்திக்கு சாதகமில்லையேல் அவை நடக்கும் பிணமென நீங்களே அறிந்து கொள்வீர்கள்? வைதீகக் கூட்டம் புனிதமனித்து, ஐக்கியமாக்கி ஈசனால் அருளிய ஜீவர்களை ஒற்றுமையாக்கவே விளங்க வேண்டும். புரட்சிக்கு ஆதரவளிப்பதே உங்கள் நோக்கமாகவேண்டும். மனித கூட்டங்களை தனித்தனியாய் பிரிப்பது உங்கள் காரியமில்லை. உலக சங்கிரஹத்திற்காகவே சனகர் வாழ்ந்தார் என்பதை நீங்கள்

கள் அறியவில்லையா? இவ்வுலக பிழையேல் அவ்வுலகமும் இல்லை என்பதை நீங்கள் மறக்கவேண்டாம்.

பெரும் நோக்கத்திற்காக உங்கள் உயிரையும் அளிக்கத் தயாராயிருங்கள். மனித சமூகம் மதிக்க வில்லை யென சத்தியத்தை அவ்மதிக்க வேண்டாம். அறியாமையையும் அசத்தியத்தையும் அடியோடு ஒழிக்க முயலுங்கள். பெரும் ரூட்சமங்களை அறியாமல் அறிவிலி அதோகதி அடைந்தான். நீங்கள் உயரிய நோக்கத்தினின்று நீங்க வேண்டாம். மகா ஜனங்களின் யுகம் மலர்ந்து விட்டது. இம் மொழிகளின் மர்மங்களை யெல்லாம் அறிந்துகொள்ளவும், உங்கள் நோக்கத்தின் உயரத்திற்கு எழுச்சியாகவும், எல்லா சனங்களின் செயல் சர்வஜன சேர்க்கையினாலேயே யாகும். மனப்பூர்வமாய் மகாஜனங்களின் ஒற்றுமையை நாடவும், பழிக்குப்பழி என்னும் எண்ணத்தினின்று பிரிந்து பழைய விரோதங்களைக் கழித்து மகாஜனங்களை மறைவாய் நிந்திப்பதினின்றும் நீங்கி அநீதி யான வழிகளை யெல்லாம் அழிக்கவும். உங்களிடமிருந்து பிரிந்தவர்களுக்குப் பரிதவிக்கவும். ஆனால் அவர்களை கடுஞ்சொல் கூறுதேயுங்கள். விரோதத்தை விருத்தி செய்யும் அனாவசியமான கடும் மொழிகள் வேண்டாம். பழைய புராணங்களை யெல்லாம் மறந்து விடவும். என் மொழிகளுக்கு மனதைத் திறக்கவும். புதிய சகாப்தம் புலனாகும். உங்கள் மொழிகளைப் பார்க்கிலும் மனத்தினின்று அன்பு பெருகட்டும். ஈசனிடம் நம்பிக்கையைத்து நோக்கத்தின் நெறியிலே திடமாகி சத்தியத்தின் வன்மையிலே சரணமடைபுங்கள். சிரத்தையுடனிருந்தால் ஜயம் பெறுவீர்கள்.

தேசபக்தர்களே!

சுதந்தரமும் ஐக்கியமுமே நமது சித்தார்த்தம். சர்வ ஜனங்களுக்காகவே நாம் போர்புரிகிறோம். பிரிப்பதில்லை. ஒற்றுமை பாக்குவதே நமது நோக்கம். சகிப்புத் தன்மை எங்கு குன்யமாயிருக்கின்றதோ, அதைச் சிறப்பிப்பதே நமது செயல்; பொறுமையை சற்றும் குறைக்க வேண்டாம். நோக்கம் பொதுப்படையான நலம், நித்தியமாய் நிலவும் சட்டமே உங்கள் அதிகாரிகள்; மதம் என்பது ஜனங்களின் மனதாகும். அதை அழிக்க முயல் வேண்டாம். மதத்தை நீங்கள் பழித்தால் உங்கள் பணியைப் பெருமையுடன் செய்வது பெருங் கஷ்டமாகும். உலகத்தில் தோன்றிய ஒவ்வொரு புரட்சியும் மத உணர்ச்சியினாலேயே மலர்ந்தது. மத உணர்ச்சியைப் பற்றிக் கொண்டு மகா சனங்களை ஒன்று திரட்ட முயலவும்.

திருமையான தேச பக்தர்களே! மறுபடியும் ஒரு மொழி. ஜனங்களிடம் பற்பல வேதார்த்தங்கள் நிலவும். யாவற்றிலும் நீங்கள் தலையிடவேண்டாம். மனோ கனவுகளை அவர்கள் மனோபிஷ்டமாய்க் காணட்டும். நோக்க மில்லாமல் சிலர் செய்வார்கள். அதைப்பற்றியும் நீங்கள் அஞ்சவேண்டாம். அவர்கள் இருக்கும் இடமறியாமல் நறைந்து விடுவார்கள். மனித சமூகம் மாநிலத்தில் ஒன்றுபட சுதந்தரத்தைவிட செல்வாக்குள்ள வேறு சிறந்த நோக்கமில்லை. அதுவே உங்கள் பரிபூரண நோக்கமாகவேண்டும். எப்பொழுதும் முரண்படப் பேசவேண்டாம். சுதந்தரத்திற்கு மனோபிஷ்டம் போல் நடக்கும் வண்ணம் மத சுதந்தரத்திற்கும் இடமளிக்கவும். மனித சமூகத்திற்குத் தீமையாயுள்ள எந்தச் செயல்களையும் நீங்

கள் அழிக்கவும், எல்லா விஷயங்களிலும் அதிகாரியாயிருக்கக் கனவு காணவேண்டாம். தன்னத் தனியாய் எவரையும் தொலைக்க நீங்கள்செய்யும் திட்டமாவது தெள்ளிய அறிவாகாது. மனித சமூகமே நோக்கமென மனப் பூர்வமாக, படிப்படியாய் மகா ஜனங்கள் அடிகிருத்தியாவார்கள். எல்லா மானிட கோடிகளும் இணைவார்கள், எல்லா சங்கங்களும் ஒன்றுசேரும், என திட்டமான நிலை வுதிசுத்து சில்லரை சித்தனைகளை பெல்லாம் சிதைத்து, நம்மைப்போல் நிலையான ஆயிரக் கணக்கான தேச பக்தர்கள் தோன்றுவார்கள் என நிலையான நிலைவுடனாக, சுதந்திரம் என்னும் சங்கநாதம் சகமெல்லாம் சிறந்து சர்வ சனங்கள் சிறந்த நிலையை யடைவார்கள் என்பதில் சந்தேகமன்னியில் பெரும் மகிழ்ச்சியுடனாக வேண்டும்.

துக்க நிலை

இங்ஙனம் பல அமுத மொழிகளை நாட்டின் வைதீகர்களுக்கும் தேச பக்தர்களுக்கும் எழுதினார். இளம் இதரலிக்கு இப்பொழுது பொருளில்லை; சந்தார்க்காடாகருமில்லை. உண்பதற்கும், காகிதம் வாங்குவதற்கும் செலவழிப்பதைவிட வேறு செலவு அவர் செய்ததே இல்லை. பல புத்தகங்கள் கடன் வாங்குவார். உடுக்க உடையன்னியிலும் தவிப்பார்.

இதரலியை எப்பொழுது பார்ப்பேன் என அவன் அறியாமல் துக்க மேலிட்டுத் தவிப்பார். கிழே விழுந்து புரண்டு துக்கந்தனிய நிலத்தில் சாய்வார். என் தந்தை, என் தாய், என் சகோதரி, என் நண்பர்கள் வாழும் நாடு இந்த நாடு. இந்த ஆல்ப் மலை என் மலை. நான் அதைக்

கடந்து எனது நாட்டு தேவியை எப்பொழுது காண்
பேன் என அடிக்கடி நண்பர்களுக்குக் கடிதம் எழுதுவார்.
இதாலிக்கு நான் இத்துணை உபகாசஞ் செய்தும் அவர்கள்
என்னை கவனிப்பதில்லையே எனக் கதறுவார். நான் ஒவ்
வொருவருக்கும் நன்மை செய்ய விரும்புகிறேன். ஆனால்
நினை செய்தது போலவே புலனாகின்றதே. அம்மா! என
தமது தாய்க்கு ஒருதடவைக் கடிதம் எழுதினார். உலகிலே
எனக்கு ஒருவருமே இல்லையே. நான் நானும் அன்னையும்
எனது அருகிலில்லை. இருள் நிறைந்த அறை, மனம்
செறிந்த சஞ்சலம், இவை நான் நான் காண்பது. எனது
நண்பர்களெல்லாம் சித்திவதை செய்யப்பட்டு கொலை
புண்டார்களே! என்னபாடு பட்டிருப்பார்கள் என கிம்மி
கிம்மி அழுதார். தன்னக் தனிமையான தன் அறையில்
நடுகிசியில் குளிர்ந்த காற்று வீசினால் இது ரூபினியின் சன
சுவாமோ என அஞ்சுவார். இருப்பதைவிட இறப்பதே
நன்மை என நினைத்தது முண்டு. ஆனால் அறிவும் அனுபவ
மும் அதிகமாகி கடமை ஒன்றையே கைப்பிடிக்க வேண்
டும். சுகம், துக்கம், ஏசல், மாணம், முதலியவைகளை கவ
னிக்கலாதாதென்னும் கைவல்லியமே தேவாமுதமாகும்
என்னும் மின்னலைப்பெற்றவுடன் சார்தமுடன் மறுபடியும்
செயல்களை செய்யத் தொடங்குவார்.

அமுத மொழிகள்

இச் சார்த நிலையை யடைந்த பிறகு இம் மூன்று வரு
ஷமான அஞ்ஞாத வாசத்தில் சில அற்புதமான அமுத
மொழிகளை எழுதினார். எழுச்சி ஏன் தோல்வியாயிற்று
என கிந்தனை செய்வார். கிழிஸ்துவ தர்மம் என்ன

விருத்தியாயிற்று என எண்ணுவார். புரட்சி ஏன் பயன
டைய கில்லை எனக் கலங்குவார். இனி செய்யப்போகும்
வேலைகளுக்கு திட்டஞ் செய்வார். பிரஞ்சு நாட்டிலே
1789-ம் வருடம் ஒரு பெரும்புரட்சியொன்று புலனாயிற்று.
அப் புரட்சியைப் பற்றிய நூல்களை பெல்லாம் படித்தார்.
அதன் தலைவர்களை பெல்லாம் நன்கு கவனித்தார். பிறகு
அது ஏன் தோல்வியாயிற்று என்பதையும் ஆராய்ச்சி செய்
தார். அந்த ஆராய்ச்சி ஒரு அமுத நிறைந்த களஞ்சியம்
எனலாம்.

அத்தியாயம் 5

பிரான்ஸ்—வாட்டையி—மாண்டில்கியோ—மரோ தூரம்
கீசி—உபதேசம்—லவிட்டோலாண்டு.

பிரான்ஸ்

பிரஞ்சு நாட்டுப் புரட்சியைப் பற்றி அவர் புகன்ற
அபிப்பிராயத்தைக் கூறுவதற்குமுன், புரட்சியைப்பற்றி
அவர் கருதியதைக் கூறுவது மிகையாகாது. சத்தி
யத்தின் ஆதாரமான ஒரு கோக்கத்தின் செயலே புரட்சி
எனப்படும். தேசியம், சமத்திரம், சமத்துவம், தர்மம்
என எந்தப் பெயராயிருந்தபோதிலும், கடைசியில்
அது ஏதாவது ஒரு கோக்கத்தை நிறைவேற்றுவது என்று
கூறிவிடலாம். அதிகாரிகளால் வெறுக்கப்பட்டு எல்லா
ஜனங்களாலும் ஆமோதிக்கப்படும் செயலே புரட்சியின்
சின்னமாகும். புரட்சிக்கு இரு கால்களுண்டு. ஒன்று அழிப்
பது இரண்டாவது ஆக்குவது. இருக்கும் நிலையை

அழித்து புதியதாக ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்துவதே புரட்சியின் குணமாகும். நிகழ்ச்சியிலுள்ள சர்க்கார் சீர்கேடு அடைந்திருப்பதென்பதைப் புலனுக்கி, மகா ஜனங்களுக்கு இவ்வமைப்பினால் ஆபத்து என்பதை விளக்கி, இனி சர்க்காரோடு சேர்ந்து புது அமைப்பை ஸ்தாபிக்க சந்தர்ப்பமில்லை என்பதைக் கண்டு தன்னார் தானாகவே எழுச்சியாகும் முயற்சியே புரட்சி எனப்படும். தேசத்தை அழிப்பதைவிட அழிவிருந்தி செய்வதே அதன் நோக்கமாகையால், மகா ஜனங்களிடமுள்ள சத்தியத்தையும், அறத்தையும் புலனுக்குவது எனவேப் புகலவேண்டும். பூவுலகிலுள்ள யாவற்றையும் புது நிலையினின்று பார்க்க வேண்டுமென்னும் உத்தேசத்தோடு நாட்டிலுள்ள எல்லா வன்மைகளையும் ஒன்று இணைத்து புது பொதுப்படை யான நோக்கத்திற்காகப் போர்புரிவதே அதன் பெருங் குணமாகும். சமூக அமைப்பில் புதிய நோக்கத்தை நாட்டாமல் தேசத்திலுள்ள ஒற்றுமையின்மையை ஒழிக்காமல் சமூக சமரச நோக்கத்தையும், ஏகாக்கிர சித்தத்தையும் செய்யவில்லை யானால் அதைப் புரட்சி என எண்ணவேண்டாம். கலகங்க ளெல்லாம் புரட்சியாய்விடாது. மனிதர் மாறுவதும், ஜாதிகள் புலனாவதும், வம்சங்கள் புதியதாவதும் பழைய உடைபுடன் புதிய தோற்றத்தில் புலனான என்பதைவிட புரட்சி என்று மயங்கவேண்டாம். இத்தகைய மாறுதல்களில் நிரந்தரமான சார்தம் ஒரு நாளும் நிலைக்காது.

பிரஞ்ச புரட்சி பெரும் வெற்றியை யளிக்காததற்கு இதுவே காரணம். இப்புரட்சியைக் கிறிஸ்தவ தர்மம் என புகல் என்னும் பிரஞ்சு நாட்டுத் தத்துவதரிசி எண்ணினார்

சசனின் ராஜாங்கங்கள் இவ்வுலகில் புரட்சியால் தோன்று மென எண்ணி புதிய சகாப்தம் என மகிழ்ச்சி அடைந்தார். தர்மம் என்பதற்கு மாறுதலில்லை. அது சனாதனமாகும். அதன் நோக்கங்களுக்கு எல்லையே இல்லை. மனிதனுக்கு மோட்சமளிப்பதே அதன் நோக்கம். மோட்சமளிக்க, சசனுக்கும் மனிதனுக்கும் கடையில் அவதார புருஷன் ஒருவன் அவசியமென அது கூறும். அருள் காக்கு மென்பதே அதன் ஆசையாகும். இத்தகைய சித்தார் தங்கள் ஒரு சமூகத்தை நிலை நாட்டாது. ஜன சமூகத்திற்கான நோக்கம் ஒன்றுமே இல்லை. இதனால்தான் இப்புரட்சி ஐயத்தை அளிக்கவில்லை. ஆனால் 18-வது நூற்றாண்டிலே புரட்சியைத் தோற்றுவித்த திரிமூர்த்திகள் தோன்றினார்கள். அவர்கள் வால்டையர், லூசோ, மான்டிஸ் கியோவாகும். அவர்கள் புரட்சிக்கு ஒருவாறு அஸ்திரவாரம் நாட்டியவர்களாகும். அதன் தத்துவத்தையும் விளக்கியவர்கள் இப்பிரபுக்களேயாகும். எண்ணங்களே இவ்வுலகத்தை அரசு புரியும். நினைவு செயலாக நிலவுவதே புரட்சியாகும். வாய் வேதார்த்தம், ஒருநாளும் புரட்சியைப் புலனாக்காது. எளிமை, தரித்திரம், பசிக்கொடுமை, அநீதியும் அநியாயமுமான வரிகள் சில எழுச்சியை எழுப்பிய போதிலும் புரட்சியைப் புலனாக்காது. புரட்சியின் உற்பத்தி நிலைச் சித்தமேயாகும். அநீதியுமான காயத்திலே அது குணமாகாது. ஒவ்வொரு புரட்சியின் பின், ஒரு தர்மமோ தத்துவமோ கிளமும். எல்லா தேச சரித்திரங்களினின்று இதன் உண்மையைக் காணலாம். பிரஞ்சு திரிமூர்த்திகளின் சரிதையினின்று இதை ஆராய்வோம்.

வால்டையர்

வால்டையர் பிரஞ்சு நாட்டின் புரட்சிக்கு 50 வருட காலம் உழைத்தவர். கொடுமைபையும் வைதீகத்தையும் இப்பல வருடங்கள் எதிர்த்துக் வேலை செய்தார். அவர் சூட்சுமமான சிந்தனைபுள்ளவர். ஆனால் ஜெமெல்லாமறி யாதவர். நன்மை, தயை, என்பதால் அவர் அகைசந்தாரே யொழிய ஒழுக்கத்தில் நன்கு ஆராய்ச்சியை உணரவில்லை. தீர்க்கதரிசுவையவிட அவரைப் போர்வீரன் எனவேப் புகலவேண்டும். நன்மையை நாடுவதைவிட புன்மையையே போராடியவர். அதிகம் போற்றப்பட்டு தூஷிக்கப்படு பவராகும். புதிய சித்தார்த்தத்தை அவர் சிறப்பிக்கவில்லை யாயினும், புரட்சிப் போக்கை ஸ்தாபித்தவராகும். புரட்சிப்போக்குமிருந்தது என நாம் புகன்றுவிடலாம். ஆனால் அதற்குப் புது உடை அளித்து பெரும் வன்மையைப் புல னுக்கியவராகும். நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு அதிகாரத் திற்கும் விரோதமாகப் பிரசாரஞ் செய்தவர். பொய் வழக் கம் ஆசாரங்களை எல்லாம் படுகொலை செய்தவர். இவை களை பெல்லாம் அவர் நினைத்துச் செய்யவில்லையாயினும் அவரிடம் மிகுதியாயிருந்த போர்க் குணம் புலனாயிற்று எனப் புகலவேண்டும். வால்டையருக்கு ஆத்திரமும் ஆவேசமும் அதிகம். ஜன சமூகத்தில் சாய்ந்தவராயிருந்த போதிலும் பிரஷியமன்னனின் குற்றத்தை குணமாகக் கூறி புகழ்மொழி உரைத்த மதி குறைந்தவர். மதத்திலே சகிக்குந் தன்மை மிகுந்த போதிலும், பகைஞர்களிடம் பொருமை என்பதே அவரிடமில்லை. சாகும் வரை போப் பின் சித்தார்த்தத்தைப் போராடியவர். ஆனால் கத்தி முனை யைக் கண்டவுடன் போப்பின் பாதங்களில் விழுந்தவர்.

அவர் அழிக்கும் வேலையிலே மன்னனாயிருந்தபோதிலும் ஆக்கும் பணி ஒன்றுமே செய்யவில்லை. மனித சமூகத் தில் வாழையடி வாழையாக மலரும் சட்டத்தையும், அபி விருத்தியையும், நிஷ்காம கர்மத்தின் நிலையான நெறியை யும், அவர் அறிவவில்லை. சங்கங்களின் சிறப்பும் அவர் சித்தத்திலில்லை. உரிமையும் தனிப் புருடனின் நிலையும் இவைகளைத் தவிர வேறு எதையும் அவர் அறியார். உரி மையையே அவர் நாடியவராதலால் நிகழ்ச்சியிலுள்ள எல்லா உரிமைகளையும் நிலைபாக்க வேண்டுமென்றார். வீடு வாசலில்லாதவனுக்கு சர்க்காரில் ஒட்டுரிமை கூடாதென் றார். ஈசனும் சுதந்திரமுமே நமது நோக்கமென்றார். இது உற்சாக அமுதத்தை அளிக்க காரணமா யிருந்தபோதி லும் இதுவே உற்சாகத்தை அளிக்காது. சுதந்திரம் நன் மையையும் புன்மையையும் அளிக்கும் இரு பக்கமும் கூறாக உள்ள வான் என அவர் அறிவவில்லை. மாஜினி பிற காலத்தில் இளைஞர்கள் அறியவேண்டுமென வால்டையரின் குறிப்புக்களை அக்ஞாதவாசத்தில் எழுதியதுடன் குதோ வைப் பற்றி எழுதியதாவது:—மூடு மந்திரமான நன்மை யான ஒரு வழக்கத்தை ஏற்படுத்திவிட்டால் எல்லாம் நன்மைபாதி விடுமென நம்பினார். இந்த ஒரு சித்தார் தமே மானிட கோடிகளுக்குப் பெருமை யளிக்குமென கனவு கண்டார். சர்வ ஜன சமூகம் சங்கங்கள் இவைக ளின் தன்மையை இவர் அறிவவில்லை. நிஷ்காமகர்மமில்லை. ஈசனின் இணையில்லாக் கருணையாகாது. புதிய வழக்கத்தை ஏற்படுத்தி விட்டால் எல்லாம் பெருமையாகி விடுமென் றார். புதிய வழக்கங்கள் பொருமையை அளிக்குமென எண்ணுவது, வேறு வழக்கங்கள் விளங்கி இதை ஏன்

அழிக்காது என்பதைச் சிந்தனை செய்யாததாகும். மனித சமூகம் காலங்களுக்கேற்றவாறு வளரும் அமைபும் பழைய சரிதைகளெல்லாம் அதைச் சிறப்பிக்கும். ருசோ விற்குக் கடவுளிலே நம்பிக்கையுண்டு. ஆனால் கடவுளை சுவர்க்கத்திலே இருப்பதாகக் கருதினர். சர்க்காருக்கும் ஒரு மதமேண்டுமென்றார். கடவுளின் அற்புத சக்தியை இவர் அறியவில்லை. சிருட்டியிலும், ஜனங்களின் செயலிலும் அவர் செம்மையாயுள்ளார் என்பது அவர் சித்தத்திற்கெட்ட வில்லை. சர்க்காருக்கு மதமிருப்பது ஜனங்களுக்கு ஆபத்தானவிளைவிக்கும். வேறு மதத்தினர்களிடம் பட்சபாதம் ஏற்படும். உண்மையாய் ஒழுக்கமுள்ள நாஸ்திகர்களுக்கு கஷ்டத்தை விளைவிக்கும். ருசோ பெரிய அறிஞன் என்பதற்கில்லை; கிறிஸ்தவ சித்தாந்தத்திற்கு அதிகமாக அவர் எதையுமறியவில்லை. தன்னந்தனி தத்துவத்திலேயே அவர் திகழ்ந்தார். சமூகசம்பந்தமான சாஸ்திரத்தை அவர் அறியவில்லை. ஆனால் சிற்சில சமயங்களில் அவர் அற்புதமாய் எழுதிய மொழிகளை நாம் மறக்கலாகாது. ஒருவனை விலக்குவாங்கும் அதிகப் பணக்காரனும், தன்னையே விற்கத் துணியும் ஏழையும், நாட்டில் கூடாது என்றார். அக்காலத்திலிருந்த எல்லாப் புருடர்களையும்விட சிந்தனையில் சிறந்தவர் என்பதை நாம் மறுப்பதற்கில்லை. அவருடைய சித்தாந்தத்தில் சில காலம் சார்தமளிக்கச் சந்தர்ப்ப மிருந்த போதிலும் சாகவதமான நோக்கத்தை அவர் அளிக்கவில்லை.

மாண்டிஸ் சியோ

வாஸ்டையரை விட பெரும் ஞானக்களஞ்சியமாகும். பழம் புராணங்களைப் படித்து புதிய உண்மைகளைப் புல

னக்கியப் புண்ணியவானாகும் பொருள்களை அறிவதில் துண்ணிய அறிவை உடையவர். ஜன சமூகத்தின் ரூட்சம கர்மத்தை அறியாதவர். புதுகிலைகளைக் காட்டிலும் பழைய வழிகளிலே அவருக்கு பொது நோக்கம் ஒன்று உண்டென்பதை அவர் அறிய வில்லை. பெருஞ் செயல்களை பெருமைபுடன் செய்ய அவரிடம் வன்மையில்லை. ஒவ்வொரு தேசத்திற்கும் ஒரு நோக்கம் உண்டெனக் கணவுகண்டார். ரோமாபுரி அதிகாரஞ் செய்யவும் லாசிகுமோனியா போர் புரியவும் ஜூடா தர்மப்பிரசாரத்திற்கும், பிரஞ்சு நாடு வியாபாரத்திற்கும், கானகவாசிகள் சுதந்திரத்திற்குமே ஜீவிக்கிறார்கள் என்பது அவர் சித்தம். ஆனால் இவைகளெல்லாம் காலம் சந்தர்ப்பத்தினால் குணமாயிற்றென்பதை அவர் காணவில்லை. குடியாட்சியின் குணங்களை அவர் அறிந்த போதிலும் மன்னனுட்கியே மேன்மை யென அவர் முடிவு கூறுவது அவர் மதியற்ற நினைவை மெய்ப்பிக்கும். உரிமையை அவர் அதிகம் அறிந்தாரேயொழிய, அதற்கதிகமாய் உய்க்கும் மந்திரம் அவருக்கு மலரவில்லை. பலவருடங்களால் புலனாகும் வகுப்புவாத சர்க்கார் அமைப்பில் அவருக்கும் பிரிய மதிகம். பிரபுசபை, ஜனசபை அரசன் ஆகியனான இவைகளாலுண்டாகும், பிற்போக்கு, அகித்தியப் புாட்சி, தேசக் கம், இவைகளை அவர் அறியவில்லை. தேச ஐக்கியத்தைப் பற்றியத் திட்டமான அபிப்பிராயம் அவருக்குப் பூஜ்யம். உரிமைகளைப் பற்றியே அவர் அதிகம் உரைப்பதால் பல உரிமைகள் சேர்ந்து பாஸ்பரம் பங்கம் கிளைபு மென்பது அவர் புத்திக்கெட்டவில்லை. ஜனம், சனசமூகம், சட்டத்தின் உயர்வு முதலியவைகளைப் பற்றி அவர் ஒன்றுமே

உரைக்கவில்லை. அவர் உணர்ச்சியையும், ஊக்கத்தையும், அளித்த போதிலும் உய்யும் வழியை, நன்றாய்க் காணவில்லை எனலாம்.

மனோ ஆராய்ச்சி

இந்தப் புரட்சியில் பிரஞ்சு வீரர்களைப் போல் நானும் பிழை செய்யலாகாது. உரிமை உரிமை என ஒருவருக்கொருவர் அடிதடி உண்டுபண்ணலாகாது. நீங்கள் சுக மடைவீர்கள் என ஆசையைக் காட்டலாகாது. தீமையை யொழிப்பதென்பது ஒருபுறமிருக்க, நன்மையை நமது முன்னிலையாக்கவேண்டும், ராஜ்யக் கட்சியாய் நாம் கிழே விழுந்தோம், இனி தர்மக் கூட்டமாய் எழுந்திருக்கவேண்டும். உற்சாகமே உயிரை அளிக்கும். கிஷ்காம கர்மத்தை எங்கும் நிலவச் செய்யவேண்டும். உங்களுக்காக இல்லை, மனித சமூகத்திற்காக நீங்கள் உழைக்கவேண்டும், மறுபடியும் இதாஸி எழுச்சியாகிப் புரட்சியைப் புலனாக்கி தயாராக உள்ள ஐரோப்பாவிற்கு வழியைக்காட்டும் இதாஸி, முன்னேறினால் ஐரோப்பா முன் அணி செல்லும், இதாஸிக்குக் குடியரசு வேண்டு மென்பதே அவர் கருத்து. சார்தமாய் செய்வதற்கு சந்தர்ப்பமில்லையானால், குரங்குச் சண்டையே கைவல்லிய மனிக்கு வென்பது அவர் கருத்து. குரங்குச் சண்டை கூடாது என அவர் நண்பர்கள் கூறிய போதிலும் அதுதான் மகாஜனங்களை எழுப்பும் சங்க நாடம் எனக்கூறுவார். எத்துணைமுறைதோல்வி அடைந்த போதிலும் ஒருநாள் ஜயமடைவோம் என மனப்பூர்வமாய் நம்பினார். சண்டையும், தியாகமும், வீணாகாது என ஆராய்ச்சியால் அதற்கேற்ற செயல்களை செய்ய ஆரம்பித்து,

இளம் இதாஸியையும் பிரசரித்து பல வியாசங்களும் எழுத முற்பட்டு விட்டார்.

உபதேசம்

இளைஞர்களே! வாழ்க்கையென்பது பெரும் நோக்கமாகும். கடமையே அதன் பெரியச் சட்டமாகும். உங்கள் ஆன்மாவை புனிதமான ஆலயமெனக் கருதி அகங்காரத்தைக் அழிக்கவும் உங்கள் வாழ்க்கையைப்பற்றி அறிந்து கொள்வது பெரும் தர்மமென எண்ணவும். உங்களைச் சுற்றியுள்ள மகாஜனங்களுக்கு அத்தியாவசியமானது எது என்பதை அறிந்து கொள்ளவும். அவ்வவசியமானவற்றை அடைவதற்கான செயல்களில் தீர்மானமாகவும், நீங்கள் நினைத்து நிலையான தீர்மானத்தை அடைந்து விட்டால் ஈசனே எதிரிடையாய் வந்தாலும் அச்செயல்களை நிறுத்த வேண்டாம். உங்களின் எல்லா வன்மையைக் கொண்டு அதை நிறைவேற்றவும், சகதுக்கங்களிலும் அச்செயல்களைச் செய்யவும். சர்வஜனங்கள் உங்களுக்குத் துணையாயிருந்த போதிலும் சரி அல்லது தன்னந்தனியானாலுந் சரி அச்செயல்களைப் பரிபூரணமாய்ச் செய்வதே உங்கள் கடமை. இப்பாதையோ தெளிவாய் உள, எதிர்கால வாழ்க்கைக்குச் சிரத்தையன்னியில் சுக துக்கங்களுக்குப் பயந்து நீங்கள் பின்வாங்குவீர்களே யானால் நீங்கள் பேடிகளே; இங்ஙனம் தன் நாட்டு இளைஞர்களுக்குக் கூறினார்.

ஸ்விட்ஜர்லாந்து

இங்ஙனம்கூறி மகா ஜனங்களுக்கும் உழைக்காரம் பித்தார். இவர் உழைப்பை நாட்டு ஜனங்கள் விரும்பவில்லையாயினும் இளைஞர்கள் உற்சாகமுடன் சேர்ந்தார்

கள். அதற்காக ஒருபத்திரிகையையும் நடத்தினார். இவர் உழைத்ததின் பயனாக புதிய சர்க்காரும் ஸ்கிஃலர் லார்தில் ஸ்தாபனமாயிற்று. இனம் ஐரோப்பா எனவும் ஒரு சங்கத்தை ஸ்தாபித்தார். இலக்கியத்திலே அவர் மனஞ்சென்றபோதிலும் அடிமைகளுக்கு சாஹித்தியம் எதற்கு? சுதந்திரம் தோன்றும் வரை சாஹித்தியத்திற்கு உழைக்கப்போவதில்லை, என நண்பர்களிடம் கூறிவிட்டார். தேசத்திற்குப் பிறகு தாயை அடிக்கடி எண்ணுவார். மனம் சங்ககாவொணுதலுக்கத்தினால் தினுறும் பொழுது தாயின் நினைவே என் மனத்தைச் சார்தமாக்கி விடும் என்பார். இங்ஙனம் 1836ம் வருடம்வரை ஸ்கிஃலர்லார்தில் கழித்து 1837 ம் வருடம் லண்டன் நகரம் சென்றார்.

அத்தியாயம் 6

லண்டன்—மனக்கலக்கம்—கடிதங்கள்—சாஹித்தியம்

மாஜினி 1837-ம் வருடம், ஜனவரி மாதம் வேறு பல அக்ஞாதவாசிகளோடு லண்டன் மாநகரஞ் சென்றார். மறைவாய்க் காலந்தள்ளும் கொடுமையினின்றும் கழியாகவிட்டீர்லண்டு தேசம் நீங்கி பிரஞ்சு சர்க்காரின் உதவியுடன், போலீஸ்காரர்களின் கஷ்டங்களினின்று பிரிந்து, சுதந்திர ஆங்கில நாட்டைச் சேர்ந்தார். சூரியனும் சந்திரமும்லாத பேரிருள் நிறைந்தநாடு எனப் பரிதவித்தார். லண்டனிலுள்ள மூடுபனியைக் கண்டால் கருடபூரணத்து நாகத்தைப்போல் காண்கின்றதே எனக்

கலங்கி, வீட்டின் ஜன்னல் பக்கம் செல்லவும் அஞ்சினார். இவருடன் வசித்த தேச பிரஷ்டர்கள் அதிக ஆத்திரமுள்ளவர்களாகி, அடிக்கடி அருகிலுள்ளவர்களிடம் சச்சரவு செய்தபடியால் மனஞ் சஞ்சலமடைவது வழக்கம். மனதாச மொழிவதற்கும் அருகில் ஒரு நண்பரும் இல்லையே என ஏங்குவார். புத்தகாலயத்திற்குச் செல்வதைத் தவிர வேறு எங்குமே செல்வதில்லை. புதிய நூல்கள் வாங்கவும் அவரிடம் பொருளில்லை. புத்தகங்கள் கடன் கொடுப்பவரும்ல்லையே எனக் கலங்குவார். தன்னிலும் அதிகக்ஷண திசையை யடைந்த தேச பிரஷ்டர்களைக் கண்டு இரங்குவார். இலட்சக்கணக்கான ஜனங்கள் நிறைந்த குரூமான லண்டனிலே ஏதோ ஒரு மூலையில் பதுங்கியிருந்தார். தந்தை ஏதாவது வியாபாரஞ் செய்ய என கொஞ்சம் பொருள் அளித்தார். அதெல்லாம் நஷ்டமாகவே, தந்தை கோபித்தார். பிறகு அவருக்கு எழுதுவதையும் விட்டுவிட்டார். புரூப் ரீடர் வேலையும் அவருக்கு அகப்படவில்லை; இவர் எழுதும் வியாசங்களை கேட்பவருமில்லை. கையிலிருக்கும் காலணவை தன்னை அணுகியவர்களுக்கு அளித்து விடுவார். விட்டுப்பொருள்களையும் அடகு வைத்து பணம் வாங்கி விட்டார். தாய் அளித்த மோதிரம், கடியாரம், படங்களுெல்லாம் மார்வாடியிடம் சென்று விட்டன. குளிருக்கான கம்பனியும் 'நான் விட முடியாத கருட்டு' க்காக விற்று விட்டார். மாரி காலத்தில் போர்வையும் விற்று விட்டார் என்றால் அவர் நிலையைக் கூறுவானேன். நல்ல உடைகளை அளித்தால் விற்று விடுவான் என என் தாய், சரசமான உடைகளை தன் டாடும் தன் மகனுக்கு அனுப்புவான். ஒரு நாள் ஞாயிற்

றுக்கிழமை உணவிற்கு தனது கோட்டையும், பூட்டையும் கோழுட்டியினிடம் குதுவை வைத்தார். சரியான உடையன்னியில் புஸ்தகசாலை போகாமலும், சிலகாலம் இருந்து விடுவார். நண்பர்களும் அவருக்குப் பணம் அடிக் கடி அளித்து அலுத்து விட்டார்கள். எவராவது வெரு மதி யளித்தால் தன் தாய் வெட்சத்தினால் இறப்பாள் என எண்ணி அதையும் மறுத்துவிடுவார். ஒன்று கடன் கொடுத்தவனிடம் கலங்கவேண்டும்; இல்லையேல் தற் கொலை புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இவை இரண்டு தான் அவர் சிந்தனையிலேயாகும். “பேடி எனப் புகல் வார்களே! எனது தாய் என்னை என்ன நினைப்பாள்” என அஞ்சி தற்கொலை செய்து கொள்ளத் துணியவில்லை. ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு ரூபாய் வட்டியாகவும் கடன் வாங்கிய துண்டு.

மனக் கலக்கம்

தன்னை நானும் எளிய தேசபந்தர்களுக்குத் தன் கையிலிருப்பதை அளித்துவிட்டு, அடிக்கடி திண்டாடு வார். அடிக்கடி தன்னுடன் துணையாயிருந்த தேசபந்தர் கள் பிரித்ததற்குப் புலம்புவார். பைத்தியம் பிடித்தவன் போல் சில காலம் பதறுவார். ஆனால் சிலவருஷப் பரிற் சியால் ஆன்மசக்தியைப் பெருக்கிவிட்டார். தரித்திரமும் “தன்னந்தனி வாழ்க்கையைத் தவிர, நான் என்ன நினைக் கிறேன், எங்கு செல்லுகிறேன்” என கேட்பதற்கும் தன் னிடம் ஒருவருமில்லையே என சில காலம் சிந்திப்பதுண்டு. “புஸ்தக சாலையினின்று திரும்பிவந்தால் இருள் நிறைந்த அறையும் நிரப்பத்தக்கதத் தவிர வேறு எதையும் நான்

அறிவதில்லை” என்பார். இந்த கஷ்ட காலங்களை யெல் லாம் கவனித்துப் பார்க்கும்பொழுது இவ்வுலகம் அழியும் நிலையிலிருக்கின்றதென இரங்குவார். “குற்றமில்லாமல் கடுங் தண்டனையை யடைந்தேனே, நான் இறப்பதற்கு முன் எவர்க்காவது ஒரு நன்மையைச் செய்ய விரும்புகிறேன்” என ஒருசமயத்தில் தன் நண்பனொருவனுக்கு எழுதினார். தனக்கென இனிவாழ்வதில்லை எனத் தீர்மா னித்துக்கொண்டார். தான் சுகமாயிருக்க வேண்டுமென முயலுவது பேராசைக் கொப்பாகும். சசனுக்கும், ஜன சமூகத்திற்கும், தேசம் மகாஜனங்களுக்கும் நமது நித்திய கடமைகளைச் செய்யவேண்டும் என்ற இவைகளே சதா காலமும் அவர் மனத்திலாகும். வாழ்க்கை என்பது பிராயச்சித்தம் செய்து கொள்ளும் ஒரு ஸ்தலமாகும், தன்னைத்தான் புனிதஞ் செய்து கொள்ள ஒரு சந்தர்ப்ப மாகும். மனித சமூகம் முன்னேறுவதற்கு ஒருவன் துக்கத் தை அனுபவித்த போதிலும் குற்றமில்லை என தன்னைத் தானே தான் தேற்றிக்கொள்வார். இக்கஷ்டங்களுடன் குடும்பக் கஷ்டம் வேறு. கன்னிகையாயுள்ள தனது ஒரு சகோதரியும் சென்றுவிட்டாள். மாஜினிக்கு ஆதர வளித்து, பெற்றோர்களுடன் அவருக்காகப் போராடிய சகோதரி சென்றது சிந்தைக்குச் சற்று கஷ்டத்தையே அளித்தது. தன் தந்தையும் தேசம் அசௌக்கியமாய்ப் பல தினங்கள் கஷ்டப்பட்டார். தூக்கு மேடை கிடைத்த போதிலும் பெற்றோரைப் போய் பார்க்கவேண்டும் எனப் புலம்புவார். ஆனால் ஒரு வேளை அகப்பட்டு விட்டால் தேசத்திற்குழைப்பவரில்லையே எனத் தெளிவார். 1844-ம் வருஷம் மாறு வேஷமுடன் பெற்றோரைப் போய்ப் பார்த்து துரிதமாய்த் திரும்பி விட்டார்.

இங்கிலீஷ்காரர்கள் எல்லாம் தேவலம் இவ்வாழ்க்கையைப் பெரிதாக எண்ணுபவர்கள். அவர்களுக்குக் குறுகிய புத்தியே யுண்டு. அவர்களிடம் தயவு தாட்சண்ய மில்லையே என அவர் கெருங்கிப் பழகாதவரை நினைத்த போதிலும், ஆங்கில நாட்டை எனது தேசத்திற்கு அபரி மிதமாய் நேசிக்கிறேன் என பிற்காலத்தில் பகிரங்கஞ் செய்தார். எடின்பரோவிலுள்ள பிலெட்சர் அவரைக் கண்டு, அவர் வசிகரவதனம், மெல்லிய உடல், உற்சாக மற்ற வாழ்க்கையை நோக்கி 'நீ தற்கொலை செய்து கொள்ளலாகாது' என எச்சரிக்கை செய்தார். தன் சுகம் நாடி அது திகழாதவனே தற்கொலை செய்து கொள்ள முயலுவான், என மாஜினி பதிலளித்தார். ஆங்கில சாஹித்தியத்தில் அமுதமணி என விளங்கிய கார்லை இவருக்கு நண்பரானார். குணக்குன்று என அவரைக் கூறுவார். தனக்கு மாறாக எண்ணுபவர்களை மொழிவதற்கும் விடாதவன் எனச் சொல்வதுண்டு. கவிச்சக்கிர வர்த்தியான, டாண்டியின் மேலுள்ள அன்பினால் இருவரும் இணைபிரியா நண்பர்களானார்கள் எனலாம். ஆனால் ராஜீய விஷயத்தைப்பற்றி விவாதிக்கும் கால், அவன், அகங்காரம், விரோபாசனை, ஜனசமூக நோக்கம், நடுக்கமும், பயனில்லப் பணியும், மாஜினிக்கு விருப்ப மில்லை. கார்லையலைப் படிக்காதே! நீ சிற்றின்பத்தில் சாய்ந்து விடுவாய். கார்லையில் வன்மையை உபாசிப்பவன்.

நான் அதை உடைத்தெரியத் தோன்றியவன். மன மறியாதப் பேர் வழிகளில் கார்லை ஒருவன். அவன் அழிப்பதில் அற்புத சக்தி வாய்ந்தவன். நிலையாக்குவதற்கான நேர்மை அவனிடமில்லை. ஜனம், சமூகம், முதலி

யவைகளை விட்டு விட்டு, வீரனையும் வன்மை யுள்ளவனையும் உபாசனை செய்தால் கொடுங்கோல் மன்னனையே நீ அடைவாய் என கார்லையலை களிப்புடன் படித்த பெண்ணொருவருக்கு மாஜினி மொழிந்தார். கார்லை, மாஜினியை அவசர புத்தியுள்ளவன் எனவும், தேசவெறி திகழ்பவன் எனவும் கூறுவது வழக்கம். இவர் இங்கிலாந்தில் வசிக்கும் காலத்தில், மாஜினியின் கடிதங்களை சர்க்கார் கைப்பற்றி யதைப்பற்றி பார்லிமெண்டில் விவாதம் நடந்தபொழுது சர்க்கார் தாப்பில் அவதூறுகப் பேசிய காலத்தில் கார்லையில் ஸ்டன்டன் டைம்சில் அடியிற்கண்டவாறு எழுதிய மொழிகள் பொன்னே போல் போற்றப்படவேண்டும்.

மாஜினி இவ்வுலக வாழ்க்கையைப்பற்றி அறியா திருந்த போதிலும், சக்தியும் தர்மம் மனிதவாழ்க்கைக் காக கஷ்டப்பட்ட பெரும் தியாகஞ் செய்த ஒரு புருஷனைக் கானவேண்டுமானால், அவரே மாஜினியாகும். நாட்டிலுள்ள எல்லா நண்பர்களுக்கும் இவர் ஒரு புனித ஆன்மா எனச் சிபார்சு செய்வேன். சொல்வது போல் நடக்கும் நீன் என புகழுரை வரைந்தார். கார்லை இங்ஙனம் எழுதுவாரென்று மாஜினி மதிக்கவில்லை. இச்சந்தர்ப்பத்திற்குப் பிறகு மாஜினிக்கு பல நண்பர்களின் நட்புக் கிடைத்தது. கார்லையில் மனைவியும் மாஜினிக்கு அடிக்கடித் தேர்தல் அளிப்பதுண்டு. தனக்குத்தோன்றும் கருதுக்கங்களை அவரிடம் புகன்று ஆறுதலாவான். மாஜினி, கார்லை, கார்லையின் மனைவி இம்முவர்களும் அடிக்கடி சேர்ந்து சம்பாஷனை செய்வார்கள். மாஜினி மொழிவதை கார்லையில் பலமுறைகள் கண்டிப்பது வழக்கம். ஆனால் ஒரு முறை கார்லையலை நோக்கி அவன்

மனைவி உன் மொழிகளெல்லாம் உனது அழிப்பிராயம். ஆனால் மாஜினிக்கோ அதுவே உயிரும் மரணமுமாகும். அவன் அதற்காகத் தூக்கு மேடையுஞ் செல்லுவான். 'என மாஜினியைப் புகழ்ந்து பேசியது கவனிக்கத் தக்கது.' பிற்காலத்தில் மாஜினி, காரிலையின் மனைவிக்கு எழுதிய கடிதங்கள் ரோஜாப் பூவைப்போல் இன்னும் வாசனை வீசுகின்றன.

கடிதங்கள்.

உன்னுடைய கடிதம் மாலையில் கிடைத்ததால் துரிதமாய் பதிலளிக்க முடியவில்லை. உன் மொழிகள் துக்கம் ததும்பியவை. ஆனால் உன்னைத் தவிரவேறு எவர்களால் அவைகளி லின்று தளரமுடியும். நீ சார்தமாய் ஓரிடத்தில் உட்காந்து மனத்தைத் தன்மையாக்கினு லொழிய நீ தீர்மானஞ் செய்து கொண்ட பூதம் பிசாசுகளை எவ்வளம் புதைப்பது? எத்துணை கஷ்டங்கள் நிகழ்ந்த போதிலும் அதைக் கழிக்கும் வன்மை உன்னிடத்தியே உள என் பதை நீயே சந்த முடியும். புனித ஆன்மாவிலே நம்பிக்கையாகி கடமைகளையெல்லாம் நன் குணர்த்து நீயே நிஷ்காம கர்மமாய் செய்யவேண்டு மென்பதை நீயே அறியவேண்டும். கடமையை நிறைவேற்றுவது களிப்பளிக்கவில்லை யானால் வேறு எது அளிக்கும்? பாச மற்று பணி செய்வது பெருமை எனநான் சொல்வது உனக்கு துக்கத்தையும் துன்பத்தையும் உண்டுபண்ணலாம். என்ன செய்யும்? நாம் இருவரும் வேறு வழிகளில் செல்லுகின்றோம். ஆயாசமென்னும் அகாதத்தில் என்னைச் செலுத்தாமல், கஷ்டதுன்பங்களைக் கலக்கமன்னியில் போராடிச் செலுத்

துவது என்று நித்திய ஆன்மாவினின்று நிகழும் உணர்வான கடமையே யாகும். சார்தமாயும் வெகு சிந்தனை யுடன் நான் உனக்குச் சொல்வது யாதெனில், உனக்குத் தெரிந்தும் தெரியப் போகாமலுள்ள எத்துணையோ கஷ்டங்களை உன்னைவிட கடுமையாய் அனுபவிக்கிறேன். பெரும் நோக்கத்திற்குத் தியாகஞ் செய்வதைவிட இப்பூவுலகில் வேறு வழியில்லை என நான் பலமுறை சொல்லிக் கொண்டு, எனது அன்னை சுவர்க்கத்திலிருந்து என்னை கவனித்து ஆனந்த மடைகிறாள் என்னும் ஆறுதலை காட்டிலும் வேறு அமுதத்தை நான் காணவில்லை. இந்த திடச்சித்தமே என்னைப் பாதாளத்தில் கிழாமல் பாதுகாக்கின்றது. நான் சுடுகாடு செல்லும் வரை இது ஒன்றே எனக்கு வன்மையை யளித்து புது உணர்வையும், உற்சாகத்தையும் நாள்தோறும் அதிகப்படுத்துகின்றது.

எழுச்சியாகவும், விழிக்கவும், சுக துக்கம் நீங்கி துக்கப் புன்னகையுடன் பரஸ்பரம் பேராதாவுடனாகி நாம் முன் செல்லவேண்டும். தெய்வீகமான ஆன்மா நம்மிடம் நிகழ்கின்றதே! எவர்களா யிருந்த போதிலும் மற்ற சீவராசிகளுக்கு நமது நினைவுகளை நீக்கிவிடலாகாது. உனது வாழ்க்கை வீணாயிற்று என எழுதுகிறாய். வீணாகுமோ? வையகத்தில் நீ இதுவரை ஒருவருக்கேனும் ஒரு நன்மையையும் செய்யவில்லையா? உன் புனிதமான பொறிகளை பங்கஞ்செய்து கொள்ளாதே. தந்தை நாயை எண்ணி நன்மைசெய்யவும். ஈசனே நோக்கமென எண்ணவும். ஈசன், நாம் இங்ஙனம் துக்கப்படவேண்டும் என்னும் எண்ணத்துடன் நம்மை வீணாகப் படைக்கவில்லை, நமது

கோரிக்கைகளை அவன் நினைவன்னியில் அளிக்கவில்லை. அவனை இனியாவது நம்பமாட்டாயா?

இங்ஙனம்,

மாஜினி.

வேறு சந்தர்ப்பத்தில் அவர் எழுதிய கடிதமும் கருத்திலாக்கவேண்டும்.

பெருகியின் மனைவி இறந்த துக்கத்தால் நான் உனக்கு நேற்று எழுதமுடியவில்லை. துக்கம், ஆனால் துக்கமான துக்கம் வேண்டாம். மனப்பூர்வமாய் ஒரு நிமிஷமாவது நீ நன்கு நினைத்தால், இத்துக்கம் தொலைந்து நம்பிக்கையுடனாவாய். சுக துக்கம், இலாபம், நஷ்டம், முதலியவைகள் பிரயாணிகளின் வெயிலும் மழையுமாகும். சுகம் தோன்றினால் அவனை நினைத்து ஆவேசமுடன் ஆகவேண்டாம். கஷ்டங்கள் தோன்றும் படியாகவுள்ள, நீ செலுத்துமிடத்திற்கு, அதனால் ஒன்றுமாகாது என எண்ணி குடையைப் பிடித்து முன் செல்லவும். நீ இதை அறிவாய். ஆனால் இதற்கேற்ற நம்பிக்கை உன்னிடமில்லை. அந்த நம்பிக்கை உனக்கு நிகரில்லாத வன்மையை அளிக்கும். இந்த வன்மை யெல்லாம் உனக்கு, அன்பு, அறம், முதலியவைகளை அளிக்கும். உனக்கு என்னிடம் அன்பு உண்டு, எனக்கும் உண்டு. ஆனால் உன்னுடைய மனத்தளர்வால் என்னையும் தளரும் வண்ணம் செய்யாதே. உன் வாழ்க்கையால் என்னையும் புனிதமாக்கச் செய்யவும். உனக்கு ஈசனிடம் நம்பிக்கையுண்டு; ஆதலால் இக் கஷ்டங்களெல்லாம் அறித்தியமென எண்ணி, கடைசியில் அவன் ஆதரவையளிப்பான் என்னும் திடச்

சித்தத்தை அடையவும். கண்ணன்னியில் காயமன்னியில் நீ உன் பெற்றோர்களை பார்க்க முடியவில்லையா? பேடி என அவர்கள் சொல்லாமலிருக்க நீ வைபகந்தையும் கிற்காபோ? நான் ஆயிரம் எழுதுவதைவிட ஒரு நிமிஷ சார்தம் உனக்கு எத்துணையோ திறமையை யளிக்கும். அவர்கள் இறந்த போதிலும் இருப்பதாக எண்ணி அவர்கள் ஏனிய செயல்கள் என நீ ஏன் எண்ணலாகாது? இறந்த நண்பர்களின் நினைவால் எத்துணையோ நன்மையை நான் பெறுகின்றேன். நீ வன்மைபுடனாகவும், உன் ஜனங்களின் நடுவில் பெருமையுடன் வாழ கிரும்பவும். நம்மைக் காட்டிலும் அதிகத் துன்பங்களை அனுபவிப்பவர்கள் உளர். அவர்கள் ஒரு வேளை உன் உதவியை நாடலாம். நீ எழுச்சியாகி வேலையிலமரவும், பொட்டை காட்டில் முன்னு முளைப்பது போல், சும்மாயிருந்தால் சங்கடத்திற்குள்ளாவாய். ஆதலால் சும்மாயிராமல் ஏதாவது செயலைச் செய்யவும்.

இங்ஙனம்

மாஜினி.

காரிலையில் மனைவி, மாஜினியின் கடிதங்களைப்படித்து பெரிதும் மனோசாந்தமானாள். காரிலையும் மாஜினியின் மர்மத்தை அறியும் வண்ணம் செய்தாள். காரிலையினின் ரட்பாலும், இன்னம் மற்றவர்களின் உதவியாலும், பலநன்மர்களை மாஜினி பெற்றார். ஐரோப்பாவிலுள்ள எல்லாதேசப் பிரஷ்டர்களின் கிரேகிதம் இவருக்கு ஒருவாறு ஆற்றலை அளித்தது. லண்டனிலே லெமென்னியஸ் என்னும் ஒரு அறிஞனின் நட்பைப்பெற்றார். அவர் “பத்த

னின் மொழிகள்'' என அற்புதமான ஒரு நூல் எழுதியிருந்தார். அந்நூல் மாஜினிக்கு ஒரு பொக்கிஷம் போலிருந்தது. அந்நூல் தான் அவர் பெருமையுடன் எழுதிய மனிதர்களின் கடமைகளுக்கு உற்சாகத்தை அளித்தது. தனது குருநாதரைப் போலவும் அவரைக் கருதினார். லொமன்னியும் மாஜினியை ஒரு மெய்ப்புருடன் எனப் புதும்புதுளார். தன்னைத்தான் தாணிக்குத் தியாகஞ்செய்யவென தூய்மையானவன் என அவர் கூறுவது வழக்கம்.

சாஹித்தியம்

இவ்வஞ்ஞாதவாசத்தில் நண்பர்களின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி கவிச்சக்கிரவர்த்தியான டாண்டியைப் பற்றியும், இன்னம் பல விஷயங்களைக் குறித்து வியாசங்கள் எழுதுவார். ஆனால் அவைகளால் அவருக்கு வருமானமே இல்லை. கவிச் சக்கிரவர்த்தியாக வேண்டுமென அவருக்கு எண்ணமுண்டு. ஆனால் அடிமைகள் அடிமைச் சங்கிலியை அறுக்கும் வரை சாஹித்தியத்தில் உழைப்பது பேடித்தனமென இலக்கியத்தில் புத்தியை விடவில்லை. ஆனால் பழம் நூல்களைப் படிப்பதற்குப் பிரியமதிகமாகி பழம் புத்தக வியாபாரிகளிட மெல்லாம் திரிவார். ஆங்கிலக் கவிமான பைரனிடம் அவருக்கு அன்பு அளவில்லாமலுண்டு. ஆனால் நாடு சுதந்திரமாகி சார்த நிலையிலிருக்கும் பொழுதே சாஹித்தியத்திற்கு உழைக்கவேண்டுமென்பது அவர் எண்ணம். சாஹித்தியத்தில் சிந்தனையைச் செலுத்துவது சீரழிவது என சித்தத்திலாகி, மறுபடியும் இளம் இடாளுக்கு உழைக்க ஆரம்பித்தவிட்டார். இறந்துபோன இளம் இடாலியை எங்ஙனம் எழுப்புவதென்று திகிலானார்.

ஆனால் ஒவ்வொரு திகிலும் அவருக்குப் புது திடத்தை அளித்தது. அங்கத்தினர்களெல்லாம் பிரிந்து மறைந்து விட்டார்கள். சிலர் சர்க்காருடனாகி, பலர் சார்தத்தில் சாய்ந்து, பழம் உணர்விலேயே பலர் நிறைந்து இளம் இடாலி இருக்கும் நிலை இலங்காமல் மறைந்திருந்தது. சதியோ சாகவில்லை. ஆனால் மாஜினி இவைகளை யெல்லாம் விரும்பவில்லை. தேசப் பிரஷ்டர்களான இரு பக்தர்கள் கூட ஒன்றாக நினைப்பதில்லையே எனக்கலங்கிடுவார். போர் புரிவதில் பயந்து நடுவிலே நீங்கி மறையும் தேசபக்தர்களைக் கண்டால் அவருக்கு வெறுப்பு அதிகம். நோக்கத்தை பரிபூரணமாய் அடையும் வரை போர்புரிய வேண்டுமென்பது அவர் கொள்கை.

நான் ஒரு வேளை தேசம் தலையோங்கும் முன்னர் இறந்துவிடுவேனோ எனக் கலங்குவார். சித்திரவதையால் சுவர்க்கஞ் சென்ற தேசபக்தர்கள் சார்தமாய் அறை கூவி அழைத்து நீ ஏன் இன்னம் ஒன்றுஞ் செய்யவில்லை என என்னிடம் கூறுவதுபோல இருக்கின்றதே எனக் கலங்குவார். இங்ஙனம் பல சிந்தனைக்குள்ளாகி தொழிலாளிக் காக லண்டனிலே ஒரு இராப் பாடசாலையை ஏற்படுத்தினார். அவர்களுக்கு இலவசமாய், இடாலி நாட்டுச் சரிதைகளையும், பெரும் நோக்கங்களையும் கற்பிப்பார். போப் பின் பிரதிநிதி தொழிலாளிகளுக்கு இப்பாடசாலை அவசியமில்லை என்றார். அதை கவனிக்காமல் அன்புடன் அப்பாடசாலையைப் போஷித்து வந்து இடாலி தொழிலாளிகளுக்காக ஒரு பத்திரிகையையும் நடத்தினார். புரட்சி பெருமையாக வேண்டுமானால் தொழிலாளிகளின் உதவி வேண்டுமென்றார். இடாலி, மகாசனங்களின் நாடு என்றார்.

எல்லா வருப்பினர்களுக்கும் ஒரு சந்தோஷமுண்டு. நம் தொழிலுக்கு எந்தவிதத்திலும் இன்பமில்லை என கதறி தேசிய விஷயத்தில் ஊக்கமாகும் வண்ணஞ் செய்தார். நீங்கள் என்ன கூலி பெற்றீர்கள் எனக் கடவுள் உங்களைக் கேட்கப் போவதில்லை. நீங்கள் மகா ஜனங்களுக்கு உழைத்தீர்களா எனவே வினவப் போகிறார். இடாலி பெரிய தேசம். புனித நாடு. அது பெருமையாக வேண்டும் எனப் பலவாறு அவர்களுக்கு போதித்து புது உற்சாகத்தை அளிப்பார்.

அத்தியாயம் 7.

புரட்சி—இளம் இதாலி.

புரட்சி

மாஜினி ஆங்கில நாட்டில் காலந்தள்ளி வருங்காலத்தில் சிறு துளிகள் பல வெள்ளமாகி உடைப்பெடுத்து கரை புரண்டோடுவது போல் தேசிய உணர்ச்சி மாஜினியால் பலவருடங்கள் மெதுவாக மூடப்பட்டு இடாலியிலே பெரு முழக்கத்தை புண்டிபண்ணி விட்டது. மாஜினியின் துண்டுப் பிரசாரங்கள் திறமைத்தனமாய் தேசமெல்லாம் பிரசாரஞ் செய்யப்பட்டபடியால் ஜனங்களெல்லாம் ஆரவார முடனார்கள். கலாசாலை மாணவர்களெல்லாம் கைவல்லியம் குணமாயிற்று எனக்கொண்டாடினார்கள். பழைய கார்ப்பொரேறி இரகசிய சங்கங்கள் இவர் மொழிகளை சுருதியைப் போல் செவிக்குச் செவியாய் அறிந்து வந்தார்.

கள். ஆஸ்திரியாவின் கொடுங்கோன்மையும் நெருப்பில் நெய்யைவிட்டது போல் வளர்ச்சிசெய்தது. ஆஸ்திரியா வீழ்ச்சியாகுக என்னும் கூக்குரலையே எங்கும் காணலாம்.

தேசிய சாஹித்தியங்கள் தழைத்தன. கவிச்சக்கிரவர்த்தியான டாண்டியின் கவியிலே புது உற்சாகத்தைக் கண்டார்கள். ஐக்கியத்திற்கு அல்லும் பகலும் உழைத்த டாண்டியின் பாக்களை கூட்டம் கூட்டமாய் தெருளில் கூடிப் படித்தார்கள். பழம் பெருமைகளைப் பற்றி குட்டிக் கதைகள் எழுதுவோரும் கானஞ்செய்தார்கள். சமூகச்சீர்திருத்தக் காரர்களும் சேர்ந்து மிதவாதிகளைப் பெருக்கிக் கலாசாலைகளும் சிறிய உண்டியல் கடைகளும் அதிகரித்தன. மன்னன் ஆல்பர்டும் புதிய போப்பும் ஜனங்களுடன் சேர்ந்து அந்நியர்களை ஒழிக்கச் சாதகமாயிருப்பதாக மகாஜன வாக்கு. எது எவ்வளவியிருந்தபோதிலும் ஜனங்களுக்குள் புது நோக்கமும் புத்துணர்வும் புலனாய்விட்டது. எல்லாம் இணைந்தது. எழுச்சி.

குரங்குச் சண்டையால் ஜனங்கள் சேதமாவதைகண்டு மிதிவாதிகள் கண்ணீர் சொரிந்தார்கள். உள்நாட்டு மன்னன் மறுமடியும் ஜனங்களுடன் சேர்ந்து முதன் முதலில் ஆஸ்திரியாவை வெளியில் தூரத்துவார் என நம்பியிருந்தார்கள். உள்நாட்டு அரசர்க்கிடம் சண்டையிடலாகாது என எங்கும் கூச்சல். நடு இடாலி முழுவதும் சதியாலோசனை. மாஜினியும் குருவிக் கேற்ற இராமேசுவரம் போல் சிலதிட்டங்களைத் தயாரித்து வந்தார். போப்பின் நாட்டில் பெருக்கினர்ச்சியைப் புலனாக்க வேண்டு மென்பது அவர் உத்தேசம் குரங்குச் சண்டையும் திட்டமான நோக்கமும் வெற்றியை யளிக்குமென நிலையான நிலைவை அடைந்தார்.

ஆனால் இத்திட்டங்களுக்கேற்ற பொருளும் மனிதர்களும் அவரிடமில்லை. இரு வெனிஸ் நாட்டுமாலுமி உத்தியோகஸ்தர்களும் இவருடன் சேர்ந்தார்கள். இடாலிக்காக உயிரை அளிக்கவும் தாங்கள் தயாராயிருப்பதாகவும் உரைத்தார்கள். இவ்விளைஞர்களின் துணையால் நடுஇடாலியில் பெருங்கிளர்ச்சியைச் செய்யவேண்டுமென்பது அவர் துணிவு. இவரின் சதியாலோசனையை யெல்லாமறிந்து சில போலீஸ்காரர்கள் நண்பர்கள் போல் இவரை கவனித்து வந்தார். இங்கிலீஷ் சர்க்கார் இவர் கடிதங்களை பெல்லாம் கண்டு நேப்பில் சர்க்காருக்கு உண்மையை எல்லாம் அறிவித்து வந்தார்கள். இவைகளை யெல்லாம் அறியாமல் மாஜினியின் ஆட்கள் கோசன்சா என்னும் இடாலியின் எல்லையிலே இறங்கியவுடன் சர்க்காரால் யாதொரு கஷ்டமன்னியிலும் சடப்பட்டார்கள். சர்க்கார் மாஜினியின் கடிதங்களை யெல்லாம் உடைத்து, பார்த்து, மறுபடியும் ஒட்டியனுப்புகிறார்கள் என்பதை அறிந்து பார்லிமெண்டில் ஒரு நண்பரின் உதவியால் இதன் சம்பந்தமாக கேள்விகள் வினவிய பொழுது, சர்க்காரின் சிந்தனையற்ற செயல் பல விசால அறிஞர்களுக்கு வெறுப்பை அளித்து விட்டது. ஆனால் சில பெரிய அமெரிக்க, இங்கிலீஷ் நண்பர்கள் மாஜினிக்கு, அதிகமானார்கள். சில யாத் திரிகர்கள் இவர் கடிதங்களையும் துண்டுப் பிரசுரங்களையும் இடாலிக்கு அடிக்கடி எடுத்துச் செல்லுவார்கள். பிராட்டாஸ்ட்டி கிறிஸ்தவ மதம் நாடெல்லாம் குணமாக வேண்டுமென்பது அவர் கருத்து. இடாலிப் பாடசாலைக்குதவி வேண்டுமென ஒரு இங்கிலீஷ் ஸ்திரீயின் உதவியால் கண்காட்சி யொன்றைத் திறந்து, அதனாலாவது இடாலி

யின் எழுச்சிக்கு ஏதாவது பொருள் கிடைக்குமா என முயன்றார்.

மறுபடியும் 1847-ம் வருஷத்தில் இனம் ஐரோப்பா இயக்கத்தை விருத்திசெய்ய சர்வமகாஜன சங்கமொன்றையும் ஸ்தாபிதம் செய்தார். வாரந்தோறும் அவர்கள் ஒன்று சேர்வார்கள். மாஜினியின் வசிகர வதனம் அவர்கள் மனத்தைக் கொள்ளைக்கொண்டு போய்விடும். தூரக்கிரகம் முாட்டு வன்மைநூடாது என ஒரு இங்கிலீஷ்காரன் சொன்னதற்கு அவர் கூறியதாவது “உங்கள் தேசத்திற்கு அது உண்மையான வழியே. கொடுங்கோன்மையைக் அழிக்கும் போரை பெருமையுடன் நீங்கள் செய்தாய்விட்டது. உங்கள் நாடு பொறுத்தமட்டும் முாட்டு வன்மை அவசியமில்லை. அன்னியரின் கொடுங்கோலாட்சியின் கால்களில் மிதிப்பதும் எங்கள் ஜனங்களின் நிலை யென்ன? அவர்களுக்குப் பிரதிநிதியுமில்லை, ஒப்பந்தமுமில்லை, உரிமையுமில்லை. அவர்களுக்குப் போர்புரிவதை விட வேறு வழியில்லை.”

வாரந்தோறும் நடைபெறும் சங்கத்தின் சபையில் ஐர்லாண்டு நாட்டைப் பற்றிய விவாதம் ஒரு முறை எழுந்தது. ஆட்சி செய்வோறும் கல்வி அளிப்போரையும் ஐர்லாண்டு நாடு விரும்பியதே யன்றி, தலைவரையும், எஜமானரையும் விரும்பவில்லை. ஆதலால் அதற்காகப் போராட வேண்டுமெனவும் அவர் கருத்து. ஆனால் இது மற்றவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை ஒவ்வொரு தேசத்திற்கும் ஒரு நோக்கம் வேண்டும். ஆதலால் அந்தந்த நாடுகளுக்கேற்ற சர்க்காரே வேண்டுமென்னியில் ஆங்கில நாட்டு திட்டத்தைப் போல் அங்கு ஸ்தாபிப்பது பயனில்லை என்றார்.

இம் முயற்சிகளெல்லாம் தோன்றியவுடன் அவருக்கு நான் முழுவதும் வேலை அதிகரித்து விட்டது. இத்துடன் சதாங்கம் விளையாட ஒரு சபையில் சேர்ந்தார். ஆனால் கடனும் தரித்திரமும் அவரை விடவில்லை. 'வியாசம் எழுதி ஏதோ சிறிய பொருள் சம்பாதிப்பதற்காக நானெல்லாம் வினாகக் கழிக்கின்றேனே' எனப் புலம்புவார். இந்தச் சந்தடியில் போப்பிற்கும் ஒரு கடிதம் எழுதி ஜனங்களுடன் சேர்ந்து அன்னிய ஆட்சியை அழிக்க முயலவேண்டுமென்றார்.

இளம் இத்தாலி

இளம் இத்தாலியர்களுக்கு அவர் மறுபடியும் மொழிந்தது யாதெனில் புரட்சியைத் தவிர வேறு எந்த வழியிலும் நமது நாடு அபிவிருத்தியாகாது. கொடுங்கோன்மையின் மதில் கவரே எங்கும் காண்கின்றது ஒற்றர்கள் எங்கும் நிறைந்து, நினைவையும் பரவச் செய்யாமல் காக்கின்றனர். புதுக் கற்பனைகள் வேண்டா மென்பது சட்டம். பறிமுதல் செய்யப்பட்ட நூல்களை படிப்பவர்க்கும், இரகசிய அச்சாணையங்கள் வைப்பவர்களுக்கும் மாண தண்டனை; வெளி நாட்டுப் பத்திரிகைகளையும் படிக்கலாகாதாம். குழந்தை நிலையில் காப்பாற்றுவார் அன்னியில் அறிவு அழிந்து விடுகின்றது. அனாதையிற் தர்க்கத்திலும் சிற்றின்ப வாழ்க்கையிலும் சிறுவர்கள் முயற்சி சிதறுகின்றன. ஜலமன்னியில் செடி வாடுவதுபோல் இளைஞர்கள் சுதந்திரத்தின் ஒரு மின்னலைக் காணாமல் உரிமைகளைக் கனவு கண்டு அழிக்கின்றனர். நமது ஜனங்களை முன்னேறச் செய்பவர் எவர்? நமது

லாபத்தையே நாம் கருதினால், விபத்திற்குப் பின் வாங்கினால், கையில் கருவி அல்லாமல் பறிமுதல் செய்யப்பட்ட புத்தகங்களன்னியில், நாம் முன்னேறுவது எங்ஙனம்? குாங்கு சண்டையைத்தவிர வேறு வழியிருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. எத்துனை வேகமாய்க் குாங்குச் சண்டை வேண்டுமோ அத்துனை துரிதமாய் அதைச் செய்ய வேண்டும். உறங்கியுள்ள மகா ஜனங்களைப் பிடிவாதமாய் அதற்காக எழுப்பி விட வேண்டும். இது புனிதமான போராகும். மகாஜனங்களை அபிவிருத்தி செய்யும் ஈசனின் சட்டத்தை குாங்குச் சண்டையிலே கர்ச்சனை செய்யவும், பூழியை சரிமட்டமாய் செய்து அந்நிலத்தில் நாயகனின் கொடி பறக்கட்டும். ஆற்று வெள்ளத்தைப் போல் சுதந்திரம், நீர்வளம், நிலம், பெறட்டும். நான் பொதுவாக ஐரோப்பாவிலுள்ள எல்லா மடிந்த தேசங்களுக்காகவும் மொழிகிறேன்.

ஜனங்கள் அமிழ்ந்தால் அதோகதியாய் விடுவார்கள். எழுந்தால் கிருத புகமாய் விடும். அடிமைத்தனத்திலுள்ள கஷ்டமே சுதந்திர தேவியை தீவிரமாய் உபாசிக்கச் செய்கின்றது. மொழிகளால் மொழிய முடியாது. அக்கஷ்டங்களை எல்லாம் அனுபவித்தாய்விட்டது. அவர்கள் எழுந்தால் தேவேந்திரனைப்போல் வளர்வார்கள். அவர்கள் கஷ்டமும் கைவல்லிய மடைவதற்கே ஒவ்வொரு கண்ணீரும் ஒவ்வொரு உண்மையைக் காண்பிக்கும். ஒவ்வொரு தியாகம் அடிமையினின்று ஒரு தளர்வை யளிக்கும். கிண்ணற்றில் உள்ளவைகளையெல்லாம் குடித்தாய் விட்டது; இவிக் கிண்ணற்றை உடைக்க வேண்டியதே. போர் புரிவதைவிட வேறு வழியில்லை.

குடியரசுக் கட்சி, ஒரு பொழுதும், தன் நோக்கத்தையும் சொற்களையும் மாற்றலாகாது. போராட்டத்தின் நடுவிலே தயங்க வேண்டாம் பலத்தைக் கண்டு அஞ்சாதே. விபத்தெல்லாம் ஒற்றுமையில்லாமலிருக்கின்ற நம்மிடம் இருப்பதாக நினைக்கவும்.

மகாஜனங்கள் அன்னியில் நீங்கள் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. உங்களால் ஜயம் தோன்றாதபோதிலும் ஜயிப்பவர்களுக்கு உணர்வையளிக்க நீங்கள் உங்களையே பளியளிக்கத் தயங்குவது அறிவீனமாகும். ஜனங்களுக்கு சக்தியில்லா திருக்குங்கால் அத்துடன் சிரத்தையும் இல்லையேயானால், அவர்களுக்கு உழைப்பது ரூன்யத்தையே விளைவிக்கும் என சிலர் சொல்வார்கள்.

ஜனங்களுக்குச் சிரத்தை இல்லை என்பது உண்மைதான். இதற்குக்காரணம் என்னவென்பதை அறிய வேண்டும். சிரத்தை யில்லாம லிருப்பதனாலேயே நாம் இதைச் செய்வதற்கு அருகதை இல்லை எனச் சொல்வது அறிவாகாது. தலைநிதி என்று சொல்லுவதைப் போலுள்ள இவ்வப்பிராயங்க னெல்லாம் ஆதாரமற்றவை எனச் சிந்தனையானால், செம்மையாகும். கண்மூடித்தனமாய் இருக்கும் ஒரு நிலைக்கே கைகட்டி கிற்பது மனிதசமூகத்தின் மேன்மையைக் குறைப்பதாகும். முட்டாள்தனம் ஒரு வனிடம் மலர்ந்தால் அது அவசிய மென்பதற்கில்லை. முட்டாளே ஏமாற்றுவதற்காக அது அவசியமெனச் சொல்ல வேண்டுமே பொழிய வேறு காரணத்தைக் கூறுவது கடினம். அசைவற்று ஒருவன் உன் முன் நின்றால் அவனுக்கு நடக்கும் வன்மையை அளிக்க மறுப்பாயோ? வெளியில்

விளங்குவ தெல்லாம் மறைந்துள்ள சகல வன்மைகளையும் சிறப்பிக்காது?

ஜனங்களிடம் உண்மையாகச் சக்தியில்லையா? அல்லது சுழற்றி கிட்டால் சிறப்பாகும் நம்பிக்கையில் குறைந்துள்ளார்களா? சிரத்தையில்லை என்பது சத்தியமே. தன்னந்தனியாய் ஒவ்வொருவனிடமும் சிரத்தை யுண்டு; ஆனால் சமூக சிரத்தை இல்லை. ஆனால் இந்த சமூக சிரத்தையை அவதார புருஷர் க னெல்லாம் அளித்துள்ளபடியால், நாங்கள் செய்யும் வேலை அதை அவர்கள் ஞாபகத்தில் மலரும்படி செய்யவும், அவர்களுக்கு மொழியவும். இளம் இத்தாலியர்களே! உங்கள் நோக்கத்தில் திட சித்த முடனாகவும், உங்களை அலட்சியஞ் செய்பும் உலகம் உங்கள் கால்களிலேயே விழும். சத்தியத்திற்குப் போராடும் வீரர்களே! உங்களை பொய் பிரசாரங்கள் எனக் கூறுவார்கள்; உண்மை வாதிகள் உங்களைப் புகழ்வார்கள். சண்டையானது உங்களுக்குப் புதுக் கிரீடத்தை அளிக்கும். ஒரு அவதார புருஷன் செய்யும் வேலையை ஜன சமூகம் செய்யும். நம்பிக்கையுடனிருந்தால் ஜனங்களெல்லாம் உங்களைத் தொடர்வார்கள். நினைவையும் செயலையும் பிரிப்பவர்கள் ஈசனைத் துண்டிப்பவர்க் கொப்பாவர். நம்பிக்கை இல்லாதவனை உங்கள் கூட்டத்தினின்று தூரத்தவும். நீங்கள் திண்டாடும் நினைவினின்று சத்திய யுகம் வரப்போகிறதென கர்ச்சனை செய்யவும். சில நாட்கள் சென்றவுடன் ஜனங்கள் உங்களை மதிப்பார்கள். எவரையும் நிந்திக்க வேண்டாம். சார்த யுகம் வரப்போகிறதென அவர்களுக்கும் சொல்லவும். மறைந்து திண்டாடி ஒரு வேளை உணவிற்கு கஷ்டப்படும் இலட்சக் கணக்கான

ஜனங்களுக்கும் நாம் எல்லாம் ஒன்றாய் விட்டோம் என பகிர்வதற்கு செய்யவும். உங்களை தண்டிப்பவர்களிடம் 'சசன், ஜனங்களுக்காக நான் உழைத்தேன்' எனக் கூறவும். சிலர் உங்களை நிந்திக்கலாம்; ஆனால் பாமரங்கள் உங்களைப் பூஜிப்பார்கள். 16-வது துற்றாண்டிலே சசனிடத்திலிருந்து நாங்கள் ஞானத்தைப் பெற்றோம். என வெறிகொண்ட போப்பின் துதர்கள், உலகம் உருண்டை என்று மொழிந்தவரை தண்டித்தார்கள்.

உலக இரகசியமறிந்தவரை கொலை புரிந்தார்கள். அந்த காலிலியோ புருஷன் கண்ட உண்மையை உலக மெல்லாம் இன்று கொண்டாடுகின்றது. ஆனால் அவ்வரீதம் புரிந்த போப்பின் துதர்கள் மறைந்த இடமோ தெரியவில்லை. எல்லாம் சசனின் பெயரில் நம்பிக்கை வைத்து செய்தால் நீங்கள் வெற்றி, பெறுவீர்கள்.

செயல்கள் செய்வதே உங்களின் பெரிய நோக்கமாக வேண்டும். யோசனை, சங்கற்பம், தியான, மன்னியில் எந்தச் செயலையும் செய்ய வேண்டாம். செயல்கள் உங்கள் நோக்கமாக வேண்டுமென்பதற்காக கூறுகின்றேன். செயல்களை நோக்கமாக வைத்துக்கொண்டு திட்டங்களை தயாரித்துக் கொள்வதே உங்களின் பெரிய நினைவாக்கிக் கொள்ளவும். சும்மாயிருக்கும் வேதாந்தத்தை அடியோடு ஒழிக்கவும். சூரிய ஒளி விசும் பட்டப்பக்கலில் நாம் போர் புரிய விரும்புகிறோம். செயல் என்னும் நோக்கமன்னியில் சாகவதமாய் எந்த சத்தியத்தையும் நாம் நிலைநாட்ட முடியாது என இன்னம் பல மொழிகளான அனலால் இளஞ் சிங்கங்களின் சித்தத்திலே கடரை எரியச் செய்து விட்டார்.

அத்தியாயம் 8.

கயசரிதை—பிராந்தனை—புரட்சி—எழுச்சி—புகையிலைப் போர்—மன்னவின் துரோகம்—அநீதியக் குடியாக—தேசியப் பேர்.

இச் சந்தர்ப்பத்தில் மாஜினி தன் வாழ்க்கையைப் பற்றியும், நோக்கத்தையும் குறித்து எழுதிய ஒரு கடிதம் முதன்மையாய் கவனிக்கத்தக்கது. இக்காலத்தில், அவர் இங்கிலாந்திலுள்ள வெஸ்ட் மினிஸ்டர் பத்திரிகையின் பத்திராதிபருக்கு எழுதியபாவது:—

47, (டேவான் ஷையர்)

தெ-லண்டன்.

அன்பு மிக்க ஐயா!

எனது வியாசங்களால் சர்க்கார் என்னை கவனித்தார்கள். இலக்கியத்தின் நோக்கம், செயலில் அமையவேண்டுமென்பதை நான் வற்புறுத்தி, அதற்கும் சதந்திரம் வேண்டுமென்பதை நான் விளக்கியதால், நான் ஒருவேளை ஆபத்திலே ஜனங்களை முழுகச்செய்து விடுவேன் என எண்ணினார்கள். 1828-ம் வருடம் ஒருவாரப் பத்திரிகை ஆரம்பித்தேன். ஆனால் ஒருவருட காலத்தில் அது பறி முதல் செய்யப்பட்டது. ஆனால் புதிய பெயருடன் வேறு பத்திரிகையை லெக்ஹாரன் என்னும் நகரத்தில் பிரசுரித்தேன். அதுவும் ஒரு வருடத்திற்கெல்லாம் பறிமுதல் செய்யப்பட்டது. பிராரன்ஸ்கரிதுள்ள 'ஆன்டோலோஜிய' என்னும் செல்வாக்குள்ள பத்திரிகைக்கு ஐரோப்பிய

சாஹித்தியத்தைப் பற்றி ஒரு கட்டுரை எழுதினேன். அதனால் அப் பத்திரிகையும் தண்டனைக்குள்ளாகி நகக்கப் பட்டது. 1830-ம் ஆண்டுபுரட்சிக்குப் பிறகு என்னைப் கைது செய்தார்கள். இதாலிய சர்க்காரை இரகசிய சங்கங்களால் கவிழ்க்க முயற்சித்தேன் என்பதே என் பேரில் சுமத்தப்பட்ட குற்றம். ஜினிவா கலாசாலையில் என்னுடைய தந்தை ஒரு பண்டிதராயிருந்தார். அந் நகரத்து சர்க்கார் தலைவரை என்னுடைய தந்தை அனுக்கி வினவியதற்கு அவர் கூறியதாவது:—

“நடு நிசியில் தன்னர் தனியாய் நடக்க உன் மகன் விரும்புகிறான். துக்க முகமுடன் இந்த வயதில் துரணியைப் பற்றி அவன் ஏன் சிந்தனை செய்யவேண்டும்.”

அவர்கள் நினைப்பது என்னவென்பதை நமக்கு அறிவிக்காமல் அவர்கள் சிந்தனை செய்ய அருகரில்லை. என்னை விசாரணை செய்து குற்றமற்றவன் என நீதிபதிகள் விருதலை செய்து விட்டார்கள். ஆனபோதிலும் என்னை ஐந்து மாத காலம் சாவோனா கோட்டையில் அடைத்து வைத்தார்கள். அப்பால் பெற்றோர்களைத் தவிர மற்றவர்களிடம் விடைபெற்றுக் கொள்ளலாகா தெனக் கூறி நாடு கடத்தி விட்டார்கள். அதற்கு ஒரு காலமும் குறிக்கவில்லை. நான் சாவாய் ஸ்விட்டஜர்லாந்து மூலமாய் பிரஞ்சு நாட்டை அடைந்தேன். குரங்குச் சண்டைகளில் கருத்தைச் செலுத்தி வந்த சில பிரஞ்சு புரட்சிக்காரர்களுடன் கலந்தேன்.

1831-ம் வருஷக் கலகம் பூஜ்யமானவுடன் மார்செயில் தங்கி புதிய சங்கமொன்று ஸ்தாபித்து மாதந்தோ

றும் துண்டுப் பிரசுரங்கள் பகிரங்கஞ்செய்தேன். பழைய கார்ப்போனேரி சங்கத்திற்கும், இதற்கு முன்ன வேற்று மையை விளக்கினேன். சங்கம் காட்டுத் தீ போல் பரவியதினின்றும் அதன் நோக்கத்தை ஜனங்கள் எத்துணை ஆதரவுடன் வரவேற்றார்கள் என்பதைப் புலனாக்கிற்று. 1832-ம் வருஷத்தில் சங்கம் இதாலியில் பெரும் செல்வாக்கைப் பெற்று விட்டது. கார்ப்போனேரி சங்கத்தைப் போல் மறைவான போரிலும், எங்களுக் கிஷ்டமிருந்த போதிலும் பகிரங்கமாய் கொள்கைகளைப் பரவச் செய்ய, பத்திரிகைகளில் முன்றில் இரண்டு நான் எழுதியதாகும். இளைஞர்களிடம் அது மின்சாரத்தைப் போல் ஒரு சக்தியை யளித்து வியாபாரக் கப்பல்கள் மூலமாகவும், மாலுமித் தொண்டர்களின் வழியாகவும், துண்டுப் பிரசுரங்கள் சென்று எங்கும் கலக உணர்ச்சியை யுண்டாக்கி விட்டது. அப்பால் சர்க்கார் நடவடிக்கைகள், இதாலி சர்க்காரால் தூண்டப்பட்டு எங்கள் சங்கம் சிதறடிக்கப்பட்டது. நான் பிரஞ்சு நாட்டினின்று துரத்தப்பட்டேன். நீதியால் ஜூரர்களின் உதவியைக் கொண்டு என்னை தண்டிக்கவேண்டுமென வினவியும், ஒருவரும் செவி கொடுக்கவில்லை. மார்செயில் நகரத்திலிருந்தால், எழுதி பிரசுரஞ் செய்து என்னுடைய இதாலி நாட்டிற்கு அனுப்பி பலதேச பக்தர்களுடன் கூட்டமாய்ப் பேசுவதற்கு செனகரியம் என என்னை பிரஞ்சுபோலீஸ் காரர், ஒற்றர்கள் கண்களில் காணாமல் ஒருவருட்காலம் மார்செயிலேயே வாசஞ் செய்தேன். எத்துணைக் கஷ்ட வாழ்க்கை. ஒரு வருஷகாலத்தில் இரண்டு இரவே சுகந்தமான காற்றை நான் பெண் வேட மணிந்தும், காவற்கார

னாகவும், சுவாசித்தேன். பிறகு கலகச் சின்னங்க ளெல்லாம் தோன்றி விட்டபடியால் ஜினிவாவை யடைந்தேன்.

பிறகு சுவீட்ஜர்லாந்து சென்றேன். அவர்கள் சில காலம் என்னை விரும்பவில்லையாயினும், பிறகு பல பக்தர்களின் உதவியால் ஒரு சங்கம் கிறிஸ்தவப்பட்டு, சுவீட்ஜர்லாந்து தேசியம், இளம் ஐரோப்பா, முதலியவைகளைப் பற்றி உற்சாகமுடன் பல துண்டுப் பிரசாரங்கள் மூலமாய் பிரசாரஞ் செய்தேன். இப் பிரசாரத்தால் மற்ற நாட்டு சர்க்கார்களுக்குக் கோப மதிகரித்து விட்டது. ஸ்வீட்ஜர்லாந்து, ஜர்மனிக்கு அஞ்சி, எங்கள் பத்திரிகைகளை யெல்லாம் பறி முதல் செய்து சங்கத்தையும் கலைத்து விட்டார்கள். என் தோழர்களெல்லாம் மறைந்து ஓடிவிட்டார்கள். சுவீட்ஜர்லாந்து மகா ஜனங்களுக்கு அவர்கள் அந்நியர்களின் அடிமை என்பதை நிரூபிக்க, நான் அங்கு சில காலமிருக்கத் தீர்மானித்து விட்டேன். அந்த ஏழு மாத காலம் நான் அங்கு பட்டபாட்டை, நான் புகல்வதற்கியலாது. தினம் ஒரு வீடு. இரவு வேறு இடம். நான் தோறும் இங்குமங்கும் போவது. அங்கனம் சென்று ஒரு அறையை விட்டு புறத்தில் வருவதில்லை. இருள் தோன்றிய பிறகே நான் இடம் மாறுவது. சர்க்கார் எனக்கு விரோதமாயிருந்த போதிலும் மகா ஜனங்களெல்லாம் என்னை அன்புடன் மறைவாய் வரவேற்பார்கள். அதனால் சுவீட்ஜர்லாந்தை எனது தந்தை போல் இன்னும் கருதுகிறேன். பாதிதிகளும் என்னை அவர்கள் குடும்பத்தினர்களுடன் பழக அழைப்பார்கள். சுவீட்ஜர்லாந்து ஜனங்கள் என்னை எத்துனை அன்புடன் நடத்திய போதிலும் மாண்டியில்லோ பிரபுவின் உதவியால் அனுமதி

செட்டு பெற்று 1837-ம் வருடம் நான் இங்கிலாந்து சென்றேன்.

அப்பால் சார்லஸ் ஆல்பர்டு மன்னனுக்கு தேசத்தாருடன் ஒத்துழைத்தால், என்றும் புகழுடன் தலைநெறித் தலைவனுய்த் திகழ்வாய் என ஒரு கடிதம் எழுதினேன். கடிதம் கண்டவுடன் அவனுடைய அதிகாரிகளுக்கெல்லாம் நாட்டில் பிரவேசிக்க முயற்சித்தால், என்னை கைதுசெய்ய வேண்டுமென ஆக்ஞாபித்துவிட்டான். இச்சமயத்தில் 1833-ம் வருடம், அலெக்சாண்டிரியாவில் என்னை முதலில் குண்டு வைத்து சுடப்பட வேண்டுமென மிலிடெரி கமிஷன் ஆக்ஞாபித்த தீர்ப்பும் என் ஞாபகத்திற்கு வருகின்றது. இங்கிலாந்திலிருந்துகொண்டு குன்யமாயிருக்கும் எங்கள் ஜனங்களை சீர்திருத்த நான் முயன்றேன். அதற்கு என் ஆயுள் முழுவதும் முயலுவேன். ஆனால் ஆங்கில இராஜ்ய விஷயத்தில் தலையிடப்போவதில்லை. ஆங்கிலேயர்களுடைய உதவியையும் நாடவில்லை. ஆனால் இங்கிலீஷ்காரர்கள் இதாலி தேசத்திற்காக உழைப்பவர்களுக்கு மொழிகளினாலாவது உதவி புரிய வேண்டிவது கடமையாகும்.

இது தான் நான் இப்பொழுது எழுதுவதாகும்.

இங்கனம்

ஜோசப் மாஜினி

பிரார்த்தனை

இதாலி நாடு சுதந்திரம் அடைய வேண்டுமென, ஏதோ வியாசம் ஒன்று எழுத நினைத்தார். என்ன எழுதலாமென சிந்தனை செய்து மனம் ஆறுகப் பாயுங்கால் நெஞ்சு துடித்து, 'மனமுறுகி மெய்மறந்து அடியிற்கண்டவாறு கசனாடன் கரைந்தார் !!

ஈசனே! சர்வேசனே! மனிதர்களின் பாவத்தைப் பற்றி நான் என்ன புகல்வேன், ஆனால் உன் கருணையோ அபரிமிதம். சத்தியத்திற்காக உடல், பொருள், ஆயிரைய யளிப்பவர்களுக்குக் கெல்லாம் நான் ஐபஞ் செய்கிறேன்.

மனிதசமூகத்திற்கு எத்துணை இன்னல்கள் சிலர் தோற்றுவிக்கின்றார்கள். விசுவாமித்திரர் மேனகையால் அறிவிழந்து மயங்கி மருண்டதுபோல், சுயலாபத்தை உத்தேசித்து எத்துணை பாவிகள் பங்கம் விளைவிக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் இந்திரியங்களின் இன்பத்தில் நடு பட்டவர்கள். அவர்களை யெல்லாம் மன்னிக்கவும், குற்றத்தை அவர்களறிவதில்லை.

ஈசா! உனது கண்ணைப் போலுள்ள கதிரவனை வானத்திற்கும் வையசுத்திற்கும் ஒன்றாக விளக்கியுளாய். எங்கும் இயல்பாயுள்ள இசையை சங்கீதம் ஸ்தூலமாகவே சிறப்பிக்கும். எங்கும் ஐக்கியத்தையே நீ நிலைநாட்டி யிருக்குந் கால் பாவிகள் விரோத பான்மையான வித்தியாசங்களை ஏற்படுத்தி யுளார்கள். ஈசா! நீ இவர்களைக் காப்பாற்றவும்.

மாந்தர்களெல்லாம் ஒன்று, நீயே தலைவன் என்பதே சட்டம். ஆனால் மனிதர்கள் இதை மறந்து, நாங்கள் சகோதரர்களில்லை. என்னும் சித்தாத்தம் ஏற்படுத்திவிட்டார்கள். பிறப்பிலேயே நாங்கள் உயர்வு, நீங்கள் தாழ்வு, என்னும் பிசாசு எங்கும் தாண்டவமாடுகின்றது.

ஈசா! நீ கருணை புரியாயோ? சத்தியம் தழைத்தோங்க சிந்தையிலே சத்தத்தை அளித்தாய். நானோ சுதந்திரன். ஏனெனில் நானே என் அதிகாரி. ஏனெனில் நானும் ஈசனம்சம் உள்ளவனே. மனித சமூகத்திற்குள்ள ஒவ்வொரு வன்மையும் தன்மையும், எனக்குண்டு. என்

மனத்திலுள்ள சத்தமே மனித கோடிகளின் உணர்வாகும். அகங்கார முள்ளவர்கள், எனக்கே இச்சத்தம் உரியதாகும் என கனவு காண்பார்கள். ஈசா! இங்ஙனம் யதேச்சாதிகார சித்தமுள்ளவன், சிக்கிரமாக அழிவான் என்பதை அவர்கள் அறிவதில்லை. உன் கருணையை அவர்கள் விரும்ப வில்லை. கொலை செய்வதால் ருத்திராகார மூர்த்தியை அவர்கள் நாடுகிறார்கள். ஈசா! இவர்களையும் மன்னிக்கவும்.

கல் நெஞ்சம் படைத்த கொடுங் கோலர்களின் கருத்தைக் கனிய வைக்காயோ! அவர்கள் கனவிலாவது கை வல்லியத்தை அளித்து நற்குணங்களை நிலைச்செய்யாயோ? நன்மைக்காக பாடு படுபவர்கள் பிடுத்துயாததை அவர்கள் செவியில் விழும்வண்ணம் செய்யாயோ? கருத்த மனிதர்களும் வெண்ணையர்களின் சகோதரர்களே என்னும் நினைவாமுதத்தை ஐரோப்பியர்களுக்கு அளிக்காயோ?

மாஜினியால் விதைக்கப்பட்ட புரட்சி பிழங்குகள் புலனுவதைப் பற்றிப் புகல்வதற்கு முன், அவருடன் பழகிய சில மிதவாதிக் கட்சிகளைப்பற்றிச் கூறுவது மிகையாகாது. அம்மிதவாதக் கட்சியில் முதன்மையானவர் வின் சென்னோ ஜியோபாப்டியாவர். இளம் வயதில் இடாலி இளங் கூட்டமுடன் இணைந்திருந்தார். மாஜினியின் திடமான வழியில் மனஞ் செல்லாமல் குறுக்கு வழி என எண்ணி, மிதவாதத்தை ஸ்தாபனஞ் செய்து மாஜினியையும் கிர்த்திப்பதி ஸிறங்கிவிட்டார். ஆஸ்திரியாவின் ஆட்சியிலேயே சுதந்திரம் பெறலாமென்பது அவர் சித்தம். நாட்டிலுள்ள எல்லாச் சிற்றரசர்களையும் சேர்த்து போப்பைத் தலைவராப்க் கொண்ட ஒரு ஸ்தாபனம் வேண்டுமென்றார். போப்பினிடம் பக்தியுடன் இருந்தாலொழிய

சமூக சீர்திருத்தம் அடைய முடியாது என நினைத்தார். ஈசனால் அருளப்பட்ட அதிபன் போப்பாக்கையால் அவரன்னியில் அபிவிருத்தியாவது அரிது எனப் போராடினார். பால்போ என்ற வேறு ஒரு மிதவாதியு மிருந்தார். நமது நாடு ஒற்றுமையாவது கடினம். ஆதிகாலத்தில் இதாலி ஒற்றுமையா யில்லாததால் இனி ஒற்றுமையுடனாவதும் கடினம் என்றார். தேசம் தலையோங்காது என்றும் கிராசையானக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர். நிர்மாண வேலையைப் பற்றி அவருக்குச் சிந்தனையே இல்லை. அஸிக் கிலியோ என வேறொருவர் இருந்தார். இவரும் மிதவாதத்தில் பழுத்தவர். போப் அதிகாரிகளால் புலனாகும் புன்மைகளைப் பாழாக்க அவர் பாடுபட்ட போதிலும் போப்பைத் தலைமையாகக் கொண்டே பெரும் பணிகளைச் செய்து விடலாம் எனக் கனவு கண்டார். போப் அன்னியில் சுதந்திரம் கிடைப்பது சுலபமில்லை என பகிரங்கஞ் செய்தார். ஆஸ்திரியா ஆயுதபாணிகளுடன் சதா காலமு மிருப்பதால் அவர்களுடன் போராடி ஜெயிப்பது முடியாத காரியமென்றார். பொறுமை வேண்டுமென கதறுவார். சாந்தமாய் நிலவும் சட்டரீதியை விடவேறு வழி இல்லை என்பார்.

எழுச்சி

ஆனால் இந்த மிதவாதிகளிருந்தும், நாட்டிலே மாஜினியால் எழுச்சி செய்யப்பட்ட செந்தியானது கொழுந்து விட்டெரிய ஆரம்பித்துவிட்டது. ஆஸ்திரியர்கள் சிறிய குற்றங்களுக்குச் சித்திரவதை செய்வது, தேச பக்தர்கள் உறக்க மன்னியில் கலங்க பச்சிலைகள் அளிப்பது, சிறிய

அறையில் அறிஞர்களை அடைத்து கை கால்களில் இடைவிடா விலங்குகளைப் பூட்டுவது, அவர்களுக்கு வரும் தபால்களைத் திருடி வெறும் விலாசம் எழுதிய உறைகளை மாத்திரம் அளிப்பது, இரகசிய சங்கத்தில் சேர்ந்த ஒரு குற்றத்திற்காக கொலை புரிவது, பறிமுதல் செய்யப்பட்ட ஊல்களையும், மொழி பெயர்த்த பைபிள்களை, படித்த குற்றத்திற்கும் பிரந்தாமாய் சிறைச்சாலையில் அடைப்பது, இளம் இதாலி பத்திரிகையைப் படிப்பதற்கு சில இளைஞர்களை சிறைச்சேதம் செய்வது, தேசபக்தர்களைப் பசியால் படுகொலை செய்வது, வேட்டைநாய்களை விட்டுக் கடிக்கச் செய்வது, அயலான பெண் மனைவிகளை அபகரிப்பது, இன்னும் முதலிய அளவில்லாத கொடுமைகள் எரியும் நெருப்பிலே நெய்யை விட்டதுபோல், நாட்டிலே பெருங் கிளர்ச்சியை புண்பெண்ணி விட்டது. போதாக்குறைக்கு 1848-ம் வருடம். குடியரசு வருஷம். பிரஞ்சு நாட்டில் குடியாட்சி சிலைக்கல் போல நிலையான நாளாகும். புரட்சியின் பெருமையை அனுபவிக்கும் பெருந்தினங்களாகும். பாரிஸில் லுயி பிலிப்பன் சிம்மாசனத்தினின்று தூர்த்தப்பட்ட காலமாகும். புதிய குடியரசியை ஆசிகூற மாஜினி நேர்முகமாய் பாரிஸ்மா நகரஞ் சென்று, பெருங் குதுகலமாகி தலைவரிடம் மகிழ்ச்சியை அறிவித்தார். அதற்கு பிரஞ்சு குடியரசு தலைவர் கூறிய நாவது:—

பொது நோக்கத்திலே பிரஞ்சும், இதாலியும், ஒன்றே யாகும். விடுதலையை நாடும் இதாலியினிடஞ் சென்று நிலைத்து இப்பக்கத்திலும் அவன் குழந்தைகள் எனக்கூறவும். அவன் நிலத்தில், ஆன்மாவில், அவன் எல்லையில், சுதந்திரம்

திரத்தில் தகர்க்கப்பட்டால், அவள் சமாளிக்க சக்தியற்றவளானால், இனி மொழிகளில்லை. கருவியுடன் வந்து அவளைக் காப்பாற்றுவோம் எனக்கூறவும், எதிர் பயணநோக்கி இதாலிக்கு ஒத்தாசை செய்ய நாங்கள் எண்ணவில்லை. பூர்விகப் பெருமையை அடைந்துள்ள அவள் நித்தியமாய் வாழவேண்டுமென்பதே எங்கள் எண்ணமென பகிரங்கஞ் செய்தார்.

புகையிலைப் போர்

இம்மொழிகள் நாடெல்லாம் சங்கநாதஞ் செய்து புதுச்சுடரைக் கிளப்பி எங்கும் சோதியாய் விட்டது. இதற்குப் பிறகு மாஜினி பாரிஸ் பிரிந்து மறுபடியும் இங்கிலாந்து சென்றார். உடனே மிலானில் எழுச்சி என் செனியில் விழுந்தது. இதாலி அனுசுகினுல் மாஜினியைச் சுட்டு விடவும் என அரசாங்கஞ் யிருந்தும், கடுகனவும் தயங்காமல், இதாலிக்குப் புறப்பட்டுவிட்டார். அந்த விபத்திற்கும் அஞ்சாமல் சென்றதே இவருக்கு அனுகூலமாகவு மாயிற்று. இவரை அரெஸ்டு செய்வதற்காகக் காத்திருக்கும் ஆபீஸர்களுடன் பேசி சென்று விடுவார். அவர் நிதானமாய் சுகஜமாய் செல்வதும் நிலையாய் நிலவுவதும், ஒருவருக்கும் சந்தேகத்தை அளிக்கவில்லை. மகாஜனங்களால் பிற்செய்வினியில் துவக்கப்பட்ட இவ்வெழுச்சிக்கு நிகரான நிகழ்ச்சியே இல்லை யென்பார்கள். இந் நிகழ்ச்சிக்கு ஒரு காரணமுண்டு. மிலானிலுள்ள சனங்கள் புகையிலையை அதிகம் உபயோகஞ் செய்வார்கள். அதனால் ஏற்படும் வரி சர்க்காருக்கு ஏராளமான பொருளை அளிக்கும். ஜனங்கள் புகையிலை உபயோகிப்பதில்லை என்றும் கிருதத்துடன் மற்றவர்களும் பயன் செய்யக்கூடாது என பகிஷ்காரஞ் செய்தார்கள். சர்க்கா

ருக்கும் சனங்களுக்குச் சச்சரவு கொடுமையுடன் போர்விகள் சனங்களைத் தகர்த்தார்கள். சனங்களும் பின் வாங்கவில்லை. பரஸ்பரம் கைகலந்து சண்டையாய் விட்டது. வெனிசியிலும் ஜனங்கள் எழுச்சியானார்கள். உணவு உடை உற்சாகம் முதலியவைகளைத் துறந்து, சண்டையில் விழுந்தவர்களுக்கு உதவி செய்தார்கள். சனங்கள் கூட்டம் கூட்டமாய் சேர்ந்து கவர்னர் வீட்டிற்குச் சென்று பூரண சுதந்திரம் வினவினார்கள். சனங்களை எதிர்க்க ஆஸ்திரிய சர்க்கார்துணிந்து விட்டார்கள். சார்லஸ் ஆல்பர்டு மன்னனும் சேர்ந்தான். ஒருதினத்தில் ஊரிலுள்ள எல்லா சனங்களும் ஒன்று சேர்ந்து முட்டை முடிச்சுகளை யெல்லாம் திரட்டி, மதில் சுவர் எழுப்பி, கல், கட்டை, காண்டி இரும்பு, மருந்துகளால் பல வெடிருண்டுகள் செய்து, நாற்காலி, மேஜை தூண், விட்டம், பலகை, முதலியவைகளை எல்லாம் ஒன்று சேர்த்து முன்னணியில் நிலையாக்கி, துப்பாக்கிகள் சகிதமாய் பெண், பிள்ளை, கிழம், குழந்தைகளெல்லாம் போர்புரிய லானார்கள். ஆஸ்திரிய துருப்புகளின் கொடுமையைக்கண்டு ஜனங்கள் சித்தம் திகைப்படைந்து இனி நயம் அல்லது சாவு எனத்திட்டமாகி துணிவுடன் போராடினார்கள். ஆஸ்திரியர்கள், குழந்தை, கர்ப்பஸ்திரி எனவும் கவனியாமல், சுட்டியால் குத்தி சித்தாவதை செய்தது. ஆத்திரத்தை கிளப்பியதால், அவர்களும் வீட்டிலிருந்து ஐலம், என்னை, முதலியவைகளை நன்றாய்க் காய்ச்சி சோல் சர்க்களின் சரீரத்தில் கொட்டித் திணறச் செய்தார்கள். எங்கும் குதுகலத்துடன் சண்டை.

இச் சந்தர்ப்பத்தில் மாஜினி மிலானை அனுசுகினர். அரசு வரவேற்பு. ஜனங்களெல்லாம் ஒருமையாகி புது

அதிகாரிகள், மாஜினியே உனக்கு நல்வரவு என ஆசி கூறினார்கள். நமது மாஜினி, நமது நாட்டான், இதாலி புதல்வன். சுதந்திரகர்த்தா, தேசபக்தன், வீரசிகாமணி எனப்புகழ்ப் பெயர்களுடன் ஜே சங்க நாதஞ் செய்தார்கள். ஆஸ்திரியாவின் கீழ் உள்ள இதாலியத் துருப்புக்களும் போர்புரிய மறுத்து, மாஜினி மொழிவதையே வினவுவோம், எனச் சொல்லியிட்டார்கள். கனவு கனவு எனக் கருதிய அவர் எண்ணங்கள் சத்தியமாய் எங்கும் ஜொலித்தது. அவர் சொற்கள் சட்டமாய் விட்டன. ஜனங்களெல்லாம் திடச்சித்தத்தைப் பெற்று பெரும் உற்சாகத்துடன் போர்புரிய நிலையங்களை யெல்லாம் திட்டஞ் செய்தார்கள். சுமார் நாலாயிரம் கலாசாலை மாணவர்கள் ஒன்றுகூடி போர்புரிவதில் முன் நின்றார்கள்.

மன்னனின் துரோகம்

இங்ஙனம் பெரும் போர்புரிய ஒரு பக்கத்தில் ஏற்பாடு செய்யுங்கால், ஆல்பர்ட் மன்னனின் ஆட்கள் தோன்றி, அரசன் 40,000 வீரர்களுடன் வருவதாகவும், ஜனங்கள் கஷ்டப்படுவதற்கு அவசியமில்லை எனவும், மன்னனின் போர்வீரர்களே, ஆஸ்திரியாவை அழிக்கப்போதுமானவை என பகிரங்கஞ்செய்து, அரசன் அத்தாட்சியையும் காண்பித்தனர். ஜனங்களும் நம்பி சற்று சாவதானமாயிருக்கவும், ஆஸ்திரியர்கள் தோன்றவே, மன்னனும் மன்னராட்சளும் மறைந்து, ஜனங்களை ஆஸ்திரியரின் அட்டேழியத்திற்கு விட்டுவிட்டனர். ஜனங்களைக் காட்டிக் கொடுத்து, சுயநலத்திற்காக தேசத்தையே விற்ப ஆல்பர்டைப் போல் கல் நெஞ்சு படைத்த துரோகியை எந்தச்

சரிதையிலும் காண்பதரிது. ஜனங்கள் ஆஸ்திரியர்களிடம் சகிக்க இயலாத கஷ்டங்களை யனுபவித்தும், பின் வாங்காமல், வீரர்களெல்லாம் அழியும்வரைப் போராடினார்கள். மாஜினி இனி இந்நிலையில் இங்கு போர்புரிவது பயனை அளிக்காது என எண்ணிகாரிபாஷ்டி என்னும் தேசேச்சிங்கம் போராகும் நிலையமான பர்கோமை அடைந்து சண்டையில் சேர்ந்தார். அதற்குள்ளே அரசர் ஆஸ்திரியாவுடன் பகிரங்க ஒப்பந்தஞ் செய்துகொண்டு ஜனங்களையும் தொந்திரவு செய்ய ஆரம்பித்துவிட்டார். அரசன் சமாதான மடைந்தபோதிலும், ஜனங்கள் சார்தமாகப் போவதில்லை என மாஜினி கர்ச்சனை செய்தார். லொம்பாஷ்டியிலே எழுச்சியாக வேண்டுமென மறுபடியும் திட்டமானார். குடியரசைத் தவிர வேறு வழியில்லை எனச் சங்கநாதஞ் செய்து, மத்திய இதாலியே இதற்கெல்லாம் தகுந்த நிலைய மென அங்கு சென்றார்.

அநித்தியக் குடியரசு

போப்பும் ஜனங்களின் எழுச்சிக்குப் பயந்து ஓடிவிட்டார். போப்பு பறந்து சென்றவுடன் ரோமாபுரியிலே யாதொரு விதமான சர்க்காரில்லை. மாஜினிக் குடியரசை ஸ்தாபிக்கவும் எனப் போராடினார். வழியோ கலபம், போப்பு ஓடிவிட்டார். குடியரசு உங்கள் கையில் நிலவுகின்றது. ரோமாபுரியில் குடியரசானால் இதாலியெல்லாம் குடியரசாய்விடும். இதாலி குடியரசானால், உலகத்திற்கே கேஷமம் என ஜனங்களுக்குச் சங்கநாதஞ் செய்தார். மாஜினி மொழிந்ததைச் செவியுற்று, ரோமாபுரியிலே குடியரசுச் சர்க்காரை ஸ்தாபனஞ் செய்தார்கள். ஜனங்கள் சர்வேசன் என்னும் கொடி மறுபடியும் சிறந்தது. நோக்

கத்திலே தயவு தாட்சிண்ய மன்னியில், மாந்தர்களுடன் பொறுப்புள்ள ஸ்தாபனம், நிலிற்று. மாறான அபிப்பிராயமுள்ளவர்களை மாஜினி துன்பமாய் நடத்தவில்லை. புரோகிதர்களையும், மதா வேசிகளையும் ஒன்று திரட்டி தன் கட்சியில் சேர்க்க முயன்றார். தர்ம சம்பந்தமான விஷயத்தில் அவர் தலையிடவில்லை. அவர் சொல்வதே சட்டமாயினும், சனங்களின் சம்மதமன்னியில் அவர் ஒன்றுமே செய்வதில்லை. சின்னஞ் சிறு அறையிலேயே தான் வாசஞ் செய்துகொண்டு, நடுத்தெருவில் செல்லும் நாராயணனும், காண்பதற்கு கஷ்ட மன்னியில் குணமாகி, வருபவர்க் கெல்லாம் கைலாசுக் கொடுத்து இரண்டனு சேர்த்துக் கடையிலே புசித்து, காய்ந்த ரொட்டியிலேயே களிப்புடன் காலந் தள்ளினார். தூக்கு மேடையில் ஏற்றும் கொடுஞ் செயலை துரோகிகளுக்கும் செய்யேன் எனச் சிங்கநாதன் செய்தார். இங்ஙனம் சில நாட்கள் ரோமாபுரியிலே வெற்றி பெற்று நிலையாயிருக்குங்கால், உள்நாட்டு சிற்றாசர்கள் போப், முதலியவர்கள் பிரஞ்சு சர்க்காரின் உதவியைக்கொண்டு பல போர்வீரர்களுடன் ரோமாபுரியைச் சூழ்ந்து சண்டை புரியலானார்கள். பிரஞ்சு தேசம் குடியாசுத் துரோகம் செய்யுமென அவர் கனவிலும் கருதவில்லை. இரண்டு மாதம் காலம் வரை சமாளித்தார். அந்த இரண்டு மாதத்திலேயே கிழட்டுமுகம் தோன்றியிட்டது. ரோமாபுரியும் மீறியடிக்கப்பட்டது. மாஜினி இனி என்ன செய்வதென அறியாமல் ஜினிவாவை மறுபடியும் அடைந்து புனராலோசனையிலானார்.

இக்காலங்களில் போப்பையும், அவர் சித்தாந்தங்களைப்பற்றி அவர் எழுதிய சிலகுறிப்புகளைப்பற்றி கவனிக்க

வேண்டுமென தவசியம், பழம் புராணங்கள் பாழாகவேண்டும். பரமனுக்கும் பாமரனுக்கும் நடுவில் ஒருவனும் வேண்டாம். போப்பே உன்னுடைய மதம் ஒரு நாள் நிச்சயமாய் அழியும். தன்னந் தனியாய் நீ சொல்வது ஒன்றே தர்மம் என்றால், உன் எண்ணம் தானியினின்று தளர்ந்துவிடும். ஈசன் எல்லா ஜனங்களுக்கும் பொதுவானவர். உன் ஜாதிக்காகப் பிரத்தியேகமாய் சிவனில்லை. வன்மையைப் பெறுவதற்காக வீழ்ச்சியை யடையும் பணக்காரக் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவனே! உன் கூட்டத்தைத் தவிர எவரும் உன்னை இலட்சியஞ் செய்பவரில்லை. பணமும், படாடோபமே, உன்னிடமுண்டு. பாமர்கள் படுந் துயரத்தை நீ அறியாய். ஏழைகளைக் காப்பாற்றி, சத்தியத்தைத் தலையோங்கச் செய்யாமல், வன்மையை நாடி சாஸ்திரிகளைக் கொலை செய்கிறாய்? குருட்டு நம்பிக்கைக்கு பக்தி வேண்டுமெனப் புகன்று, உன் வன்மையால் தீமைகளைச் செய்கின்றாய். அகங்காரமும் இகவாழ்க்கையைப் நீ நாடுகிறாய், சாஸ்திரத்தையும், தர்மத்தையும், பிரித்ததினால் நீ குற்றஞ் செய்பவன் என நான் கூறுகிறேன். உலகத்தில் ஒருவன் சொல்வதே சாசுவதமான வழி என காட்டி நீ பிதற்றுகிறாய். மனித கோடிகளை ஞானி அஞானி என நீ வேற்றுமை செய்கிறாய். புனிதமான அவதார புருஷர்களை கொடுங்கோல் மன்னனாகச் செய்பவனும் நீயே. மகா ஜனங்களை பயமுறுத்தி சீவர்களுடன் சேர்க்கையை யொழித்து செத்தவர்களை உபாசனை செய்யச் செய்து அடிமையாக்குகின்றாய். அன்பே சிவன் என்றிருக்க, அகங்காரத்தின் அதிபதியாய் விளங்கி, ஜீவன் என்பது சதாகால செயல் என்றிருக்க, விதியையும் அருணையும் பெருக்கி சித்தசோம்பலை

சிறப்பித்து, சுவர்க்கமென ஒன்றை சிருட்டித்து, சகந்தின் மதிப்பைக் குறைத்து, முன் செல்வதே நோக்கமென்றிருக்க, பழங் குப்பைகளே பொக்கிஷமென பாதுகாத்து, மகா சனங்கவிடம் மறைந்துள்ள பெருமைகளை பாழாக்க முயலுகின்றாய். ஆனால் இது உன்னால் இயலாது. அறிவை வளர்ச்சி செய்வதற்குப் பதிலாக அற்புதத்தின் விபரீதங்களை மெச்சுகியும், ஆண்டவன் அறிய இயலாதவன் எனக் கூறுகியும், சிருட்டித்து சாவதானமாய் உறங்கும் ஈசனே என நித்தியமாய் விழித்திருக்கும் நாதனின் நிலையத்தில் துவல்கியும்.

இந்நிலத்திலும் அவன் உண்டு. இந்நிலத்தில் கேர்மை புட னிருந்தாலொழிய சுவர்க்கமடைவது அரிது. இங்கு இருப்பது நாம் புனிதமாகக் கற்பதற்கே யாகும். சர்க்கியாசத்திற்கும் அல்லது சிற்றின்பத்திலேயே சாய்வதற்கே இச்சகமில்லை. உலகத்தில் உய்வதற்கான வன்மை நம்மிடமே யுண்டு. அயலான் அருளிஞாலேயே நாம் அமுத மடையோம். குறிப்பிட்ட நோக்கத்தை கைகூடச் செய்யும் கைவல்லிய நிலைக்காகவே, இகவாழ்க்கையில் உன்னோம். ஈசனுடன் இணைவதற்கு இவ்விடமே துணை என்பதை நீ அறிவதில்லை.

சேவன் என்பது ஒரு நோக்கம். ஸூவுலகத்திலே, அகண்டமாயுள்ள அமுதத்தின் உணவை ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு நிலையினின்று காண விரும்புகிறோம். நீ நன்னர் தனியாயிருக்க விரும்பாதே. மலட்டான தியானத்திலே உனது ஆன்மாவை சிறைசெய்யாதே. நீ செயலால் சிறப்படையாத அருள், மந்திரங்களால் மலர்ந்துவிட்டது, என ஆவேசமாகாதே. சகமன்னியில் அல்லது சகத்திற்கு

விசோதமாக நடந்தால், மோட்சம் அடையலாமென மனத்திலாகாதே. நிலத்தில் உதவியினாலேயே நீ முக்தியடையலாம். மற்றவர்கள் முக்தியானு லொழிய நீ முக்தியாவதும் மனப்பாலே யாகும். உன்னுன்மாவிற்கு நீ என்ன செய்தாய் என உன்னை ஒருவரும் கேட்கப் போவதில்லை. மற்றவர்கள் மேன்மையாக நீ செய்தது என்ன? எனவே சர்வேசன் கேட்பார். அயலான் நன்மையையே நீ எப்பொழுதும் நினைக்கவேண்டும். இதுதான் தோத்திரமாகும். ஈசனில் செயலும் சித்தமும் ஒன்று. அவர் குணங்களைப் பற்ற முயலவும், ஈசன் எங்ஙனமுள்ளான் எனச் சித்தனை செய்யாதே. அது உன்னால் முடியாது. அவன் செயலிலே அவனைக் காண முயலவும், ஈசன் செயல் எல்லாவற்றிலும் பெரிது. நான் ஒன்றுமே இல்லையென கலங்காதே. நீயும் உலகத்தில் ஒருவன் என உன்னைச் சிருட்டி செய்துள்ளார். அவர் செயல்களெல்லாம் உன் ஆசார புருஷர்களாகும். அங்ஙனமில்லையெல் உன்னைச் சுற்றி ஏன் அவைகளைச் சிருட்டி செய்துளார்? அப்பொருள்களின் நோக்கத்தை அறிவது ஆன்மஞானமாகும். கர்வமும் அனாவசியத் தாழ்மையிலல்லாமல், அவர் சோதியின் சிறப்பை மனித கோடிகளில் அறியவும், மனித சமூகத்தின் வழியாகவே அவர் நமக்குக் கற்பிக்கிறார். தன்னந்தனி தியானத்தில் மனத்தன்மையைப் பெற்று, அவர் சட்டங்களை யெல்லாமறிந்து உன் கடமைகளைச் செய்ய சங்கற்ப முடனாகவும். ஒவ்வொரு மொழியிலும் ஆன்மா பிரகாசமாக வேண்டும். சமத்துவமாய் வாழவிரும்பவும், உன் உடல், உள்ளம், சுற்றியுள்ளவைக ளெல்லாம் சிறப்பான பொருள் எனச் சிந்தனையாகவும், உன் நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்

காக ஈசனாஸ் நிர்மாணஞ் செய்யப்பட்ட கருவிகள் என எண்ணாதே. புவிநிலுள்ளோர்கள் பெருமையுடனாவதற்கே அவை அளிக்கப்பட்டுள். புவியைப் பரமபதமாய் மாற்ற வேண்டுமென்பதே அவர் சித்தம். மனிதர்களை நேசிப்பதே ஈசனை உபாசிப்பதாகும். அவர்களுக்காக அவர்களுடன் உழைக்கவேண்டும். மனிதர்கள் விரும்பாததை ஈசனும் விரும்புவதில்லை. மனதிற்கு மாறுனவை மெய்ப்புருடனுக்கு விரோதமாகும். சுதந்திரத்தைக் கொலை செய்தால் சுவர்க்கம் கிடைப்பதும் அரிது. இம் மொழிகளை யெல்லாம் போப்பிற்குப் புகன்று, இளைஞர்களுக்கு மறுபடியும் அவர் கர்ச்சனை செய்ததாவது.

தேசீயப் போர்

நாடெங்கும் தலையோங்க பிரசாரஞ் செய்யவும், சுதந்திரம் என்னும் நோக்கத்தை சங்கராத்தஞ் செய்யவும், தேசத்திற்காகவே என வற்புறுத்தவும், ஜனங்களைப் புது நிர்மாணஞ் செய்வதே உங்கள் நோக்கமாகும் எனக் கூறவும், இதைவிடப் புனிதமான பணி புவியிலே பூஜ்யம். குறுக்கு வழி குருட்டுப்பாதை, இராஜ தந்திரம், வஞ்சக சித்தார்த்தம், பொய் கட்டுப்பாடுகள், முதலியவைகளால் அதைப் பெறமுடியாது. நிரந்தரமான நிர்மாணமான வேலையினாலேயே, சார்தமான ஒழுக்கப் பயிற்சியாலேயே அது ஒங்கும். ஜனங்களுக்கு உதாரணத்தால் விளக்கி உதிரத்தியாகஞ் செய்து, சுத்தியத்தை இடைவிடாமல் பகிரங்கமாக்கி, அச்சமில்லா விடா முயற்சிபுடன், சதா கால உற்சாகமுடன் ஈசன் சுத்தியத்தைவிட தலைவன் வேறு இல்லை என உழைத்தால், சுதந்திர அமுதத்தை பருக

லாம். ஜனங்களைவிட வேறு கருவி இல்லை. நேர்வழியை விட நிலையான வேறு நெறி இல்லை. நமது நாட்டைவிட வேறு நினைவு நாடாதே. நமனையும் அஞ்சாதே! பட்ட தாரிகளையும், முகஸ்துதிப் பேடிகளைத், தூத்திவிடவும், தங்கள் சுயநலத்தை உத்தேசித்து தன் தாயான தரணியை தந்திரி என்னும் பெயர் வாங்க விற்கத்துணியும் விலைமக்கட்களை விலக்கவும்.

தேசத்தை நேசிக்கவும், உங்கள் தாய் நலத்தை தூங்கும் நாடு இது. உங்கள் பெற்றோர்கள் குழந்தையில் குலா விய நாடு. நீங்கள் முன்னேறுவதற்கு ஈசனாஸ் நிர்மாணஞ் செய்த நாடு. மகா சனங்களை மேன்மை செய்யும் நாடு. உங்கள் நினைவு, நெறி, உதிரம் யாவற்றையும் தேசத்திற்களிக்கவும். பழய இருஷிகளால் புகன்றதுபோல் நீங்கள் இனிதப் பெருமையுடனாக்கவேண்டும். அடிமைத்தனம் பொய் நிலைகளை படுகொலை செய்யவும். பல கோடி மகா சனங்கள் நிறைந்த நாடு புவிக்கே பெருமையை யளிக்கும். பூலோகத்திலுள்ள மற்ற ஜனங்களிடஞ் சேரவும் என இளைஞர்களுக்கு உபதேசஞ் செய்தவராய் சில வாரங்கள் ஜினி வானில் காலங் கழித்தார்.

அத்தியாயம் 9.

லண்டன்—தாய் மறைவது—வேதார்த்தம்—மீதவாத தந்திரம்—கடுங் கொள்கை—எந்தோக்கம்.

ஜினிவானில் நண்பர்களின் உதவியைக் கொண்டு மறு படியும் சிறிய பத்திரிகை யொன்று ஆரம்பித்தார். எழுது

வது, பேசுவது, உற்சாக மளிப்பதே அவர் தினசரி வேலை யாய் விட்டது. இறந்த நண்பர்களைப் பற்றிக் கவலைபுட னுவார். ஸ்கிட்ஜர்லாண்டு நாட்டில் சர்க்கார் இவரை இருக்கலாகாது என வற்புறுத்தவே, இவ் வெண்ணங் களின் கவலை யொழிந்து எங்கு செல்லலாமென சிந்தையி லாகி இங்கிலாந்து சென்றார். இப்பொழுது வயது 44 இருக்கலாம். ஆங்கிலேயர்களை ஒருவாறு நேசிக்கவு மா ரம்பித்துவிட்டார். இங்கு மற்ற மூன்று நண்பர்களோடு கந்தை, கஞ்சியில் காலந்தள்ளினார். தாய் தரணி தளர்ந்த தும் வருடந்தோறும் அவன் அளிக்கப்பட வேண்டும் என எழுதிவைத்த உயில்படி 160 பவுன் கிடைக்கும். அதை ஏழை எளியவர்களுடன் அவர் உண்ணுவார். நண்பர்கள் வெகு மதியா யளிக்கும் பொருளையும் அவர் பெறுவதில்லை. திருட்டுத் துப்பாக்கி ஒரு காலத்தில் அவசியமா யிருக்கும் பொழுது நான் ஏன் ஏழையாய்ப் பிறந்தேன் எனத் தவித் தார். ஆனால் தன் உணவு, உடையைப்பற்றி அவர் கவ லையே கொள்வதில்லை. அவர் இருப்பதோ சிறிய அறை; ஆனால் எங்கும் நூல்கள். சதா காலமும் எழுதுவார். தொழிலாளிகளுக்குப் பணம் சேகரிப்பார். மனம் ஆற் றலையளிக்க உபதேசஞ் புரிவார்.

லண்டனில் இவரின் இவ் வாழ்க்கையைக்கண்டு மனக் கவர்ச்சி யாகாதவர்களே இல்லை. மெலிந்த உடல், வெண் மை தாடி, கிமிர்ந்த நெற்றி, பெண்கள் உதடு, நெருப்புக் கண்கள், துக்க முகம், சடேரென சிரிக்கும் பற்கள், இவை தான் மாஜினி என இக்காலத்தின் அவர் வடிவை ஒருவர் கூறியுளார். அஞ்ஞாதவாசத்தைப் பற்றித்தான் அவருக் குக் கவலை. தேசத்திலே தேசத்திற்காக நான் மரிக்க வேண்

டும். நான் வேறு நாட்டில் இறக்கலாகாது என எண்ணு வார். ஆனால் இப்பொழுது இதாலியிலே கிளையுமில்லை. 1848-ம் வருடத்திலேயே தந்தை இறந்துவிட்டார். நமது மகன் ஏன் இங்ஙனம் கஷ்டப்பட வேண்டும் என அவர் எண்ணிய போதிலும் தேசத்திற்காக உழைப்பவன் என அவர் கர்வமுமாவ துண்டு. 1852-ம் வருடத்தில் அவர் தாய் மறைந்தான். இடி விழுந்ததுபோல் கலங்கினார். என் தாய் ஸ்தானத்தில் ஒருவருமில்லையே எனத் தவித் தார். இடாலி சுதந்திர முடனானால் எனது தாயைப்பார்க்க வேண்டுமென விரும்பினேனே? ஆனால் துக்கிப்பதில் பய னில்லை என திடமாகி எனது தாய் என்னுடனிருக்கிறாள். எனக்கு இனி புத்துயிரளிப்பாள் என உற்சாகமானார். கடமையின் புனிதத்தை அதிகமாய்க் கண்டு இனி தேசத் தை தாயைப்போலவே தாய் உடல் என மனப்பூர்வமாய்க் கருதவேண்டும் என பன்மடங்கு உணர்வுடன் உழைக்க லானார். தூங்குங்கால் நாயை மீனைத்து எழுச்சியாய் அம்மா ! ஏன் வேலை பூர்ணமாக வில்லையே !! எனக் கதறு வார். நான் இதை முடித்துவிடுவேன் என பதிலளிப் பார். இவர் துக்கத்தைக்கண்டு ஆங்கில நண்பர்கள் மிக்க ஆதரவை அளிப்பார்கள். இவரை ஒரு முறை கண்டவர் கள் சதா காலமும் மறப்பதில்லை. இனிய குரலை செவி யுற்ற இளைஞர்கள் மனதில் கற்சிலைப் போல் குணமாவார். ஆங்கிலேயர்களின் சுதந்திரத்தைப் புகழ்வார். ஒப்பிக்கும் செயல்களை அவர் விரும்புவதில்லை. அந்நிய நாட்டு ஜனங் களுக்கு மோட்சமளிக்கக் கருதும் பைபில் சங்கத்தை அவர் போற்றவில்லை. காப்டனால் ஸ்தாபனஞ் செய்யப் பட்ட சார்த சங்கங்கள் அடிமைகளிருக்கும் வரை

யாதொரு பயனுபு மனிக்காது என்றார். கிரிமியன் யுத்தத்தில் ஆங்கிலேயர்கள் சேராம லிருக்கவேண்டு மென்பது அவர் சித்தம். பல நண்பர்களின் உதவியால் இதாலி யைப்பற்றி நல்லெண்ணங்கள் பகிரங்கஞ் செய்தார். பல ஆங்கிலேயர்கள் இவரை நேசித்தார்கள். 'மாஜினியே! உன் உடல் தளர்ந்திருக்கின்றது. நீ சுகமாயில்லை எனத் தோன்றுகிறதே' என ஒருவர் வினவியதற்கு அவர் உரைத்த தாவது:—

தேசம் சுதந்திரத்திற்குப் போராடுங் கால் தேக அசௌக்கியமாவது மதியினமே.

மாஜினி நாட்டிலே இருக்கும் வரை, பிராடஸ்டண்டு கிறிஸ்தவர்கள் ஒருவாறு நன்மை செய்கிறார்கள் என எண்ணிய போதிலும் அந்நிய நாட்டு விஷயத்தில் நாம் துழைவ தில்லை என்று சொல்வதை விரும்பவில்லை. அதைப்பற்றி அவர்களுக்கு உரைப்பதாவது:—

ஒரு நிலை வேதாந்தம்

நாங்கள் அந்நியர் விஷயத்தில் சேர்வதில்லை என்பது வாய் வேதாந்தம். ஆதிகாலத்தில் அதன் உண்மையை அறிந்து நிலையாய் அறிஞர்கள் கைப்பற்றிய போதிலும் நவீனத்தில் அது சுயநலத்திற்கே பயன் செய்யப்படுகின்றது. பிரஞ்சு நாட்டில் புரட்சி புலனான காலத்தில் நீங்கள் நடு நிலையுடன் நிற்கத் தவறி, மன்னனுதவியால் குடியரசுடன் அரசனுக்காக போர் புரிந்தீர்கள். அன்னியர் விஷயத்தில் தலையிடுவதில் என்றால் அடுத்த வீட்டில் நெருப்புப் பிடித்தால் எங்களுக்கு அக்கரை இல்லை. பிளேக்கும் கால்ராவும் ஏழைகளிடம் தோன்றினால் நமக்கென்ன

என சும்மா யிருக்க முடியுமோ? அந்நியர்க ளிடத்தில் அநியாயம் நடந்தால் நீங்கள் துழையாம லிருப்பது நியாயமாகுமோ? உங்கள் தேசம் ஒற்றுமையுடனாகி ஒரு மனிதனாய் விளங்கி சுதந்திரமாய் வாழும் பொழுது அந்நியர்கள் அடிமையினின்று நீங்க முயற்சித்து கஷ்டங்களை யனுபவித்தால் நீங்கள் மௌனமாய்ப் பார்ப்பது நியாயமாகுமோ? சசன் நிலையமான இந் நாட்டில் நாம் எல்லாரும் ஒரு உரிமை, ஒரு கடமை ஒரு நோக்கத்துடன் கூடிய மக்கள்கள். நித்தியமான உரிமைகள் நம்முன் கொலை செய்யப்படுங்கால் எமது உரிமைக்கு பங்கம் ஒன்றுமில்லை என அகங்காரமுடன் அமைதியா யிருப்பீர்களோ? சசனருளிய சுதந்திரம் எங்களுக்கு உரிமை எனச் சொல்லி மற்றவர்கள் உரிமைகளை கவனியாம லிருக்கலாமோ? அந்நியர்கள் அநோகதியிலாகி அவஸ்தைப் படுங்கால் நீங்கள் கிறிஸ்தவர் எனக் கூறிக்கொண்டு சும்மா யிருக்கலாமோ? வேறு ஜனங்களின் உயிர் அசத்தியத்தால் ஆபத்திருக்குங்கால் சுயநலத்தை யுத்தேசித்து சும்மா யிருக்கலாமோ? நாங்கள் சுதந்திரர்கள்; ஒருநாளும் அடிமைகளாவோம் எனச் சொல்லிக்கொண்டு அயலான் அடிமையா யிருப்பதைக் கண்டு அமைதியாகலாமோ? பக்தர்கள் எனப் புகன்று, அந்நியப் பாமரர்கள் கஷ்டம் அனுபவிக்குங்கால் மௌனமாய் யிருந்தால் பக்தியாகுமோ? என இவ் வெண்ணங்களுடன் பலவாறு புகன்று ஆங்கிலேயர்களின் உதவியை நாட முயன்றார்.

மிதவாத தந்திரம்

இப்பொழுது இதாலியில் போப்பின் அரசாட்சியும், அரசனின் ஆட்சியும், ஆஸ்திரியாவின் ஆதிக்கியமும்,

பிரஞ்சின் நிலைபுறம் இன்னம் அழியவில்லை. ஆஸ்திரியாவை ஒழிக்க மன்னனும் இசைந்தான். ஜனங்களும் விரும்பினார்கள். மறுபடியும் எழுச்சி. ஆனால் அரசனுடன் கேவார் என்னும் ஒரு மிதவாதி மந்திரியா யிருந்தான். மாஜினியைப் போல் குடியரசு அவன் நோக்கமில்லை. சண்டை யன்னியில் இதாலி முன்னேற வேண்டுமென்பது அவன் எண்ணம். பிரஞ்சு நாட்டு உதவியைக் கொண்டே ஆஸ்திரியாவை தூரத்த முடிபுமென நினைத்தான். ஆனால் மாஜினி, இதனாண்டாகும் தந்திரமெனப் படும் பொய் வஞ்சகங்களுக்கு ஈடுபட வேண்டுமென இதற்கிசையவில்லை. புரட்சிக்காரன் உதவியைக் கொண்டு மிதவாதி பெருமையடைய விரும்புகிறான் என எண்ணினார். புரட்சிக்கு பகைவராய் விளங்கிய பிரஞ்சு நாட்டோடு ஒரு பொழுதும் சேரக்கூடா தென்பதை எத்துணை வற்புறுத்தியும் கேவார் கேட்கவில்லை.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பழைய குடியரசு நண்பனான மானின் என்பவன் இப்பொழுது அரசாங்கப் பெரிய பதவி யொன்றி விருந்தபடியால் லண்டன் 'டைம்ஸ்' பத்திரிகைக்கு 'கடும் கொள்கை' என்பதைப்பற்றி மாஜினி மனம் புண்ணாக வேண்டுமென்னும் எண்ணத்தோடு ஒரு வியாசம், அவரை காரிருளின் கொலைப் பாதகன் என உணர்வாகும் குற்றஞ் சாட்டி எழுதினார். அவ்வியாசத்தைக் கண்டு மாஜினி மனம் பதறி, எரி மலை கொழுந்து விட்டெரிவதுபோல் தன் உணர்வை யெல்லாம் எழுச்சி செய்தார்.

கடும் கொள்கை என நீ லண்டன் பத்திரிகைக்கு எழுதுகிறாய்! அந்நிய நாட்டுப் பத்திரிகை! இராஜ தந்திரக்

துடன் இடாலிக்கு சீர்திருத்தம் வேண்டுமென கக்குகின்றது. நமக்கு ஒன்றுமே அவசியமில்லை எனச் சொல்லிய பத்திரிகை! ஏன் இப்பொழுது புலம்ப வேண்டும்? ஆஸ்திரியர் ஆதிக்கம் அவசியமென வற்புறுத்தும் பத்திரிகை! சுயமரிபாதை, தேசத்தின் கண்ணியத்தை உத்தேசித்து நீ இப் பத்திரிகையில் எழுதாம விருந்திருக்கவேண்டும். நீ இவ் வெண்ணங்களை இவ் வன்னிய நாட்டுப் பத்திரிகையில் எழுதுவதால் சத்துருவிற்கு எததுணைச் சக்தியை யளிக்கிறாய் என்பதை நீ அறிவதில்லை. தேசபக்தர், தேசியத்தின் பகைஞர்களிடம் நீ எழுதுகிறாய்? சமயமும் சந்தர்ப்பமும் கேரிடுமே யானால் நீயும் நானும் ஒரு வேளை கலந்தால் நம் மிருவரையும் காரிருள் கொலைப்பாதகர்கள் எனக்கூறுமே? இக் கனங்களுக்கு சுதந்திரம் ஏனோ எனத் தலையங்கம் எழுத ஆரம்பித்து விடுமே!

இந்தக் கடிதமும் வீரமுடன் எழுதியுள் என படாடோபம் செய்கிறாய். வீரம்! கடுமைக்கு விரோதமானால் இடாலியிலேயே குணக் குன்று என கீர்த்தியாகக் கருதுகிறாய். இவ் வெண்ணமுள்ளவர்களைக் கொலை செய்வதையும் கடிக் தண்டனை யளிப்பதையும் பெரும் நீதி எனப் புலனாகக் கவோ நீ எழுதியது போலும்! மறைமுகமாய் என்னை அவதூறு செய்வதே உன் நோக்கமென அம் மொழிகளால் நான் அறிந்தபோதினும், அத்தகைய ஆன்மத் துரோகம் உன்னிட மிருப்பதாக நான் கருதவில்லை. 25 வருட காலம் உன்னுடன் நெருங்கிப் பழகிய நானே அங்ஙன மறிந்தால் மற்றவர்கள் அறிவதைக் கேட்பானேன். நீ இங்ஙனம் கடிதம் எழுதியது ஒற்றர்கள், பிடாரிகள், துரோகிகளுக்கு கன்னக்கோல் கொடுத்தது போலாகும். காரிருளில் கடும்

மையால் கஷ்டம் செய்வதை நன்மை என எந்தச் சங்கம் கூறிற்று. தேசமும் கொடியுமற்ற அடிமை நாட்டிற்கு கடுமையின் இலக்கியத்தைக் காட்டி இங்ஙனம் கூறி விளக்க விரும்புகிறாயோ?

எழுச்சியாகவும், அழிக்கவும் அல்லது அழிந்துபோகவும் நீங்கள் மனிதர்களில்லை, அந்நிய அரசாங்கத்திற்கு ஆதரவாயுள்ள ஒரு துணைக்கருவியாகும். நீங்கள் மகாசனங்களில்லை, நிர்ந்தானக்குள்ளாகி நிலை இழந்த பேதைகள், நீங்கள் இடாலியர்களில்லை, பேடிதனும், பறையர்களுமாவீர்கள். உங்களுக்குப் பெயருமில்லை, நாடுமில்லை, எல்லாம் பூஜ்யத்தின் பிரதிநிதிகளே. யோகிகளின் சந்ததிகளான நீங்கள் சிறைச்சாலையிலும், கடுந் தண்டனையிலும் காலந் தள்ளுகிறீர்கள். மனிதர்களாகத் திகழ்வதே உங்கள் முதற் கடமை. இது நான் கல்வியினரம்பம். நீங்கள் நிலை யான லொழிய நெறியை அடைவ தெங்ஙனம்? ஆதலால் எழுச்சியாகிய நிலையுடனாகவும், ஈசனால் காண்பிக்கப்படும் வழியை நாடி, காராக்கிரக வன்மையை யெல்லாம் வீராவேசத்துடன் எதிர்க்கவும், புனிதமான கோபமுடன் எழுச்சியாகவும்.

சண்டைக்காக பகிரங்கமாகாதே. இரகசியமாய்ச் செய்யவும் தன்னந்தனி தேசந் துரோகிகளை வதை புரியவும், இருளிலே குத்தவும் பழிக்குப்பழி வாங்கவும் குற்றவாளி எனக்கருதுபவர்களை கூறுவதற்கும் சந்தர்ப்பமளிக்காமல் கொலை புரியவும்.

முதல் சொன்னவற்றை பகிரங்கமாய் நான் ஒரு வேளை ஆமோதித்தபோதிலும் பின் சொன்னவற்றை நான் எங்கு சொன்னேன் எங்கு கூறியுள்ளேன்? இதற்கு

அத்தாட்சியுண்டோ? அநியாயமாய் சுடப்பட்ட அண்ணன் தம்பி, தந்தை நண்பனின் பழிக்குப் பழி வாங்க எவராவது காரிருளில் கொலை செய்தால் அதற்கு நாளை காரணம்? அதற்கு இனஞ் சங்கம் யாது செய்யும்? உதாரண மொன்று.

ஆஸ்திரியரால் கொலை செய்யப்படுவதற்கு முன், மண்டுவாலிலே கால்வி என்பவருக்கு, அவர் கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்க கர்விரி என்பவன் பொருள் அளிக்க பிரயத்தினஞ் செய்யப்பட்டபடியால் ஒரு வாரம் தினர் தோறும் 20 சவுக்கடி பெற்றான். ஆஸ்திரியர்கள் அப்பணத்தைப் பறிமுதல் செய்து அப்பொருளால் கொலை செய்யும் கயிறு ஒன்று வாங்கி கொலை பாதகனுக்கு வெகு மதி அளித்தனர். அக்கால்வி அல்லது கர்விரியின் பந்து ஒருவன் ஆஸ்திரிய கொடுங்கோலான அந்நியன் ஒருவனைக் கண்டு குத்திவிட்டால் அதற்கு யார் என்ன செய்வது?

மனத்தின் கிளைவு தண்டனை செய்யப்பட்டால், தேசத்தை நேசித்ததற்கு வீடு வாசல் பறிமுதலானால், அந்நியர்கள் சதா காலம் அமிழ்த்தினால், ஒற்றர்களும் போலீஸ்காரர்களும் உபத்திரவஞ்செய்தால், நித்தியமான இழிவானால் எங்கும் நிலவும் கல்வி யில்லையானால், ஜனங்கள் நோக்கத்திற்குச் சுதந்திரமில்லையானால் படாத பாடுகளைப் பட்டால் காரிருளும் கடுமை நிலையமே பாதுகாப்பெனப் பதுங்குகிறார்கள்.

ஆனால் ஒரு சங்கமும், சபையும் அச் செயலை அனுமதிக்கவில்லை. சிலர் செய்தால் அதற்கு நாம் என்ன செய்வோம். நாட்டிலே துக்கமிருக்கும் வரை அத்தகைய சிலர்கள் இருப்பார்கள். கடுமையால் ஒருவன்

கஷ்டப்படுங்கால் தலை குனிந்தவனை நோக்கி, நீ பதிலுக்குப் பதில் கொடுமை பயன் செய்யாதே என்று சொல்வது பஞ்ச காலத்தில் இறப்பவனிடஞ் சென்று நீ சும்மாயிருக்கவும், உதிரமானது உன் நரம்பில் ஒடிக்கொண்டே யிருக்கும் எனச் சொல்வது போலாகும். நாட்டில் காரிருள் கடுமையே இல்லை. நாடு சுதந்திரமாகி, உரிமைகளை யெல்லாமடைந்தால் கடுமை என்பதே காணாமலாய் விடும்.

கடுமையை நான் விரும்பவில்லை. நான் வருந்துகிறேன். ஆனால் நான் அதை வெறுக்கவில்லை. தேசத்தின் நண்பன் என பாசாங்கு செய்து பிறகு ஒருவன் துரோகஞ் செய்தால், அவனைத் தொழிலாளி யொருவன் கழித்துவிட்டால், அத்தொழிலாளியை நான் வாய் திறந்து திட்டேன்.

பெருமையான நோக்க மன்னியில் ஒரு துளி இரத்தம் பாயவும் எனக்குப் பிரியமில்லை. தூக்கு மேடையை ஒழிக்க வேண்டு மென்பதே எங்கள் விருப்பம். நீதியான முறையில் ஒருவனுக்கு நியாயம் கிடைக்கவில்லையேல், தன்னந் தனியாய் அவன் பழியைத் தீர்க்குங்கால் நான் அவனை எங்ஙனம் வெறுப்பது? நான் குடியரசில் ஈடுபட்டிருந்த காலத்தில் மார்ஷல்லாவினால் தீர்மானிக்கப்பட்ட ஒருவன் உயிரையும் நீக்க மறுத்தேன்.

ஆனால் சில சந்தர்ப்பங்களில் அவசியம் கஷ்டத்தைக் கொன்ற சத்தியும், கடுமையை யழித்த சக்கிரமும், பொய்யைத் தொலைத்த ஈட்டியும், அகத்தை அழித்த குளமும் பூவுலகம் போற்றும் புனிதப் பொருள்களே. நீதியை மறைத்து, மகா ஜனங்கள் மனத்தை ஒரு கொடுமை அழித்தால், ஜனங்களைச் சுதந்திரமாக்க விரும்பும்

சர்வேசன், அவர்கள் நடுவில் அகங்காரம் பேராசை யன்னியிலுள்ள ஒருவனை உற்பத்தி செய்யலாம். அவன் அக் கொடுமையை அணுகி ஆயிரக்கணக்கான ஏன் சகோதரர்களை நீ அவஸ்தை செய்கிறாய். ஈசனால் அளிக்கப்பட்டதை நீ மறுக்கிறாய், அவர்கள் தேசத்தை அழித்து ஆன்மாவை அலறச் செய்கிறாய். உன்னால் என் நாடு நாசமாகின்றது. அடிமை அதோகதி, அநீதிகல்லாம் நீயே காரணம்; உன்னைக் கஷ்டஞ் செய்வதால் மேற் சொல்லிய திமைகளை எல்லாம் அழிக்கிறேன் எனக் கூறி அதை அமிழ்த்தினால், கொடுங்கொடுமையை அழிக்க வந்த கடவுளென்னுமல் அவனை வேறு என்னவென அழைப்பது? நான் நினைப்பதுபோல் பலர் நினைக்கிறார்கள். ஆனால் சிலரே சொல்வார்கள். உன்னைப்போல் அவர்களைப் பேடி எனச் சொல்லேன். நீ செய்வதை நிறுத்தும் வரை, உனது காரியம் நிறைவேறுது எனச் சொல்லவும். எனக்குத் தெரியமில்லை. ஒரு வேளை கஷ்டப்படுத்துவதற்கு அருகதைபானவை இருக்குமே யானால், அந்நியவைகளிடம் பயன் பெற்று நன்மைகளை உபத்திரவஞ் செய்து பரிதவிக்க முயன்று, தூக்குமேடை அனுப்பும் பொய்யர்களை பாழாக்கி நிறைவேற்றலாமே? அவைகளை ஜயிக்கவேண்டுமானால் அதிகமான நற்குணங்கள் நம்மிட மிருக்கவேண்டும். அநியாயத்தை அழிக்கலாமே யன்னியில், தன்னந் தனி மனிதர்களைக் கஷ்டஞ் செய்வது நீதியாகா தென அவர்களுக்கு நான் உரைப்பேன்.

என் நோக்கம்

சின்னஞ்சிறு கஷ்டம் வேண்டாம். தன்னந்தனிக் கொடுமைவசியமில்லை. போர் புரிந்தால் பகிரங்க பெரும்

போர் வேண்டும். அதற்குப் பிறகு சச்சரவே இல்லை. ஆதலால் அப்போருக்கே பிரயத்தினஞ் செய்யவும். இதுதான் அறிஞரின் கொள்கை. மார்பிலே கைவைத்து நீயும் அந்தியக் கொடுமை வேண்டாமென்று ஒரு காளாவது நீ நினைக்கவில்லையா? ஒரு காலத்தில் நீ என்னுடன் சேர்ந்து உதவி புரிந்து நமது இயக்கத்தை ஒங்கச் செய்யவில்லையா? நீ கடுமையை விரும்பவில்லையானால், குணத்தை ஏன் அளிக்கலாகாது? அந்தியால் தேசம் ஆதாயம் அடையுமென என்னுகிறாயோ? இல்லை. பிறகு ஏன் பகிரங்கமாய் என்னுடன் சேரலாகாது. உன் கைகளை சிரஞ் சொல்வது போல் ஏன் செய்யலாகாது? என அவனுக்கு பதிலளித்து விட்டு மறுபடியும் பெருஞ் செயல்கள் செய்வதில் இறங்கி விட்டார். எதிர் கால சர்க்கார் கடன் என பணம் திரட்டவும் முயன்றார். அங்கங்கு சில சண்டைகளையும் கிளப்பினார். காரிபால்டியுடன் சேர்ந்து ஜினிவா முதலிய நகரங்களில் குறிப்பிட்ட தினத்தன்று கிளம்ப நினைத்தார். ஆனால் சர்க்காருக்கு எல்லாம் தெரிந்து விட்டது. பலர் பிடிபட்டனர். மாஜினி உயிர் தப்பியது அற்புதமாய் விட்டது. மாஜினியை சிசுச்சேதஞ் செய்யவேண்டுமென கடுமையான தண்டனைச் செய்தியும் பகிரங்கமாய் விட்டது. மாஜினி மாறு வேஷ மணிந்து தப்பித்துக் கொண்டு மறுபடியும் இங்கிலாந்து சேர்ந்து விட்டார்.

அத்தியாயம் 10.

தொழிலாளிகளே—கல்வி—விண்ணப்பம்—உபதேசம்.

1850ம்-வருடத்தினின்று 1872-ம் வருஷம் வரை, இங்கிலாந்தினின்று இதாலி செல்வதும் இதாலியினின்று இங்கிலாந்து திரும்புவதும் எழுதுவதும், பேசுவதும் தொழிலாளி சங்கம் ஸ்தாபிப்பதும், ஆயிரக் கணக்கான கடிதங்கள் எழுதுவதும், கிளர்ச்சியைக் கிளப்புவதும், காரிபால்டியுடன் திட்டஞ் செய்வதும், பெரும் போர் புரிய சாதனங்கள் சேர்ப்பதும், ஜர்மனியின் பிஷ்மார்க் கின் உதவியை நாடுவதும், மனஞ்சனைக்காமல் உழைப்பதும், பிறர் வருந்தாமலிருக்க புன்னகை புரிவதும், உற்சாக மன்னியில் கடமையைக் கருதி செய்வதும், மற்றவர்களின் துக்கமறியத் துணை யளிப்பதும் அதிகச் சங்கீதப் பேச்சை விரும்பாமலிருப்பதும், புஸ்தகாலயங்களில் பழய ரிஷிகளைக்காண முயலுவதிலும், தோல்வியிலே தளராமலிருப்பதிலும், அடிமைச் சித்தத்தை யொழிப்பதிலும் காலத்தைக் கழித்தார். என்னைப் புகழவேண்டாம். எனக்குப் பொருள் வேண்டாம் என் இதாலி கதந்திரமாக வேண்டுமென்னும் சித்தத்திலேயே ஒன்றுக்குமே அஞ்சாமல் உழைத்து வந்தார்.

அலட்சியம், ஆலஸ்யம், தாட்சண்யம், பதரும்பயம், இவைகளே எனிய நெஞ்சை நாசஞ் செய்யும். சாந்தம் என மருளச் செய்து நினைவை நிலையன்னியிலாக்கி வாழ்க்

கையை நோக்க மன்னியில் நழுவுச் செய்யும். களைப்பைக் கண்டு அஞ்சுகிறார்கள். சண்டைக்குப் பயம். ஈசனின் சாபமான பயம் ஒன்றைத் தவிர வேறு யாவற்றிற்கும் கலங்குகிறார்கள். எதற்காகப் பிறந்தோ மென்பதை அறிவதில்லை. இது தான் நிலையான நிலம். நீ சோம்பலுடன் வாழலாம் என ஈசன் உன்னைச் சிருட்டிக்கவில்லை. காலம் கடுக்கோரமாய் கழிகின்ற தென்பதை நீ கனவிலும் கருதுவதில்லை. எழுந்து செல்லவும்! இனியும் உறக்க வேண்டாம். உன் நிலையற்ற நினைவை நாசமாக்கி, சங்கற்பத்தை யடையவேண்டும். கடமை ஒன்றே நீ பிறந்ததினின்றி சுடுகாட்டுவரை, சுவர்க்கத்திலும் உன்னுடன் செல்லும்.

இவ்வுலகில் இருக்கும் வரை நீ ஈசனின் போர்வீரனே. தீமையைத் தொலைப்பதற்காக புனியின் சைன்யத்தில் நீ பிறந்துளாய். ஒழுங்கின்மையை ஒழிப்பதற்கும், இருளைத் தூத்துவதற்கும், உன்னுடைய எல்லா சக்தியையும் சிறப்பித்து சண்டைபுரியவும், உலகத்தில் அநியாயம் தாண்டவ மாடுங்கால் மௌனமாய் ஒரு பொழுதுமிராதே. கோவில் களை யெல்லாம் குட்டிச் சுவராக்கும் கரை புரண்டோடும் அநீதி வெள்ளம், ஒவ்வொரு கல்லாய்ப் புரட்டி அடித்துச் செல்லும்பொழுது கருங்கல் சிலையைப்போல் நிற்கவேண்டாம். ஈசனை மனமார நீ போற்றினால், சும்மாயிருப்பது தர்மமாகாது. மனத்திலுள்ள சக்தியை துக்கத்தால் மறைப்பாயோ? நம்பிக்கை யிருந்தால் செயல் வேண்டும். துக்கம் வேண்டாம். தியாகம் வேண்டும். தளராமல் தலை வன் நெறியினின்று காண வேண்டும். உலகத்திற்காக இறந்தால் புத்தயிர் பெறுவாய்.

உங்களை தண்டிக்கலாம். உங்கள் மொழிநிறைந்த நூல்களை எரிக்கலாம். உங்கள் உணர்வு மறையாது. உங்கள் உணர்வு புனர்ஜன்மம் எடுத்து மறுபடியும் சக்தியத் தைக்காக்கும். தவறுதலாகி, தாணி உங்களைத் தள்ளியும் உங்களைச் அவள் தைரியமுள்ளவர் களாக்கலாம். ஆனால் மறுபடியும் தழைப்பீர்கள். ஆன்மாவிற்கு அழிவில்லை. உலகத்திலுள்ள யாவும் ஒன்று திரண்டு ஆன்மாவின் மொழிகளை அழிக்க முயன்றால் அது இயலாது. ஆன்மா புனிதமாகும். கடவுளைப் போல் அதற்கும் அழிவில்லை. மாணம் என்பது உடலைப் போல் அது ஒரு வடிவமே. உங்கள் குழந்தைகளினிடம் களிப்புடனிரு எனக் கூறாமல் குணக் குன்றாயிரு எனக் கூறவும். பணக்காரனாயிரு எனப் புகலாமல் வருந்துவதற் கேற்ற வன்மையை யடையவும். புயல் காற்றிலும் அமைதியாயிருக்க முயலவும். இதைவிட பொக்கிஷம் புனியிலில்லை. குழந்தைப் பருவத்திலே கருதுவதை யெல்லாம் சக்தியம் சக்தியம் என சிந்தை யுடன் நாட்டவும். நீ காணும் கனவு கைவல்லியமானக் காட்சியாகும் எனக் கூறவும், விடுதலையுண்டு. அதுவே மலர்மான ஆன்மாவின் அரும்பாகும். நட்பில் சாய்ந்து அன்பை உபாசிக்கவும். ஆனால் அன்பிலும் நட்பிலும் ஆனந்தாவேச மாகாதே. விடுதலையாக அவ்விரண்டும் இரு கால்களாகும். நீ நிந்திப்பதென்ன? உனக்கு எவர் கிரோதம்? நீ செய்யும் செயல்களும் இச் சகத்திலேயே பயன் வருமென என்னுகிறாயோ? இப்புனியிலே ஆனந்தமு மில்லை; அமைதியுமில்லை. நீ அமைதி எனச் சொல்வது அகங்காரமாகும்; அது ஆன்மாவை அழிக்கும். நீ ஆனந்த மென நினைப்பது மனித சீவனின் முடிவாகும். இங்கு

முடிவே இல்லை. நம்பிக்கை பொன்றைத் தவிர நீ வெண்வதற்கு ஒன்றுமே இல்லை. நீ கடந்து செல்வதற்கு முன்னுணர்வை யளிக்காவிட்டால் அது கடவுளின் பிழையோ? நீ நடுக்கடலிலே நீந்துகிறாய்; வீரமாய்ப் பயன்புரியவும், கைகள் கடலிலும் உன்னைப் பயமுறுத்தும். அலையே உன்னை எடுத்துச் செல்லும். அதை அடக்கி யாரும் வன்மையும் உன்னிடமுண்டு. கைகளைத் தளர்ச்சியாக்காமல், கருத்தைக் கலங்காமல் செல்லவும். இல்லையேல் சூழ்குவாய் அல்லது திரும்பிவிடுவாய். சுகம் இன்பத்தை அகற்றி விடவும். சூரியன் ஒளியால் மின்னும் சூடுபனியே அவைகள். அடுத்த நிமிஷம் கடுமையாகவே காணும். கலக்கம்போலுள்ள கடமை பொன்றைத் தவிர வேறொன்றுமே சத்தியமாகாது. அது ஒன்றே புனிதமானது. ஈசன் உன் வன்மையை அதிகரிப்பார். நானும் கஷ்டப்பட்டுள்ளேன். கசப்பையும் அருந்திபுள்ளேன். என் கெஞ்சம் துடித்திருக்கின்றது. ஈசனும் கடமையுமே என்னைக் காப்பாற்றின. மனிதர்களுல்லாம் கொடியவர்கள் எனவும் நான் அறிந்துள்ளேன். அதிகமாய் உழைப்பதற்கு அது ஒன்றே போதாதா? அன்பின் ஆசையை அன்பென நான் எண்ணியதுண்டு. நான் நினைவில் நிலையற்றாகக் காலத்தில், என்னைக் காட்டிலும் அதிகமாய் அவஸ்தைப்படுபவர்களைப்பும், வறுமையால் வருந்துபவர்களைப்பும். துக்கத்தில் தோய்ந்தவர்களைப்பும், ஞானி அறிவிலி எனப்படுவதையும், அடிமையின் அதேசகதியையும் நினைத்து, புன்னகையுடன் தர்மத்திற்கு உபயோகித்த பரம புருஷர்களின் தியானத்தால் தேர்ச்சியாகி மறுபடியும் கடமையி லாழ்ந்தேன்.

இம்மொழிகளை மனத்தில் அமைத்து மாஜினி 1870ம் வருடம் வரை ஓய்வன்னியில் பல விபத்துகளுக்கிடையில் பகைஞர்கள், நண்பர்களின் நடுவே, படமுடியாத துயரங்களை யெல்லாம் பட்டு, ஆனால் தாமதமில்லாத தேங்கும் நீர்போல், விடா முயற்சியுடன் தேசம் ஐக்கியமாய் ஒங்கிவளர உழைக்கும் கால், காலனின் கோலமும் காண ஆரம்பித்து விட்டது. 35 வருட காலம் முயற்சி என் தேகத்திலே களைப்பை அளித்துவிட்டது. மதம் என்னும் பெயருடன் எனது ஒரே சகோதரியும் என்னைப் பார்க்க மறுத்துவிட்டாள். காரிபாஸ்டியையும் சமாதானஞ் செய்யமுடியவில்லை என ஏங்குவார். வாத நோயும் அவரை உபத்திரவத்திற்குள்ளாக்கியது. நான் நேசித்தவர்களுல்லாம் நீங்கிவிட்டனர். நான் ஒருவனே என் நிற்கவேண்டும் எனக் கலங்கியதுமுண்டு. நான் எத்துனை நான் ஜீவித்தாலென்ன? உன்னைக் குறைவாய் கேசிப்பேனோ? உனக்கு உழைப்பதை நிறுத்துவேனோ எனது நாடே! நான் இறந்த போதிலும் நீ முன் செல்வாய் என நம்புகிறேன். என புவி பிரிய சில தினங்கள் முன் உரைத்தார். இதாலித் தொழிலாளிகளை அவர் கடைசியாய்க் கண்டு கூறியதாவது:—

தூதர்ஷ்டமான இந் நாட்டிற்கு அன்புடனும் ஆதரவுடனும் உழைக்கவும், இது பெரிய நிலையை யடையுமென்பதில் சந்தேகமில்லை. அதை யொருபொழுதும் தடை செய்யவேண்டாம். ஒருவனுக்குதான் அளிக்கவேண்டிய கடனை பல நாட் சேகரித்துவைத்த பொருளைத் திருப்பிக் கொடுத்தார். 1872-ம் வருஷம் பிசாலிலே தனது நண்பன் வீட்டில் பார்ப்பவர்கள் பிரமிக்கத்தக்க வதனமுடன் குழந்தைகளுக்கெல்லாம் களிப்பளித்து கடை நாட்களை

கழித்தார். மார்ச்சு மாதம் அதிக நோயுடனாகி பத்தாவது தினத்தன்று பூவுலகம் பிரிந்து புதழ்லோகஞ் சென்றார். கடவுளை நம்பவும் நான் அவரை நம்புவனே. எனவே அவர் கடைசியாய் கூறிய மொழிகள். தனது தாயினருகில் அவர் சேரப்பட்டார். ஆனால் அவர் ஆன்மா சார்தமாகி எங்கும் நிலவும். இனி மாஜினி மனிதர் கடமைகளைப்பற்றி கூறிய அவர் அமுத மொழிகளை எழுதுவோம்.

தொழிலாளிகளே! உங்களின் கடமைகளைப் பற்றி பேச விரும்புகிறேன். நாமறியும்படியான சர்வேசன், ஜன சமூகம், தாய் நாடு, குடும்பத்தின் நன்மைகளை யெல்லாம் என் நெஞ்சு எனக்குரைப்பதுபோல் உங்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் அன்புடன் உங்களுடன் பேசப்போவது போல், நீங்களும் அன்புடன் எனக்குச் செவி கொடுங்கள். பல வருஷங்களின் துக்கம், தோற்றம் பயிற்சியில் பெருமையாகி, அதில் புலனான மொழிகளே என் மொழிகள். உங்களுக்கு குறிப்பிடப்போகும் கடமைகளை, என் முழுவன்மையுடன் நான் சிறப்பாய் செய்வதுடன், இனி நான் ஜீவிக்கும்வரை நான் செய்யப்போகிறேன். நான் பிழைகள் செய்யலாம், ஆனால் என் சித்தமோ புனிதமாகும். நான் ஒருவேளை ஏமாறலாம், ஆனால் உங்களை நான் ஏமாற்றேன். சகோதரன் போல் எனக்குச் செவிகொடுக்கவும்; நான் உண்மையையே உரைக்கிறேனா என நீங்களே சிந்தனையில் பரிசீலனை செய்யவும். நான் பொய்யைப் பிரசாரஞ் செய்கிறேன் என உங்களுக்கு புலனான என்னிடமிருந்து பிரியவும்; ஆனால் என்னை சத்தியபுருடன் என நீங்கள் எண்ணினால் நான் சொல்வதுபோல்

செய்யவும். தவறுதலாய் எண்ணுவது பரிதவிக்கத் தகுந்த தாதிருஷ்டமே; ஆனால் சத்தியத்தை அறிந்து அதை செயலில் சிறப்பிக்காதது ஜகமும், சுவர்க்கமும், கண்டிக்கும் பெருங் குற்றமாகும்.

உங்களின் உரிமைகளைப்பற்றி பேசாமல், நான் ஏன் முதலில் உங்கள் கடமைகளைப் பற்றிப் பேசவேண்டும்? சமூகத்தில் ஒவ்வருவரும் உணர்ந்தோ உணராமலோ உங்களை உபத்திரவஞ் செய்து, மனிதர்களுக்குரிய உரிமைகளை யனுபவிக்க ஒரு பொழுதும் இடங்கொடாமலுள்ள துக்கத்திலேயே நீங்கள் தோய்ந்துள்ளீர்கள். ஆனந்தமென்பது மற்றவர்களுக்காம்! அப்படி இருக்குங்கால் நான் வெற்றி யடைவதைப் பற்றி பேசாமல், ஏன் தன்னல மற்ற தியாகத்தைப்பற்றி பேசவேண்டும்? தர்மம், தெளிவு, கல்வியைப்பற்றி யுரைத்து ஏன் பொருளில் பெருமையாவதைப்பற்றி பேசலாகாது? வேறு எதையாவது நான் பேசுவதற்கு முன்னால் இவ்வினாவிற்கு நான் முதலில் விடையளிக்கவேண்டும். ஏனெனில் ஐரோப்பாவில் மற்றவர்களால் மொழியப் படுவதற்கும், நமது கோஷ்டியரால் கூறப்படுவதற்கும் வித்தியாசம் இதிலே யறிவித்துள; மறுபடியும் கஷ்டப்படும் உழைப்பாளியின் கோபக் கருத்திலே இதவே முதல் வினாவாக விளங்கும்.

நாம் ஏழை, அடிமைப்பட்டு ஆனந்த மற்றுளோம், பொருளில் பெருமையாவது, சதந்திரம் சந்தோஷம் முதலியவைகளைப் பற்றியே மொழியவும். நாங்கள் கஷ்டங்களுக்குள்ளாகி எப்பொழுதுமா இந்த அதோ கதியிலிருக்க வேண்டுமென்பதைச் சொல்லவும். அல்லது எங்களுக்கு இவ்வானந்தத்தை அனுபவிக்க சந்தர்ப்பம்

ஏற்படுமோ? எங்கள் தலைவர்க்குக் கடமைகளைப் பற்றிக் கூறவும், எங்களை ஒரு இயந்திரம் போல்கருதி, சகலருக்கும் பொதுவான செழிப்பை யெல்லாம் கவர்த்துள்ள அவர்களுக்கே இதைச் சொல்லவும். எங்கள் உரிமைகளைப்பற்றி எமக்கு உரைக்கவும். அதை அடையும் முறையைப்பற்றியும், எமது வன்மையைப்பற்றியும் நாங்கள் ஒரு நிலையான வாழ்க்கையை யடையும்வரை காத்திருக்கவும்; பிறகு எங்கள் கடமை, தியாகம், முதனியவைகளைப் பற்றி பேசலாம். இதுவே நமது உழைப்பாளிகளெல்லாம் சொல்வதாகும். அவர்கள் இஷ்டம்போல் கூறும் அறிஞர்களையும் அமைப்பையுமே அவர்கள் பற்றுகின்றார்கள். ஆனால் அவர்கள் ஒன்றை மறந்து விடுகிறார்கள். அதாவது அவர்கள் கோரும் சுதந்திரம் ஐம்பது வருஷங்களாகக் கூறப்படும் உழைப்பாளிகளின் பொருளாதார நிலையை, ஒரு கடுகளாவது குணமாக்க வில்லை.

கடந்த 50 வருடங்களாக நமது அபிவிருத்தியின் காரணத்திற்காகவும், ஏகபோக ஆட்சிக்கு விரோதமாய் செய்த நன்மையும், பரம்பரை பிரபுக்களின் விபரீதத்திற்காக செய்த எதுவும், மனிதர்களின் உரிமைகள் என்னும் பெயராலேயே செய்யப்பட்டது; சுதந்திரமே அதன் சாதனம் என்னும் பெயராலும், வாழ்க்கையின் நோக்கம் சிறப்புடனிருப்பது என்னும் பெயராலேயே அவை யெல்லாம் செய்யப்பட்டன. பிரஞ்சுப் புரட்சியின் எல்லாச் செயல்களும், அதைத் தொடர்ந்த புரட்சிகளும், அதைப் போல் நடந்த யாவும் மனிதர்களின் உரிமைகளைப் பகிரங்கஞ்செய்த பயனெனவே யறியவேண்டும். அறமறிந்தவர்களால் தயார் செய்யப்பட்ட எல்லா நிலையையும் சுதந்திர

நோக்க மென்னும் அஸ்திவாரத்திலேயே அமைந்துள்ளது. மனிதர்களுள் அவர்களின் உரிமைகளை ஒவ்வொருவருக்கும் அறிவிக்கச் செய்வதின் அவசியமே அவர்களின் நோக்கமாயிருந்தது. எல்லாப் புரட்சி சபைகளும் மனிதர்கள் ஆனந்தத்திற்காகவே பிறந்தார்கள் என பகிரங்கஞ் செய்தது, அதைத் தன்னிட முள்ள எல்லா வன்மையின் வழியாலும் நாடலா மென்றும், இதை நாடுங்கால் எவருக்கும் அதைத் தடுக்க உரிமை இல்லை என்றும், வழியில் தோன்றும் எல்லா இடையூறுகளையும் உதறித் தள்ளுவதற்கு உரிமையுண்டென்றும், எல்லாப் புரட்சி சபைகளும் பகிரங்கஞ் செய்தது. எல்லாத் தடைகளும் உடைத் தெறியப்பட்டு, சுதந்திரம் செயிக்கப்பட்டது. பல நாடுகளில் அநேக வருஷம் அது தழைத்தது; சில நாடுகளில் இன்னம் அது தழைக்கின்றது. ஆனால் ஜனங்களின் நிலை முன்னேற்றோ? அவர்கள் எதிர்பார்த்து புகலப்பட்டது போல் கைகளால் தினந்தோறும் உழைத்து உண்ணும் கோடிக்கணக்கான ஜனங்கள் அச்சிரப்பின் அணுவின் அணுவையாவது அனுபவிக்கிறார்களா?

இல்லை ஜனங்களின் நிலையோ மாற வில்லை. ஆனால் ஒவ்வொரு நாட்டிலும், அவர்கள் நிலை தாழ்ந்து இன்னும் தளர்ச்சி நிலையிலேயே தடமாடுகின்றது. நான் இதை எழுதும் இந்நாட்டிலும் வாழ்க்கைக்கு அத்தியாவசியமானவைகளின் நிலையோ இன்னும் ஏறிய வண்ணமாகவே யுள. ஆனால் உழைப்பாளிகளின் கூலியோ எல்லாத் தொழில்களிலும் குறைந்து வருவது கண்கூடு. ஜனத் தொகையோ பெருக்கமாகின்றது. ஒவ்வொரு நாட்டிலும் உழைப்பாளிகளின் நிலை நிலையற்று ஆபத்திற் குள்ளாகி

கிட்டது. ஆயிரக் கணக்கான உழைப்பாளிகள் அடிக்கடி வேலையில்லாமல் சிலகாலம் சும்மாயிருக்கும் சீழிந்த நிலை சகஜமாகி விட்டது. ஒரு தேசத்திலிருந்து மற்றொரு தேசத்திற்கு குடியேறுபவர்களின் அதிகத் தொகையும், ஐரோப்பாவிலிருந்து மற்ற தேசங்களுக்குப் போவதும், தர்மசாலைகளின் விருத்தியும், பிச்சைக்கார தானமும் தழைப்பதே இதற்கு அத்தாட்சி. பொது ஜனங்கள் இத்தவிப்பிற் செல்லாம் அதிக ஊக்கங் காட்டுவதும் அவர்களின் துக்கத்தைத் தெளிவாக்கும். ஆனால் பிரத்தியட்சமாய் அக் கஷ்டங்களைக் குறைக்க சக்தியற்றிருப்பதும், தாங்கள் தானத்தை செய்தும் அவர்கள் இன்னும் மேன்மேலும் எளிமையில் குறையாமல் அதிகம் விருத்தியாவதுமே அதை நிரூபிக்கும்.

ஆனால் கடந்த ஐம்பது வருஷங்களில், ஊர் செல்வத்தின் ஊற்றும், பொருள் பெருமை பொக்கிஷங்களெல்லாம் திடமாய் தழைத்தோங்கியுள். வினாவோ இருபங்கதிகம். நிரந்தரமான ஆபத்தின் நடுவில், சமூக அமைப்பற்ற நிலையில், சகஜமாக இருப்பதே சிறப்பாகின்றது. அவ்வாபத்தில் வியாபாரமானது, பெரும் வன்மையான முயற்சியிலாகி, இச் சக மெல்லாம் சிறந்து விளங்கும். போக்குவரவு துரிதமாயும், பெரும் பந்தோபஸ்தடனாய் விட்டது. இங்குமங்கும் செலவு குறைந்தபடியால் பொருள்களின் விலையும் குறைந்து விட்டது. மனிதர்களுக்கு இயல்பாய் உரிய உரிமைகளின் நோக்கமெல்லாம் இப்பொழுது எல்லோராலும் அங்கீகரிக்கப் படுகின்றது. செயலில் அதைச் சிறப்பிக்க அஞ்சும்வஞ்சகர்களும் மொழியில் அதை அங்கீகரிக்கிறார்கள். இப்படி இருந்தும் ஜனங்களின் நிலை ஏன்

விருத்தியாகவில்லை? வினாவாகும் பொருள்கள் ஐரோப்பாவிலுள்ள சமூகத்தின் ஒவ்வொருவருக்கும் சமானமாய் சேராமல் புதிய பிரபுக்களாகிய குறைவான ஜனங்களிடமே ஏன் அதிகமாகவேண்டும். தொழில் வியாபாரத்திற்குக் களிக்கும் இவ்வுற்சாகமானது பலபேர்களுக்கு நன்மையாகாமல் ஏன் சிலருக்கே செழிமையாக வேண்டும்?

செயல்களை சற்று உற்று நோக்குவார் களுக்கு இதன் விடை விளக்கமாகும். கல்விக் கேற்றவாறே மனிதர்களாவார்கள். அவர்கள் அடைந்த கல்வியின் நோக்கம் போலவே அவர்கள் செயலாகும். புரட்சிகளைத் தோற்றுவித்த புருஷர்கள் ஒருவனுக்கு உரிய உரிமையென்னும் எண்ணத்துடனேயே அதை ஆதரித்தார்கள். புரட்சிகளை சுதந்திரத்தைப் பெருமையாக்கிற்று. ஒவ்வொருவரின் சுதந்திரம், கற்பனையின் சுதந்திரம், நம்பிக்கையின் சுதந்திரம், வியாபார சுதந்திரம் ஒவ்வொன்றிலும் சுதந்திரம், ஒவ்வொருவருக்கும் சுதந்திர எல்லாம் புரட்சியாலேயே பெருமையாயிற்று. உரிமையைப் பயன் செய்து உபயோகிக்கத் தெரியாதவனுக்கு, அதை அங்கீகரிப்பதினுண்டாகும் ஆதாயம் யாது? ஒழிந்த வேளையும், அதனால் ஆதாயமடையத் தெரியாதவனுக்கு சுதந்திர சிட்சையால் பயன் யாது? வியாபாரம் செவ்வதற்கு ஒன்று மில்லாமல், முதலும் நாணய மற்றவனுக்கு, வியாபார சுதந்திரத்தால் வரும் பயன் யாது? இப் பெருமையெல்லாம் பகிர்ங்கமாகும் நாடுகளை கவனிப்போம். அந் நாட்டிலுள்ள சமூகத்தால் சிறுபான்மையோரே நிலம், நாணயம், முதலியுடையவர்கள்; ஆனால் பெருந் திரளான பாமர்களுக்கோ அவர் கைகளைத் தவிர வேறு கதையில்லை. ஆதலால் அச்

செல்வவாங்களுக்கு ஊழியஞ் செய்ய வற்புறுத்தப்படுகிறார்கள். தங்கள் ஜீவனத்திற்காக எந்தச் சம்பளத்திற்காவது நாள் முழுவதும் உதர நிமித்தத்திற்கு உற்சாக மற்ற ஒரே செயலில் சாயும்படி நேரிடுகின்றது. பசியுடன் எப்பொழுதும் போர் புரியும் இவர்களுக்கு சுதந்திர மென்பது மருளும் மாயை யன்னியிலும், கசப்பான கேலியன்னியிலும், வேறு யாதாகும். வேறு விதமாகச் செய்ய வேண்டுமானால், நேர்மையான நிலையிலுள்ளவர்கள், உழைப்புக் காலத்தைக் குறைத்து சம்பளத்தை உயர்த்தி, இலவசக் கல்வியை சமமாய் ஸ்தாபனஞ் செய்து, தொழிலாளர்க் கேற்ற கருவிகளை எங்கும் தழைக்கச் செய்து, திறமையும் தூய நிலைவுமுள்ளவர்களுக்கு வெகுமதி யளித்து, அவர்கள் முன் நேற்றத்தில் கருத்துவேண்டும். ஆனால் அவர்கள் ஏன் செய்ய வேண்டும்? ஜீவ வாழ்க்கையின் சிறப்பாக இருப்பது யாவற்றிலும் சிறந்த தல்லவா? பூவுலகில் எல்லாப் பொருள்களிலும் பொன் பொருளாகை பெருமையான தல்லவா? ஏனையோர்களின் லாபத்திற்காக அவர்கள் தங்கள் இன்பத்தை ஏன் குறைத்துக் கொள்ளவேண்டும்? தமக்குத் தாமாகவே உதவி புரிந்துகொள்பவர் கொள்ளட்டும். மனிதர்களுக்குரிய உரிமைகளை யெல்லாம் அடைப்ப பயன் செய்பவர்களுக்கு சமூகம் பாத்திரப்படுமேயானால், அதற்கேற்றவாறே அது செய்துகொள்ளும். இவ்வுரிமைகளைப் பயன்செய்து கொள்வதற்கு தன்தாழ்ந்த நிலையான விதியினின்று தளர திறமையன்னியி லிருப்பவன், தானே தயங்குவதால் மற்றவர்களைக் குறைகூறி பயன் யாது?

அவர்கள் இங்ஙனம் சொல்வது சகஜமே. இப்படியே அவர்கள் சொல்வார்கள். அதிர்ஷ்டத்தால் உற்று செல்வ

நிலையிலுள்ளவர்கள் எனியவர்களைப்பற்றி என்னும் இவ் வெண்ணம், சில நாட்களில் பரஸ்பரம் ஒருவருக்கொருவராய்விட்டது. தன்னுடைய உரிமையையே ஒவ்வொருவனும் நாடினான் மற்றவர்களின் உரிமையை எண்ணாமல் தன் நிலையில் நேர்மையாவதையே நாடினான். தன்னுரிமை மற்றவர்களின் உரிமையோடு இணைந்தால் அதுவே புத்தமாகும். அது தங்கமும் ருபுத்தியுடன் கலந்ததே யன்னியில் உதிரப்போராகாது. அப்போரையிட இது ஆண்மை பிரிந்ததே யானாலும், நாசஞ் செய்வதில் இதுவும் அதற்குச் சமானமே யாகும். சக்தியுடன் செல்வாக்குள்ளவர்கள் ஈவு இரக்கமன்னியில், பலங் குன்றியவனையும், புத்தி குறைந்தவனையும் கொலை செய்யும் கடும்போரே இதுவாகும். இந்த நிரந்தரமான யுத்தத்தில் கேவலம் சிற்றின் பத்திற்காக அகங்காசத்திலும், அதி ஆசையிலுமே கற்பிக் கப்பட்டவர்களாகும். நம்பிக்கையில் சுதந்திரம் எல்லாச் சமூகங்களின் சுதந்திரத்தைச் சிதறடித்துவிட்டது. கல்லியில் சுதந்திரம் ஆன்ம அநாயகத்தை அளித்துவிட்டது. பொதுப்பாசமற்று, பொறுமையான தர்மநிலை தளர்ந்து சுய காரியத்தையே சந்தோஷமென எண்ணுபவர்கள், அவரவர்கள் இஷ்டம்போல் தங்கள் வழியிலேயே செல்லுகின்றபடியால் தங்கள் காரியத்தைச் சாதித்துக்கொள்வதில் தங்கள் சகோதரர்களின் தலையை மிதித்து அமிழ்த்துகிறோமென்பதை கவனிப்பதில்லை. ஆனால் பெயரளவில் சகோதரமானியில் சந்தியமாய் அவர்கள் சத்துருக்களே யாகும். அவர்களுக்காகவே நாம் வந்துள்ளோம் நாம் அந்த உரிமையின் கற்பனைக்கே நன்றியுள்ளவர்களாயுள்ளோம்.

உரிமை நிச்சயமாகவே யுண்டு. ஆனால் ஒருவரின் உரிமைக்கு மாறானால், அதை நாம் எங்ஙனம் சமாதானமாக்கி, சமரசம் செய்வது? உரிமையை விட உயர்ந்த தொன்றை நாம் சாணமடைவதை விட வேறு வழி யாது? ஒருவனுடைய அல்லது பலர்களுடைய உரிமை, நாட்டின் உரிமைக்கி கிரோதமானால் அதை நாம் எந்த நீதியினிடத்தில் முறையிடுவது? நலமுடனிருக்கும் உரிமை, நிகரற்ற நலமுடனிருக்கும் உரிமை, ஒவ்வொருவனுக்கும் சொந்தமானால், தொழிலாளிக்கும் தலைவனுக்குமுள்ள தகராறைத் தீர்ப்பது யார்? சீவனுடன் பிழைத்திருப்பது முதல் உரிமையாவதுமன்னியில் அதுவே ஒவ்வொருவரின் புனித உரிமையானால், அன்னியர்களின் ஆதாயத்திற்காக இந்த ஜீவ வாழ்க்கையின் தியாகத்தை எவன் கேட்பான்? தேசம், சமூகம், சகோதரக் கூட்டத்தின் பெயரால் நீங்கள் அதைக் கேட்பீர்களா? நான் எவர்களுக்காகப் பேசுகிறேனோ அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தில் தேசம் என்பது ஒவ்வொருவர்களின் உரிமையும் சாகவதமாக சிறந்துள்ள ஒரு நிலைமையைக் காட்டிலும் வேறு யாது? ஒவ்வொருவர்களின் உரிமைகளைக் காக்க பல ஜனங்கள் தங்கள் பலத்தைத் திரட்ட உடன்படும் ஜனக்கூட்டத்தை தவிர சமூக மென்பது வேறு யாது? சமூகம் என்பது ஒவ்வொருவரின் உரிமைகளை நிரந்தரமாய் நிச்சயமாக உபயோகஞ் செய்வதற்கேயாகும் என கடந்த ஐம்பது வருடமாய் கற்பித்த பிறகு சமூகத்திற்காக அவனை அதை யெல்லாம் தியாகஞ் செய்யச் சொல்லி அதைச் சிறப்பிப்பதற்கென ஒருவனை அதற்கடிமையாகச் செய்து, முடியுமானால் ஒய்விடப் பணியிலும், காராகிருத்தி

லும், அக்ஞாதவாசத்திலும் ஒருவனை அமையும்படிச் செய்யலாமா?

ஜீவவாழ்க்கையின் நோக்கம் சிறப்புடன் ஜீவிப்பதே என்பதை அறியித்து, அன்னியர்களினின்று விடுதலை யாக்குவதற்கென ஒருவரின் சிறந்த வாழ்க்கையையும், சீவனையும் துரோக சிதறடிக்க சொல்வாயோ? அல்லது அவனன்னியிலுள்ள வேறு சமூகத்திற்குள் இலாபத்திற்கெனவும் நீ செய்யலாமோ? புனியின் பெருமைகளை யெல்லாம் பல வருடங்கள் புகன்று, பொருளும், பொன்னும் அவன் புலனெதிரில் காட்டி, அவன் சகோதரர்களுக்குத் தீமையாகுமென அதைப்பற்றுவதற்கு முயலுங்கால் அவன் கைகளை நீட்டத் தடுப்பது என்ன சிபாயமாகும்?

என் நாட்டுத் தொழிலாளர்களே! என் சித்தத்தில் திடவென தோன்றும் சிந்தனை என இதை கிணக்கவேண்டாம். இதற்கு உண்மையில் ஆதாரமில்லாமலில்லை. இந்த சரித்திரம், இப்பொழுது நிகழும் சரித்திரமே யாகும். அச்சரிதையின் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் உதிரம் ஒழுக்குின்றன. எல்லா ஜனங்களின் உதிரமே ஒரு வகுப்பினர்களின் இலாபத்தை வேறு வகுப்பினர்களின் இலாபத்திற்காக 1830-ம் வருஷப் புரட்சியை மாற்றிய அதாவது மூன்று நான் போர் புரிந்து தங்கள் உயிரை யளித்த பிரஞ்சு சகோதரர்களின் பிணங்களை ஏறும்படியாக மிதித்து முன்னர் விளங்கிய புருடர்களிடம் 1830-ம் வருடத்திற்கு முன் கடமையென்று நவீன கற்பனையி லில்லாமல், மனிதர்களின் உரிமை யென்னும் கற்பனையிலே ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ள என்பதை அவர்களுக்கு அறைகூவி உரைக்கவும்; இன்று தேசத்துரோகிகள் எனவும், பதிதர்

கள் எனவும் அழைக்கிறீர்கள். ஆனால் அவர்கள் தங்கள் கற்பனைக்கு கோணமேலேயே இருந்தார்கள். பத்தாவது சார்லஸ் மன்னனுக்கு விரோதமாக முழுமனதுடன் அவர்கள் சண்டை செய்தார்கள். ஏனெனில் அந்த சர்க்காரானது அவர்கள் தோன்றிய வகுப்பிற்கு விரோதமாய் அவர்களின் உரிமைகளை எதிர்த்து அடக்க முயன்றார்கள். எவ்வளவு உரிமை இருந்தல் வேண்டுமோ, அது இல்லை. பென்ற எண்ணத்துடனேயே, நாம் சிறப்புடன் இருக்க வேண்டுமென்னும் பெயராலேயே போர் புரிந்தார்கள். சிலர் நிலையில் சுதந்திரமா யிருந்ததற்கு சிட்சை யடைந்தார்கள். சித்தத்தில் சிறப்படைந்து சிலர் தங்களில் தாழ்ந்த திறமையுள்ளவர்கள் பெரும்பதவியிலிருப்பதைப் பார்த்து தாங்கள் தள்ளப்பட்டவர்கள் என தெளிந்தார்கள். பிறகு ஜனங்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட இன்னல்கள் அவர்களுக்குக் கோபம் விளைவித்தது. அதனால் அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் உரிய உரிமைகளைப்பற்றி மனப் பூர்வமாய் வீரம் செறிந்து எழுதினார்கள். பிறகு அவர்கள் இராஜ்ய ஞான உரிமைகளை அடைந்து, பெரும்பதவியின் பாதையில் சகஜமாகி தாங்கள் கோரிய நலமான வாழ்க்கையை வெற்றி பெற்றவுடன், ஜனங்களை மறந்து விட்டார்கள். கல்வி, கருத்தில், குறைந்த வேறு சிலர் தங்கள் உரிமைகளை உபயோகஞ் செய்ய முயற்சிப்பதையும், தங்கள் நலத்திற்குப் போராடுவதையும் மறந்து விட்டார்கள். மற்றவர்களைப்பற்றி யாதொரு கவலையும் கொள்ளாமல் தங்களில் தேர்ச்சியிலேயே தோய்ந்து சித்த சாந்தமானார்கள். அவர்களை ஏன் தேசத்தரோகிகள் என அழைக்க வேண்டும்? ஏன் அவர்கள் கல்வியை கபடம் நிறைந்த தென்று கூறுதலாகாது?

பிரஞ்ச நாட்டில் அப்பொழுது வாழ்ந்து, நூல்கள் எழுதிய ஒருவனை ஒருநாளும் நீங்கள் மறக்கலாகாது. ஏனெனில் சகல ஜனங்களின் ஒன்று சேர்ந்த சித்தத்தை விட அவன் சித்தம் சக்தி வாய்ந்ததாகும். அவன் அப்பொழுது நமது எதிரியா யிருந்தான்; ஆனால் அவன் தன் கடமையையே கருதினான். பொதுஜன நன்மைக்கு தன்னையே தியாகஞ் செய்வதையும் சத்தியத்தை நாடி அதன் வெற்றியிலுமே கடமை எனக் கண்டான். அவன், மாந்தர்கள், காலத்தின் நிலைகளையுமாழ்ந்து கண்டான். துதியினாலோ, தோல்வியினாலோ, கடமையினின்று தான் தளரவில்லை. ஒரு வழியைப்பற்றி அவன் தோல்வியடைந்தால், பாமரர்கள் பெருமையை யடைய அவன் வேறு வழியை நாடினான். வெகு நாள் அனுபவத்தில் கர்ம பூமியிலே எவர்கள் குணக்குன்றாகி, நம்புவதற் கருகதை யாகிறார்களோ அவர்களே சொல்லுவது போல் செய்கிறேன் என வேஷம் போடுபவர்களை விட மேன்மையும் நம்பத்தகுந்தவனான். இதுவரைச் சொல்லிவந்த அவன் 'லெமான்னியஸ்' என்பவனாவன். அவனே 'நம்பியவர்களின் மொழிகள்' என்னும் நூலுக்கு ஆசிரியனாவன். அதை நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் படித்திருப்பீர்கள். நாம் எந்த விஷயத்தில் சகோதர ராயிருக்கிறோமோ, அதன் தீர்க்க தரிசி என அவனை அழைக்கலாம். இளைஞர்களை புத்தத்திற்கு இழுத்து கொடுங்கோன்மைகளைக் கழிக்கக் குணமாகும் முயற்சிகளின் உற்சாகம் குறையுமே யானால், சில வருஷங்களின் ஊக்கத்திற்குப்பிறகு, அத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில் சாதாரணமாய்த் தோன்றும் தோல்விக்குப் பிறகு அவர்கள் தளராமலிருக்க நாம் எவ் வுபாயத்தால்

தடுக்க வேண்டும். ஓயாச் சண்டையினாலும், ஆபத்தாலும் கலங்கி, ஒவ்வொரு நிமிஷமும் சிறைவாசம், தூக்குமேடை, தீவார்திர சிட்சை நிகழும்போதுள்ள நிலையற்ற ஜீவனைவிட வேறு எந்தவிதமான சாந்தமாயுள்ள வழியை அவர்கள் ஏன் பற்றக் கூடாது? இதுவே இன்று வெகு சாதாரண மாய்ப் பார்க்கும் எல்லா இத்தாலியர்களுடைய நிலையாகும். இது பழைய பிரஞ்சு எண்ணக்களைப் பற்றியதாகும்; இது பரிதவிக்கத் தகுந்ததே யானாலும், சீவயாத்திரையை யாரம்பிக்குங்கால் பற்றிய நோக்கங்களை மாற்றினாலன்னியில் அதைத் திருப்புவது எங்ஙனம்? விபத்துக்களும் தோல்வியும் அவர்களை வன்மையாக்கு மென்றும், சில வருஷங்களே ஆல்ல, ஆயுள் நாட்களின் முடிவுவரை போர் புரிய வேண்டுமென எங்ஙனம் எவர் பெயரால் அவர்களுக்கு அறிவுறுத்துவது? அவனிலும் நான் இதுவரை சொல்லி வந்த புருஷனிலும் உரிமை, கடமை யறிந்தவர்களின் வேற்றுமையைக் கரணலாம். முதலில் சொன்னவனுக்கு தூண்டுகோல் இல்லையேல் தளர்த்துவிடுவான். ஆனால் இரண்டாவதாகச் சொன்னவனோ ஜீவனுள்ளவரை தளரான்.

ஜனங்கள் அடியோடு அடிமையாகியுள்ள நிலையில், கிளர்ச்சி என்பது பற்பல விபத்துகளாகவும், ஒவ்வொரு முன்னேறும் நற்செயலும் தியாகியின் இரத்தம் தோய்ந்ததாகவும், அநீதியை அழிக்க முயலும் செபல்கள் அவசியமாகவும், அதனால் பகிரங்கம் துதியின் துணை பிரிந்து புனித சமூகப் போரை ஒவ்வொருவரின் தனித்தனி உரிமையின் இழிவுச் சண்டையாகவும் செய்துவிடுவார்கள். அப்பொழுது முன்னேறும் வழியில் அவர்களுக்கு நிரந்தர

ஊக்கம் உற்சாகத்தை அளிக்கும் வன்மை எது? நான் சகஜமாக எங்கும் எல்லா நோக்கங்களிலும் நடைபெறும் நிகழ்ச்சியையே பேசுகிறேன். தனிமையாய் ஏதாவது கிபரிதமாய் தோன்றுவதைப்பற்றி நான் பேசவில்லை. இளம் இரத்தம் குளிர்த்து, சண்டை செய்வதால், அமைதியா யிருப்பதைவிட அதிகக் கஷ்டமா யிருக்கும் பொழுது உன் உரிமைகளுக்கு நீ போர் புரிந்த வண்ணமாகவே இருக்கவும் என ஒருவனுக்கு எவர் உரைப்பது?

நம்மைவிட நேர்மையாக நிலைக்கப்பட்டுள்ள சமூகத்தில், உரிமையையே முழுவதும் நம்புவனுக்கு, பொது நோக்கத்திற்கு உழைக்க வேண்டுமெனவும், சமூக சிந்தனைக்கே தான் சாயவேண்டு மெனவும் எவன் அறிவுறுத்துவான்? அவன் விரோதமாகக் கிளம்பி, அவன் அதில் அதிக உற்சாகமாகி அடியிற்கண்டதை சொல்வானே யானால், உரிமையின் கற்பனையையே உறுதியாகப் பற்றியுள்ள அவனுக்கு என்ன மறுமொழியை நீ அளிப்பாய்? 'நான் சமூக ஐக்கியத்தைச் சிதறடிப்பேன். என் இஷ்டம், என் நினைவு, என்னிலுள்ள யாவற்றையும் விருத்தி செய்து அதை விளக்குவதே என் புனிதமான, பிரிக்கப்படாத உரிமையாகும். ஒவ்வொருவருடன் நான் சண்டை செய்ய விரும்புகிறேன்.' அவன் இஷ்டத்திற்கும், அவன் மனம்போல் நினைக்கும் நோக்கத்திற்கும் விரோதமாயுள்ள சட்டத்திற்கு அவனைக் கீழ்ப்படிய வற்புறுத்துவது, நீங்கள் அதிகமா யிருந்தபோதிலும் உங்களுக்கு என்ன உரிமை புண்டு? அவன் அதை மீறுவானே யானால் அவனை தண்டிக்க உங்களுக்கேது உரிமை? உரிமை என்பது ஒவ்வொருவருக்கும் சமமாகவே சொந்தமாகும். எல்லாரும்

ஒருமிக்க வாழ்வதினாலேயே ஒருமையாய்கிடாது. சமூகத்திற்கு வன்மையோ அதிகம், ஆனால் ஒருவனுக்குரிய உரிமையைவிட அதற்கு அதிக உரிமையில்கூட. இந்நாட்டிலோ, அல்லது ஐக்கத்திலுள்ள சகோதர ஜன சமூகத்தின் சங்கற்பத்தில், அவனுடைய சங்கற்பத்தைச் சாய்த்துவிட வேண்டுமென ஒருவனுக்கு நீங்கள் எப்படி. நிரூபணஞ் செய்து தெளிவாக்குவீர்கள்? தூக்கு மேடையாலா, அல்லது சிறைவாசத்தாலா அறிவிப்பீர்கள்? இதுவரைபுள்ள சமூகங்கள் இத்தகைய வழிகளாலேயே சிறந்தது. ஆனால் அது யுத்தமாகும். நாம் விரும்புவதோ சாந்தமாகும். அது கொடுங்கோன்மையான அடக்குமுறை. ஆனால் நாம் விரும்புவதோ கல்லியாகும்.

கல்லியே நான் சொன்னதுபோல் பூவுலகிலுள்ள எல்லாக் கற்பனைகளும் ஒருமையுடனமைந்த பெரும் மொழியாகும். இந்த நூற்றாண்டில் கிளர்ச்சியாயுள்ள ஜீவாதாரப் பிரசினையும் கல்லியைப்பற்றிய பிரசினையே யாகும். தூரக் கிருகத்தால் பொருள்களின் புதிய அமைப்பை ஸ்தாபனஞ் செய்வது நமது வேலையாகாது. புராதனத்தைவிட நன்மையா யிருந்தபோதிலும், இங்ஙனம் ஸ்தாபனஞ் செய்யப்படும் பொருள்களின் அமைப்பானது எப்பொழுதுமே குருப்படுத்துவதாகும். முன்னேறுவதற்கான ஒவ்வொரு முயற்சிக்கும் முரண் செய்யும்; இன்று இந்த மிருக வன்மையை அடியோடு நமது வன்மையால் உடைத்தெறிய வேண்டும். நாம் மனப்பூர்வமாய் புதியதாய் எண்ணும் பொருள்களின் புதிய அமைப்பை அவர்கள் இஷ்டம்போல் விளக்க சுவாதீன மனித்து, அவர்களின் அபிப்பிராயத்திற்கு விட்டுவிடவேண்டும். ஆனால் அதை விருத்தி

செய்து அதன்படி ஒழுக்க, அவர்களுக்கு எத்துணைக் கல்வியை யளிக்கவேண்டுமோ, அதைச் குணமாக்கும் செயலில் ஈடுபடவும். உரிமைகளின் கற்பனை எழுச்சி செய்து இடையூறுகளை யொழிக்க வன்மை பெற்றதாயிருந்தபோதிலும், நாட்டின் பற்பல ஜனங்களை ஒன்றுபடச் செய்யும் சாந்தம் அதனிடமில்கூட. ஆனந்த நிலை, சிறப்புடன் ஜீவிப்பதே வாழ்க்கை முக்கிய எண்ணமாகியுள்ளவர்கள் பழைய இராகத் துவேஷத்தை புதிய அமைப்பில் பதித்து சில நாட்களில் கேடுகளை விளைவிக்கும், ஸ்தூலத்தைப் பற்றும் அகங்கார புருஷர்களையே நாம் செய்பவர்களாவோம். ஆதலால் மாந்தர்களுக்கு இன்னம் பெருமையான வழிகாட்டி கிரந்தாத் தியாகத்தைக் கற்பித்து, எல்லா மனிதர்களின் வன்மைக்கும் சீழ்ப்படியச் செய்யாமல், அல்லது ஒருவரின் நோக்கத்திற்கே தாழ்மையாகாமல் எல்லா ஜனங்களையும் இணைக்கும், எல்லாக் கற்பனைக்கும் மேன்மையான கல்லியின் நோக்கத்தை நாம் காணவேண்டும். இந்த நோக்கமே கடமை எனப்படும்.

நாம் ஒரே ஈசனின் மக்கட்கள் எனவும், ஒரு சட்டத்தையே கீழ்ப்படிய வேண்டுமெனவும், இங்கு மானிலத்தில் ஒவ்வொருவனும் தனக்கு மாத்திரமே யன்னியில் மற்றவர்களுக்காக வாழவேண்டும். சந்தோஷத்தில் அதிகமாகும், குறைவாகச் செய்துகொள்வதே வாழ்க்கையின் நோக்கமாகாது; தானும், மற்றவர்களும் சற்று அதிகமாகத் தழைக்கச் செய்வதே அதன் நோக்கம். அநீதி, பிழைக்கு விரோதமாய் சண்டை செய்து மற்றவர்களுக்கு இலாபமளிப்பது உரிமை மாத்திரமில்லை, கடமையுமாகும்;

பாப மன்னியில் இக்கடமையினின்று பிரிய முடியாது. இதுவே ஜீவனின் முழுக் கடமையுமாகும்.

விண்ணப்பம்.

இதாலியத் தொழிலாளிகளே! என்சுகோதரர்களே! என்னைப் பூர்ணமாய் அறிந்துகொள்ளவும். பெருமையாய் புலனாகும் நிரந்தர லாபத்தை மார்தர் அடைய, அவர்களறியும் உரிமைகளின் ஞானம் போதாதென நான் சொல்வதினாலேயே இந்த உரிமைகளை நான் விடச் சொல்வதாக எண்ணவேண்டாம். கடமைகளை நிறைவேற்றி அதனுண்டாகும் பயனைத் தவிர அது வேறு இல்லை எனவே நான் சொல்லுகிறேன். முன் சொன்னதை பின் புகன்ற கடமையினாலேயே அடைய முடியும். வாழ்க்கையின் நோக்கம், சந்தோஷம், சிறப்பு நிலை, பொருள் பெருமை என எண்ணுபவன் அகங்கார முன்னவனாவன் என்று நான் சொல்வதினாலேயே அதை நீங்கள் பற்றவே கூடாது என நான் சொல்வதாக எண்ண வேண்டாம். இகப் பொருளை சாதனமாக எண்ணாமல் நோக்கமாக நாடினால், அது எப்பொழுதும் இந்தப் பெரும் விபத்தான பயனையளிக்கும். பழைய ரோமாபுரி ஜனங்கள் உணவு உற்சாகத்தைத் தவிர வேறு எதையும் தங்கள் தலைவர்களான சக்கிரவர்த்திகளிடம் கேட்கவில்லை. அதனால் அவர்கள் பிற்காலத்தில் மிகவும் இழிந்த நிலையிலானார்கள். அப்பால் கொடுங்கோன் மன்னர்களின் கொடுமை குரூரத்துவம், கயத் தன்மைக்கு அவர்கள் கீழ்ப்படிந்து காட்டுமிராண்டிகளின் படை யெடுப்பில் வீழ்ச்சியடைந்து இழிவான அடிமையானார்கள்.

பிரஞ்சினும் இன்னம் மற்ற வேறு பல இடங்களிலும் சமூக விருத்தியின் விரோதிகள் தீமைகளை யெல்லாம் விதைத்து, தூலப்பொருள் தழைப்பதில் உழைத்து, மார்தர்கள் மனம் மாறுபடாமலிருக்க நிலைவைத் திருப்பினார்கள். நம்முடைய கைகளாலேயா நமது சத்துருவுக்கு நாம் உதவி செய்வோம்? தூலப்பொருள்களின் பெருக்கு அவசியமே, நாம் அதைப் பற்றுவதற்கு முயலுவோம். ஏனெனில் அது நன்றாய் உணவு வீடுவாசலை, நமக்கு அவசியமாய் அளிப்பது என்பதினாலேயே இல்லை. ஆனால் எப்பொழுதும் ஏதாவது வேண்டும் என்றுள்ள யுத்தத்தில் நமது மனோ பயிற்சிக்கும், சுய மதிப்பு விளக்கத்திற்கும் அது அந்யாவசியமானது. நீங்கள் 10 அல்லது 12 மணி காலம் ஒரு நாளையில் உழைத்தால், நீங்கள் தன்னர் தானாகவே பயிற்சியை அடைய சமயம் வாய்க்குமோ? நீங்களும் உங்கள் குடும்பமும் ஜீவித்திருப்பதற்கேற்ற வருமானம் கிடைப்பதே கஷ்டமாகில் நீங்கள் தன்னர் தானாகவே பயிற்சியை அடைய சாதனங்கள் ஏது? உங்கள் நிலையற்ற உத்தியோகம், அது அடிக்கடி இல்லாமல் போவது, இவை இரண்டும் அதிக உழைப்பிலும் சோம்பலிலும் காலத்தைக் கழிக்கச் செய்கின்றது; அப்படி யிருக்கும் பொழுது செயல்களை ஒழுங்காய் முறையுடன் முயற்சியாய் செய்வது எங்ஙனம்? நீ சம்பாதிக்கும் அற்பத் தொகை, பிற்காலத்தில் நமது குழந்தைகளுக்கு எப்பொழுதுதாவது உபயோகமாகும் எனவோ அல்லது நமது கிழத்தசைக்கு காப்பாற்றுவதற்கேற்ற ஊக்கத்தை யளிப்பதோயில்லை; அப்படி இருக்கும்பொழுது நீங்கள் திட்டமாய் செலவு செய்ய கற்பது எங்ஙனம்? குழந்தைகளை நன்

ரூய்க் காப்பாற்றுவது என்பது ஒருபுற மிருக்க, உங்களுடைய தரித்திரம் குழந்தைகளிடமிருந்து பிரியும்படி வற்புறுத்துகின்றது. இப்படி யிருக்குங்கால் தொழிலாளிகளின் எளிய மனைவிகள் அவர்களுடைய குழந்தைகளை எந்த முறையில் எங்ஙனம் வளர்ப்பது? அவர்கள் அன்புடன் அவர்களை வெகு தூரத்திற்கப்பால் உற்று நோக்குவதை விட வேறு என்ன செய்வது? அரையணு இலாபத்திற்காக பிடித்த மில்லாத இயந்திர சாலைகளில் அவர்கள் அனுப்பப்பட்டால் குடும்ப அன்பைக் காட்டி கீர்த்தியான செயல்களை செய்வதெங்ஙனம்? நாட்டினர்க்குரிய உரிமை இல்லை, சர்க்காரில், தேர்தல் முதலியவற்றால் உங்கள் ஜீவன் செயல்களை பாதிக்கும் சட்ட திட்டங்களில் கலந்து கொள்ளவும் உங்களுக்கு சந்தர்ப்பமில்லை. இங்ஙனம் இருக்குமேயானால் தேசத்தின் மகன் என்னும் மேன்மையான உணர்வும், சர்க்காரில் சந்தோஷமும், சட்டங்களில் உண்மையான ஆசையும், எப்படித் தோன்றும்? நீதியான மற்ற வகுப்பினர்களுக்குச் செய்யப்படுவது போல், அதே சமதிருஷ்டியுடன் உங்களுக்குச் செய்யப்படுவதில்லை, அதனால் நீதியினிடம் அன்பு, மரியாதையை எங்ஙனம் காட்ட முடியும்?

சமூகமானது போலி ஆதரவுடன் உங்களை நோக்குங்காலத்தில், சமூகத்தினிடம் நீங்கள் உங்கள் அன்பு ஆதரவை எங்ஙனம் காட்ட முடியும்? ஆதலால் நீங்கள் மனோவிருத்தி யடைவதற்கு உங்களின் பொருளாதார நிலை மாறுதலாக வேண்டுவதவசியமே. உங்கள் மனதிற்கு பயிற்சி யளித்து பெருமையுடனாக தினந்தோறும் அதற்காகச் சில காலம் வேண்டும். உழைக்குங்காலமான உங்

களில் வேலைப் பொழுது குறைந்தா லொழிய அது முடியாது. பழிக்குப்பழி வாங்க வேண்டுமென்னும் புத்தி புனிதமாகச் செய்யவும் உடனுக்குடன் செய்யும் குற்றச் செயலும், உங்களுடன் அநீதியுடனிருந்தவர்களுக்கு அநியாயஞ் செய்யவேண்டு மென்னும் ஒவ்வொரு எண்ணமும் துய்மையாகும்படி செய்வதற்குக் எதிர்காலத்தைப்பற்றி ஒரு கவலையும் உங்களுக்குக்கூடாது. அக்கவலையை எல்லாம் கழிக்க சிறிய பொருளை பிற்காலத்திற்காகக் காப்பாற்ற வேண்டும். ஆனால் அதற்கேற்ற அதிகமாய்த் தேவையான வருமானம் அவசியமாகும். இம்மாறுதலுக்கு நீங்கள் முயன்றால் கட்டாயமாக அதை அடைவீர்கள். ஆனால் அதை முடிவாக எண்ணாமல் ஒரு சாதனமாக எண்ணி முயலுங்கள். உரிமை என்று மாத்திரம் எண்ணாமல் கடமை என எண்ணி அதற்கு முயலுங்கள். பொருளுடன் மாத்திரம் பெருமையுடனாக வேண்டுமென எண்ணாமல் நீங்கள் மேன்மைவாக யாவதற்கே முயலுங்கள். இல்லையேல் உங்களுக்கும் குரூரத்துவம் செய்பவர்களுக்கும் வேற்றுமை யாது? தங்கள் நலம், இன்பம், வன்மையைக் கோரி வேறு எதைப்பற்றியும் எண்ணாதவர்கள் குரூரத்துவ முள்ளவர்களே!

நீங்கள் இதை விட நலமுடனாவதற்கு, இதுவே உங்கள் வாழ்நாட்களின் நோக்கமாக இருக்கவேண்டும். உங்களை நீங்களே விருத்தி செய்துகொள்வதால் இப்பொழுது இருப்பதைவிட குறைவான சந்தோஷத்திலாக மாட்டீர்கள். கேவலம் பொருள் பெருமைக்கோ, குறுகிய சமூகத்திற்காகவோ, நீங்கள் உழைத்தால் உங்களில் ஆயிரக்கணக்காய் கொடுக்கோல் செலுத்துகிறவர்கள் தோன்று

வார்கள். சமூக நிலையின் நியமன்கள் மாறுபடுவதாலேயே பெரிய வேற்றுமையை அளித்துவிடாது. ஏனெனில் உங்களுடமும் அவர்களிடமும், இன்னும் அகங்காரம், தூர சையும், விட்டபாடிவிலை. சில மூலிகைகள் பத்தியத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் விஷமாகவும், சஞ்சீவியாகவும் மாறுவது போலவே சமூகத்திற்குச் சங்கங்களுக்கும். நல்லவர்கள் புன்மைபான சங்கங்களையும் புனிதஞ் செய்கிறார்கள். பொல்லாதவர்கள் நல்ல சங்கங்களையும் பாழ் செய்கிறார்கள். தெரிந்தோ தெரியாமலோ உங்களை உபத்திரவஞ் செய்யும் சங்கங்களையோ, சாதியையோ, அமைப்பையோ நீங்கள் ஒழுக்கமாக்கவேண்டும். அவர்களின் கடமையையும் அறிவிக்க வேண்டும். கூடியவரை நீங்களே நல்லவர் களானாலொழிய அவர்களை ஒரு பொழுதும் நல்லவர்களாக்க முடியாது.

உரிமைகளைப் பிரதிஷ்டை செய்வதினாலேயே சாத்தியமாய் விடும் என சமூகச் சீர்திருத்தத்தி னவசியத்தைப்பற்றி உங்களுக்கு எவராவது உபதேசஞ் செய்தால், அவர்கள் நல்லெண்ணத்திற்கு நன்றியறிவுள்ளவர்களாகி, அதன் பயனை ஒரு பொழுதும் நம்பவேண்டாம். ஒரு பகுதியாவது நல்ல நிலையிலுள்ளவர்களுக்கு ஏழைகளின் துக்கங்கள் தெரியும்; தெரிந்திருந்தாலும் அவர்கள் உணர்வதில்லை. பொது நோக்கம் இல்லாமலிருப்பதால் தோன்றும், சாதாரண அசிரத்தையில், நலமுடன் புகியில் வாழ்வது சிரேஷ்டம் என்றும், பல வருஷம் கற்பனையினின்று கட்டாயம் குணமாகும் அகங்காரத்தில், கஷ்டப்பட்டு அனுபவிக்காதவர்கள், இத்துக்கங்கள் சமூக அமைப்பில் அத்தியாவசியமான தீமை என கொஞ்

சம் கொஞ்சமாக பழக்கமடைந்து அதில் சகஜமாய் விடுகிறார்கள். அதில் சகஜமடைந்து, அத்துக்கங்களை வரப்போகும் சந்ததிதனே சிகித்தனை செய்துகொள்வார்கள் என அவர்கள் அலட்சியமாய் விட்டுவிடுகிறார்கள். அவர்களைத் தெளியவைப்பதில் கஷ்டமில்லை; ஆனால் அவர்கள் அறிந்ததும் சோம்பலினின்றி கழலச் செய்து அவர்களை காரியத்தில் செய்யச் சொல்வது, ஒன்று கலந்து செய்வது உங்கள் துக்கம், அவர்களின் பயங்களை மனிதர்களுடைய நிலையானது அனுமதிக்கும் வரை அழிக்கச் செய்வது, பிறகு சமரசமாய்க் கலந்து புதிய சமூக அமைப்பைச் சிறப்பிக்க ஒன்றுபட்டு கர்ம பூரியில் நிற்கச் செய்வதே சற்று கடினமாகும். ஆனால் இது நம்பிக்கையுடன் செய்யப்படவேண்டுவதாகும். பூமியிலே மனிதப் பிராணிகளுக்கு பரமனால் புலனாக்கப்பட்ட பெரும்பணி என அதில் நம்பிக்கை வேண்டும். இப்பெரும் பணியை நிறைவேற்றுவதற்கு எவ்வளவான பொறுப்பை சுமக்கவேண்டுமென்பதில் நம்பிக்கை வேண்டும். அதுவுமன்னியில் சத்தியத்திற்காக ஒவ்வொருவரையும் கிரந்தாமாய் உழைக்கச் செய்யும் கடமையிலே பூர்ண பத்தியுடனான நம்பிக்கை வேண்டும். உரிமைகளின் எல்லாக் கற்பனைகளும், நலமுடனிருப்பதென்பதினின்ற எல்லா எண்ணங்களும் நன்னந்தனியைமையாய் உங்கள் வன்மையிலேயே அடங்கி இருக்கும் வரையாதொரு பயனையுமளிக்காது. ஆனால் வருப்பினருக்குள் உட்சண்டையானது பெரும் போராகும் இழிவான பெரும் சமூகக் கொலையையே கொண்டுவந்துவிடும்.

உபதேசம்

இடாலியத் தொழிலாளிகளே! என் சகோதரர்களே! பெரியார்கள் தோன்றி பெரும் மாறுதலை புனியில் செய்த காலத்தில் அதைப் பெறுவதற்கு அவசியமில்லாத பிரபுக்களுக்கு உரிமைகளைப்பற்றியே பேசவில்லை. பிரபுக்களைப் பார்த்து அப்படியே துஷ்டபிரயோசனஞ் செய்யும் ஏழைகளுக்கும் உரிமைகளின் அவசியத்தையே உரைக்கவில்லை. இலாபம், தன்னலம், என்பதில் தோய்ந்து கேடடைந்திருக்கும் ஜனங்களிடம் இலாபம், தன்னலத்தைப்பற்றி பேசவில்லை. கடமைகளைப்பற்றியே பேசினார்கள். அன்பு, தியாகம், நம்பிக்கை இவைகளைப்பற்றியே பேசினார்கள். அவர்கள் செயலால் மானிட கோடிகளுக்கு நன்மையைச் செய்வதில் முதன்மையாக இருக்கவே முயல் வேண்டுமென்றார்கள். ஜீவாக்கினி கொஞ்சமேனும் இல்லாத சமூகத்தின் செவியில் இம் மொழிகள் விழுந்தவுடன் புத்துயிர் தோன்றி, ஜனங்களெல்லாம் ஜெயமாகி புனியெல்லாம் பெருமையுடனாகி மனித சமூகத்தின் கல்வி நிலை ஒரு பிடி உயர்ந்ததெனலாம். இதாலிய தொழிலாளிகளே! அத்தகைய பெரியோர்களின் காலம் போலுள்ள யுகத்திலேயே நாம் இப்பொழுது வாழ்கிறோம். ரோமாபுரி பாழடைந்ததுபோல் அழுகியுள்ள சமூகத்திலேயே நாம் வசிக்கிறோம். அதற்குப் புத்துயிர் அளித்து மாற்றுவதற்கு நாம் உள்ளத்தில் ஊன்றி உணருகிறோம். சிவர்களில் நாட்டியுள்ள எல்லாப் புலன்களை சுதந்திரமாய் விருத்தி செய்ய ஒருநோக்கம்—ஒரு சட்டம், ஒரே நம்பிக்கையில் ஜனங்களை யெல்லாம் சேர்த்து அவர்களைச் சிறப்பிக்க நாம் உள்ளுற உணருகிறோம். சுவர்க்கத்தில் யிருப்பதுபோலவே

சுகத்திலும் அவன் சட்டமே நிலவவேண்டுமென நாம் நாடுகிறோம். இல்லையேல் சுவர்க்கமடைய இச்சகத்தைச் சாதகமென கருதி, தேவாமுதத்திற்கு சமூகம் படிப்படியாய் விருத்தியாகும்—விடாமுயற்சியெனவும் நாம் ஈடுபட்டுள்ளோம்.

பெரியார்கள் ஒவ்வொரு செயலிலும் அவர்கள் புகல்வது போலவே பூர்ணமான நம்பிக்கையுடன் பிரகாசமானார்கள். அவர்களைக் சுற்றியிருந்த சிஷ்யர்களும் அவர்கள் பெற்ற நம்பிக்கையை செயல் வடிவம் சிறந்ததுபோல் நீங்களும் இருந்தால், நீங்கள் வெற்றி பெறுவீர்கள். உங்களைவிட மேலானவர்களுக்கும் கடமைகளைப்பற்றியே கூறவும், உங்களுடையக் கடமைகளைக் கூடியவரை நிறைவேற்றவும், நீங்களும் ஒழுக்க முடனாகி தியாகஞ் செய்வதிலும் அன்புடனிருப்பதில் தயங்கவேண்டாம். கோப மன்னியில், பழிக்கு பழியான நினைவகன்று, மிரட்டாமல், உங்களின் அவசியங்களையும், நோக்கங்களையும் திரமாய் இடித்துக் கூறவும். மிரட்டல் அவசியமானால் பயங்கரமான மிரட்டல் பிடிவாதமாய் நிலையுடனிருப்பதே வேண்டும். கோப மொழிகளாகாது. எதிர்கால வாழ்க்கையின் நோக்கங்களைப்பற்றி உமது நண்பர்களுக்கு நீ பிரசாரம் செய்யுங்கால், பெயர், கல்வி, செயல், சம்பளம் முதலியவைகளுடன் சுயமரியாதை தொழிலான அத்தேசிய நோக்கங்களை நிலவச் செய்யுங்கால், சீர்கெட்ட சர்க்கார், அன்னிய நாட்டான் எவ்வளவு வன்மையுடனிருந்தபோதிலும், அவர்களை ஜெயிக்க, அந்த அவசியமான கடம்போருக்கு கட்டாயமாய்த் தயார் செய்வதற்கான அவர்களின் உணர்வை கிளர்ச்சி செய்யுங்கால், நீங்களே நன்மையாவ

தற்கும், பாவற்றையும் கற்றுக்கொள்வதற்கும், உங்களுடைய கடமைகளில் பழகுவதற்கும் முயல்வேண்டும். இதாலிலே பெரும் பாகத்தில் வசிக்கும் பாமர்களுக்கு இது பெரும் கஷ்டமான முயற்சியாயிருக்கலாம். சனங்களின் பொருளாதார நிலை மாறினாலொழிய, சர்வ சனக் கல்வியின் திட்டம் ஒரு நாளும் சாத்தியமாகாது. இராஜ்யப் புரட்சியெல்லியிலும் அது இலங்காது. மேலோங்குவதற்கு அதுவே அவசியமான முறை என நம்பி தன்னைத்தானே வஞ்சகஞ் செய்துகொள்பவர்கள் சோம்பல் என்னும் கவிசேஷத்தைத் தவிர வேறு எதையும் சொல்லவில்லை என்பதை அறிந்துகொள்ளவும், நிலையிலே சற்று நன்மையை யடைந்துள்ள உங்களில் சிலர், அயல் நாட்டிலே கற்று அதிக சுதந்திரக் கல்வியை அடைந்த நீங்கள் அதைச் செய்யலாம். ஆதலால் நீங்களே அதைச் செய்து நீர் வேண்டும். சமஸ்த சனக்கல்வியின் சத்தியமான நோக்கங்கள் எதில் சாய்ந்துள்ள என்பதை உணரும் இச்சிலர்களே, ஆயிரக்கணக்கானவர்களுக்கு வழி காட்டுவதற்குப் போதுமானவர்கள். அதனால் அவர்கள் பிழைகளின்று பாதுகாக்கப்பட்டு, அவர்களை கொள்ளைகொண்டு போகும் பொய் சித்தார்த்தங்களிலிருந்து பிரிவார்கள்.

சசன்—வழிபடுமுறை—வைதீகர்கள் தோல்வி—பூமி கள வல்ல—சுதந்திர மென்பதென்ன—கலாக்கழம் பூமியும் ஒன்றே—சாத்தியத்தால் கோடுமையை எதிரீ.

எல்லாக்கடமை களுக்கும் உற்பத்தி நிலை ஈசனேயாகும். உங்கள் கடமைகளின் விளக்கம் ஈசனின் இயல்பில் இலங்கும். படிப்படியாய் அதைக் கண்டு அவன் இயல்பென்னும் சட்டத்தை பிரயோகஞ் செய்வதே மனிதரின் வேலையாகும்.

ஈசனுண்டு. அதை உங்களுக்கு கிருபணஞ் செய்ய அவசியமில்லை. நான் அதை விரும்பவு மில்லை. அதற்காக நான் முயற்சி செய்வதே எனக்கு தேவ கிர்த்தனை போல் தென்படுகின்றது. அதை இல்லை என்பதோ முட்டாள்தனமாகும். ஈசனுண்டு; ஏனெனில் நாமிருப்பதே அதற்கு அத்தாட்சியாகும். நமது சித்தத்திலே ஈசனுளர். மனித கோடிகளின் சித்தத்திலும் நம்மைச் சுற்றியுள்ள பிரபஞ்சத்திலும் அவர் உளர். மனித கோடிகள் மாறுதலடைந்து மாசு நிறைந்த போதிலும், அவன் திருநாமத்தை மறைக்கவோ முடியவில்லை. பிரபஞ்சமானது ஒழுங்கிலும், சமாசத்தில், அறிவு நிறைந்த அதன் அசைவு, அமைப்பில் அவனை விளக்க மாக்குகின்றது. உங்களில் நாஸ்திகர்களே இல்லை; அங்ஙனமிருந்தால் அவர்களுக்கு கண்ணீரே சொரிய வேண்டு மன்னியில், அவதூறுக்கு அருகராகார். நட்சத்திரம் நிறைந்த வானத்தில், அன்பன் சென்ற மயானத்தில், தன்னையே படி யளித்தவனின் முன்